

ПОЛИТИКИН

2
ДИНАРА

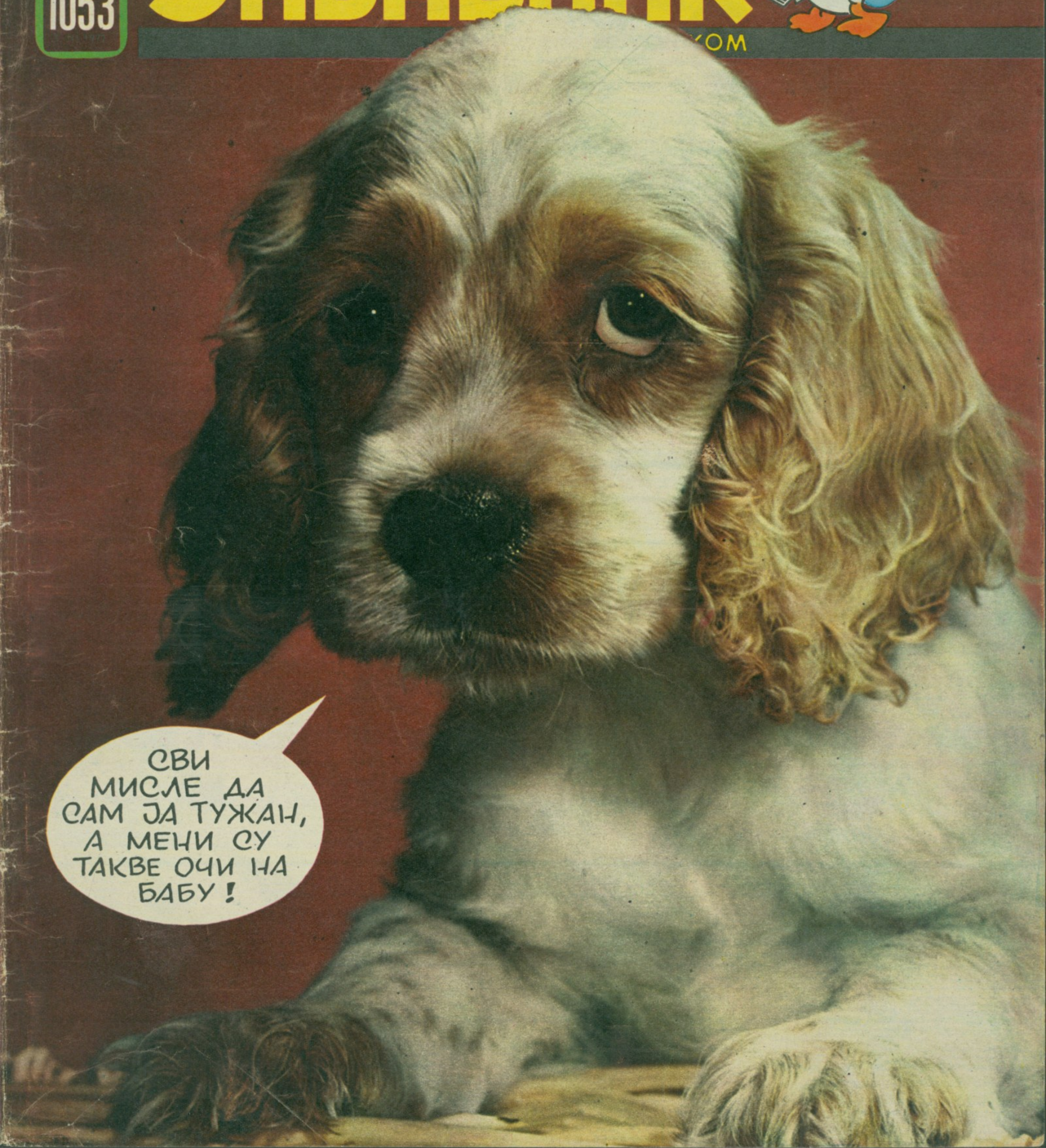
ГОДИНА
1053

ЗАБАВНИК

COM

СВИ
МИСЛЕ ДА
САМ ЈА ТУЖАН,
А МЕНИ СУ
ТАКВЕ ОЧИ НА
БАБУ!

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● први попис становништва о којем су сачувани историјски подаци обављен је у Кини 2255. године пре наше ере. Тада је Кина имала 39.200.000 становника.

● паук је једна од најпрождрљивијих животиња: сваког дана поједе 16 пута више хране него што је сам тежак.

● временска јединица сат није увек била подељена на 60 минута. Све до средњег века дан се рачунао од изласка до залазак сунца док је преостало време била ноћ. И дан и ноћ су дељени на 12 часова, тако да су дневни часови у летњим месецима били дуги од 75 до 80 минута.

● кад напусти Мексички залив Голфска струја је широка 50 километара, дубока 500 метара и за један час „пренесе“ 100 милијарди тона воде брзином од 6 до 12 километара.

● године 1870. у Сједињеним Америчким Државама био је патентиран будилник за људе са изузетно тврдим сном: не само што је звонио као бесомучан већ је укључивао и батерију од ко-

је је до доручка спавача водила електрична жица, тако да је спавалицу протресла струја.

● америчка птица црвени кардинал често се усуђује да приликом скупљања материјала за грађење свог гнезда ишчупа псу препршт длака а човеку — чуперак косе.

● у америчкој савезној држави Мејн и данас је на снази закон који забрањује да се недељом слуша забавна музика.

● једно од најдужих љубавних писама за које историја зна, написао је у 16. веку неки енглески племић једној дворској дами краљице Елизабете I. Писмо је имало 400 страница.

● године 874. у околини Париза владали су толико јаки мразеви да је трећина становништва умрла од зиме.

● после двадесет пете године висина човека се за сваких 20 година смањи за један сантиметар.

ИГРА НА ЖИВОТ И СМРТ!

Астеци из старог Мексика неговали су игру сличну кошарци. По завршетку игре капитен поражене тима **БИВАО ЈЕ УБИЈЕН И ПРИНЕТ НА ЖРТВУ БОГОВИМА** док су победници етирали право да од било ког по-сматрача узму одело и накит.

ЗВИЖДАЊЕ

ЗА ДЕВОЈКАМА
КАЖЊАВА СЕ
У ВЕНЕЦУЕЛИ
СА
15 ДАНА
ЗАТВОРА.

РИБОЛОВЦИ ИЗ НИКАРАГВЕ

УПОТРЕБАВАЈУ
КАО
МАМАЦ
ЗА РИБЕ
ПРЖЕНЕ
БАНАНЕ.

Веровати или не!

ПОСУЂЕ ОД ИЛОВАЧЕ

ПРАВЉЕНО ЈЕ ПРЕ
ПРОНАЛАСКА
ГРНИДРОСКОГ ТОЧКА
НА ТАЈ НАЧИН ШТО
СЕ ИЛОВАЧА
МЕШАЛА С
ПЕПЕЛОМ А ЗАТИМ
ИЗВЛАЧИЛА У
ОКРУГЛЕ
"ТРАКЕ" КОЈЕ СУ
СЛАГАНЕ У ОБЛИКУ
ПОСУЂЕ.

ОВАЈ ИСТОЧЊАЧКИ ШАЛ

КОЈИ ИМА
ЧАК И РЕСЕ
У СТВАРИ ЈЕ
ПРИРОДНИ СТАЛАКТИТСКИ
УКРАС
У АУСТРАЛИЈСКОЈ
ПЕКИНИ ЈЕЛИНГАП.

ЈОХАН КРИСТИЈАН ЗЕКЕНБЕРГ

(1707-1772)
ОСНИВАЧ
АНАТОМСКОГ ИНСТИ-
ТУТА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У
ФРАНКФУРТУ НА МАЈНИ
(НЕМАЧКА)
БИО ЈЕ ПРВИ ЧОВЕК
ЧИЈЕ ТЕЛО ЈЕ ТАМО
СЕЦИРАНО!

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

И за угла зграде штектала је аутоматска пушка. Совјетски војници нису могли ни нос да промоче из свог заклона, а још мање да претрче брисани простор. Узалуд је снајпериста покушавао да ухвати непријатеља у крстић свог двогледа. Иза угла је вирила само цев...

Снајпериста је био запањен: много километара прешао је од Москве до Берлина и нигде није видео пушку која може сама да пуца. Јер непријатељ није истурао иза угла ни главу ни раме, а снајпериста је из искуства знао да се само тако може пуцати иза заклона. Добро је то знао јер је десетине Немаца ранио баш у оно раме на које су прислањали пушку...

Загонетка је била решена тек када је довучен минобацач и када је, после неколико испаљених мина, непријатељ заћутао. Крај убијеног Немца совјетски војници су нашли необичну пушку са кривом цеви.

Пушка за сналажљиве

Пред крај другог светског рата Немци су почели да снабдевају становништво пушком чудног облика. До капитулације, десетине хиљада грађана и војника било је наоружано пушком која пуца иза угла. Идеја творца овог необичног оружја била је да се сваки Немац, цивил или војник, бори до последњег даха. Али, Немци више нису хтели да гину за Хитлера а, осим тога, нова пушка била је још прилично несавршена.

У ствари, била је то већ позната немачка аутоматска пушка на чијем је врху монтирана цев савијена под углом од 30 или 90 степени. Због притиска барутних гасова и проласка зрна кроз кривину савијена цев се врло брзо хабала. То је значило да се морала често мењати. Поред ове лоше особине, пушка са савијеном цев била је веома непрецизна. Невоља се, напиме, састојала у томе што је стрелац био сувише добро заклоњен од непријатељског зрна, па зато није ни могао да види противника, а још мање тачно да гађа.

Ипак, пушка са савијеном цеву имала је и неке предности. Брисани простор, као што су тргови и улице, стрелац заклоњен иза угла могао је непрекидно да „полива“ рафалима и тако омета напредовање непријатеља. Осим тога, пушка је могла да „баца“ ручне бомбе на удаљеност од педесетак метара, наравно, само кад се на врх цеви монтира специјални додатак.

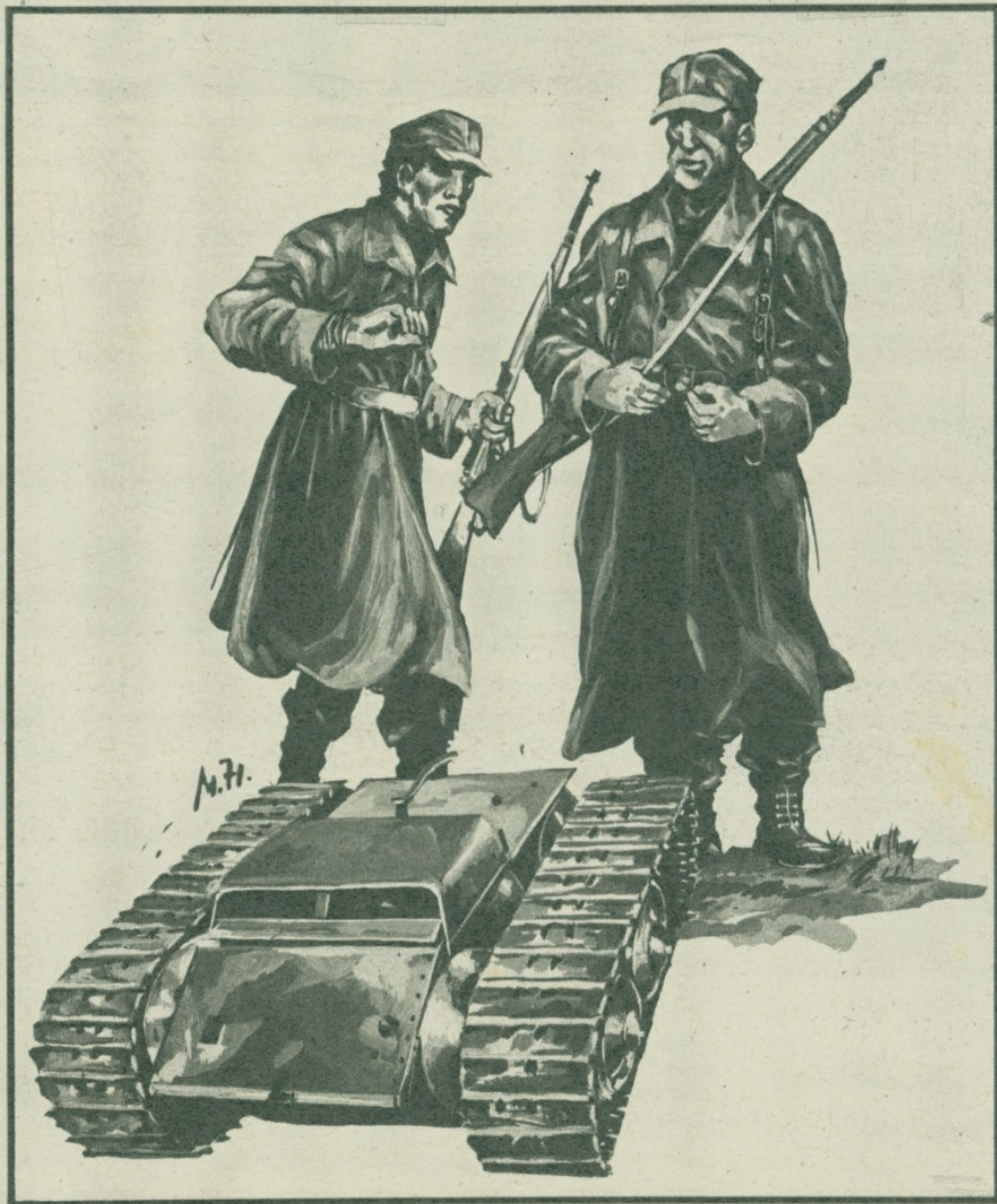
Теледириговани шенк

Много бољу судбину доживео је други немачки изум — тенк којим се управ

Немци су били толико поносни на своје шенкове којима се нико није могао супротставити да нису ни обрадили важњу на ње са чудним бисајама на леђима

ПСИ САМОУБИЦИ

љало из даљине. Већ почетком рата специјалне јединице Вермахта биле су опремљене такозваним „тенковима за рушење“, у ствари, возилима на гусеницама која су се помоћу радиоталаса доводила у минско поље непријатеља. Пошто су на возило били натоварени бетонски блокови, тежина овог специјалног тенка иза-

живала је експлозије укопаних мина.

На исти начин су теледириговани тенкови доносили експлозив до неког добро утврђеног бункера, аутоматски га истоваривали и журно се удаљавали. Тек када би се тенк склонио, радио путем би експлозив био активиран и бункер би летео у ваздух. Најбољи минијатурни немачки тенк ове врсте звао се „голијат“. Произведен 1942. године, „Годијат“ је могао да понесе 60 кг експлозива, да се креће преко тешких терена и да се, захваљујући томе што је мали, неопажено привуче непријатељу. Био је висок само 90, а дугачак 160 сантиметара. Први модел се кретао помоћу електромотора који је радио на акумулаторе, а каснији модели били су опремљени са по два бензинска мотора.

Немци су произвели неколико стотина „голијата“ и успешно их употребљавали у Африци, на Источном фронту, као и приликом искрцавања савезника у Француској.

Жубе бомбе

Совјетска армија се није упуштала у конструисање компликованих и скупих оружја чија је ефикасност могла бити сумњива. Тежила је једноставним и практичним решењима, као што су били пси самоубице.

У лето 1941. године кроз Украјину су продирали немачке трупе предвођене без

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

УБИШЦЕ

бројним „тигровима“ и „пантерима“, најбољим тенковима произведеним у другом светском рату. Немци су били веома поносни на ове челичне грдосије, којима се дотле нико није могао супротставити, толико поносни да нису ни обратили пажњу на псе са чудним бисагама на леђима које су совјетски војници пустили из ровова.

Када су пси пришли сасвим близу, изненађени Немци су приметили да из бисага на леђима паса више неке необичне антене. Нису имали времена да размишљају: први пси већ су успели да се завуку под тенкове. Одјекнуле су експлозије и грдосије су стале обави-

јене димом. Немци су у паници напуштали тенкове и викали:

— Пси су минирани! Пси су минирани!

У ствари, совјети су у посебним школама за дресуру паса обучили своје четворонеге помагаче да траже храну коју су увек остав-

љали испод возила у покрету. На тај начин, животиње су престале да се плаше тенкова и, када је дошао тренутак, храбро су полетеле под гусенице „тигрова“ и „пантера“. У бисагама које су носиле налазио се, наравно, експлозив а антене су служиле као упаљачи.

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ
КОМПЛЕТНИ
СТРИПОВИ:

1.
ТИМ
ТАЈЛЕР

2.
СУПЕРБОЈ

Поступак свакако није био хуман, али су зато „минирани пси“ спасли животе многих совјетских војника, што је било најважније.

Ваздушне мине

И Енглези се могу похвалити неким изумима ове врсте, иако нису имала нарочит успех. Тако су, већ у јануару 1942. године пустили у ваздух велики број балона натоварених експлозивом. Мислили су да ће њима моћи да зауставе немачке ескадриле које су свакодневно бомбардовале Лондон.

Енглези су ове ваздушне мине упућивали на висину од 4500 до 6000 метара јер су баш ту висину користили немачки пилоти. Са сваког балона висили су многобројни танки челични конопци у које би требало да се „упетљају“ немачки бомбардери. У том тренутку би експлодирао балон и заједно с њим и непријатељски авион.

У стварности је, наравно, све било друкчије. Иако су, у време најжешћих бомбардовања Лондона Енглези пустили у ваздух преко 2000 ваздушних мина ове врсте, само мали број немачких бомбардера и ловаца је улеteo у замку. Осим тога, због невремена над Енглеском, а и због несавршених уређаја, балони су се често рушили. Многи су пали на Лондон и изазвали експлозије у граду који је требало да заштите од непријатеља!

Балонима преко океана

Јапански ратни балони, за разлику од енглеских, били су много ефикаснији и опаснији. Када су у пролеће 1942. године Американци по чели свакодневно да бомбардују Токио, Јапанци су зажелели да им врате равном мером. Пошто у другом светском рату нису постојали интерконтинентални бомбардери који би могли без спуштања да прелете удаљеност између Јапана и САД и да се, такође без спуштања, врате у своје базе, Јапанци су прибегли најстаријем ваздухоплову на свету — балону.

Подесили су га тако да лети на висини од 9000 метара где влада најјаче струјање ваздуха преко Пацифика. Та ваздушна струја требало је да однесе балоне

све до Америке. Сваки балон је имао 30 врећица са песком које би, једну по једну, аутоматски одбацивао чим би се спустио испод одређене висине. Тако олакшан балон поново би се попео на 9000 метара. Ако би балон одлетео на већу висину, посебан уређај би аутоматски отварао вентил којим је испуштан водоник из њега.

Балони су били тако подешени да, после тачно одређеног времена, отворе вентиле за испуштање водоника и спусте се на земљу. Приликом пада дошло би до експлозије запаљивог материјала који су носили а самим тим и до великих пожара у огромним шумама на пацифичкој обали САД.

У пролеће 1944. године Јапанци су послали прву серију од 200 оваквих балона од којих је сваки трећи био опремљен радио-уређајем за контролу лета. Али баш ови балони-водичи, од којих се највише очекивало нису били довољно брижљиво израђени: пропуштали су водоник и сви редом попадали у океан.

У новембру су Јапанци поново послали нову серију запаљивих балона. Као и први пут, многи су стигли до пацифичке обале, пали у густе столетне шуме и изазвали страшне пожаре. Али Американци, који су открили узрок све чешћих и необјашњивих пожара — мудро су ћутали. Ниједна реч о шумским пожарима није написана у штампи нити изречена преко радија.

Јапанци су били у недоумици: поново су поверовали да су балони одлетели ко зна куда или пали у океан. Носили су се мишљу да пошаљу још једну серију запаљивих балона, кад их је изненадно америчко бомбардовање предухитрило. У бомбардовању су, наиме, уништена сва постројења за израду ових балона. Тако су Јапанци дигли руке од овог подухвата који је могао да зада много главобоље Американцима.

Јер они нису случајно бомбардовали баш фабрику овог јапанског тајног оружја. Анализирајући песак у врећицама једног од уловљених балона, Американци су утврдили да песак може да потиче само са неке од пет јапанских плажа. Затим су послали извиђачке авионе који су снимили све сумњиве плаже и на једној фотографији заиста открили добро камуфлирану фабрику. Даље је све било просто.

А. Р.

ДИКАН

и последње ФРРРУКЕ

ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ СПОРТСКИ КОНКУРС

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ РЕКОРДЕРЕ?

Ево четвртог, последњег задатка »Великог Забавниковог спортског конкурса«. Са десет нових питања поступићете као и у претходна три задатка: **УЗ ИМЕНА НА КУПОНУ НАПИШИТЕ БРОЈЕВЕ ОДГОВАРАЈУЋИХ ФОТОГРАФИЈА.**

На дну сваког купона наведите свог љубимца — спортисту или тим.

Да вас подсетимо: у другом и четвртном задатку на фотографијама са бројевима 19 и 37 су браћа близнаци, најбољи код нас у прсном и леђном стилу пливања. Чланови су загребачке „Младости“.

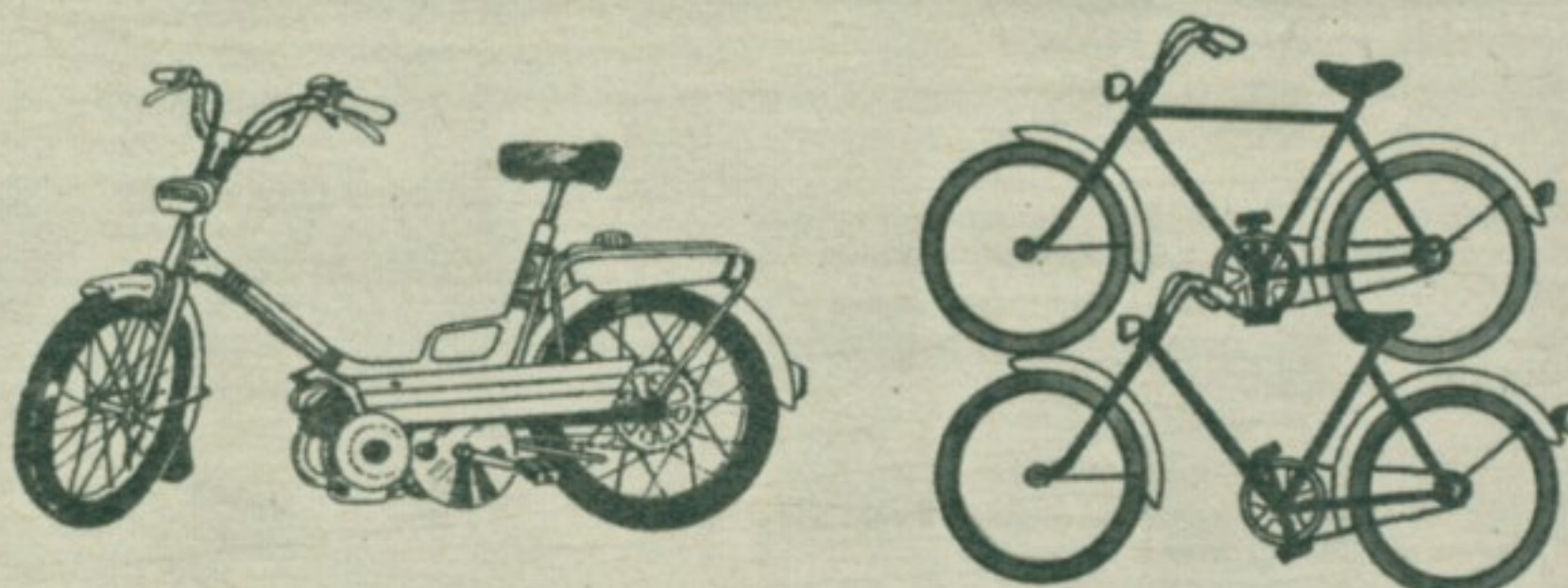
Наша лакоатлетичарка која је постигла значајне резултате у скоку увис налази се на фотографији под бројем 16. Чланица је клуба „21. мај“ у Раковици.

Под бројем 23 је позната млада пливачица, чланица „Партизана“.

Ако сте одговорили на свих четрдесет питања (по десет у сваком задатку), уредно испуњене купоне залепите на дописницу, напишите своју тачну адресу и пошаљите на: Политикин забавник, Македонска 29, 11001 Београд, пошт. фах 124 — најкасније до 17. марта. Али, ако нисте сигурни да су ваши одговори тачни, немојте слати дописнице док не изиђе и следећи број Забавника — у њему ћемо вам помоћи да одговорите на питања за која сте писали да су најтежа.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ ЈЕДАН РЕЗЕРВНИ КУПОН

Ако нисте сачували све купоне, резервни купон можете употребити уместо било којег од четири купона. Треба само да, осим одговора, напишете и имена спортиста као на купону који вам недостаје. Само један купон на вашим дописницама може бити резервни!

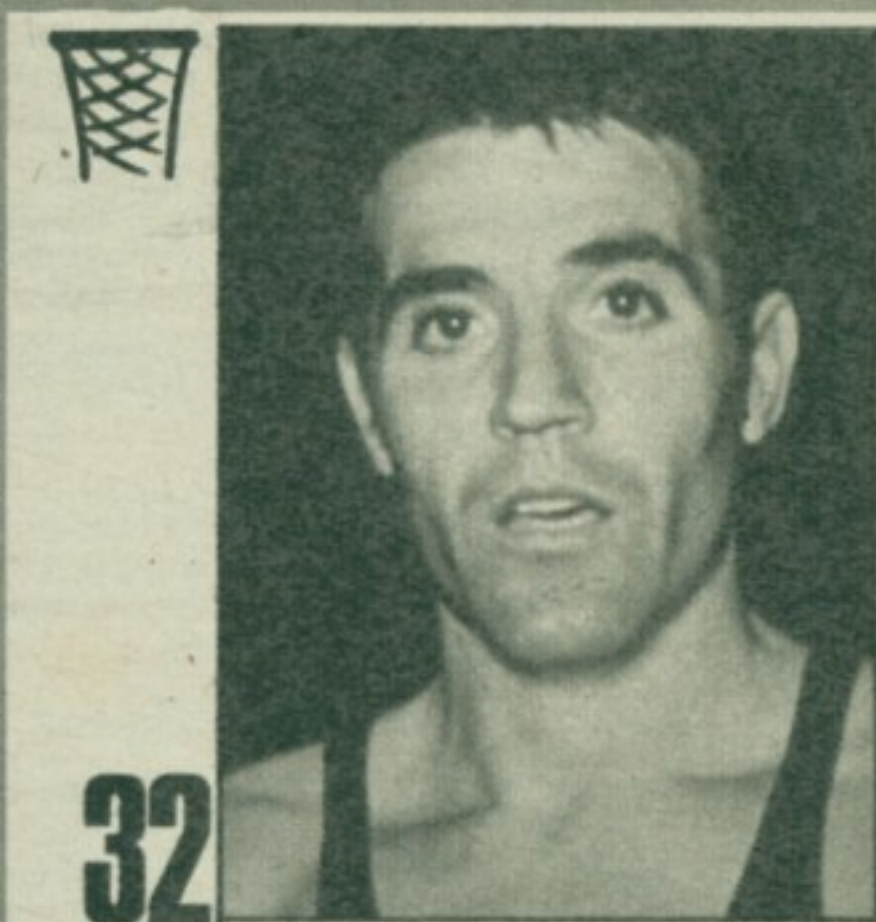
НЕ ЗАБОРАВИТЕ: I НАГРАДА „ПОНИ-ЕКСПРЕС“, II И III ПО ЈЕДАН БИЦИКЛ!

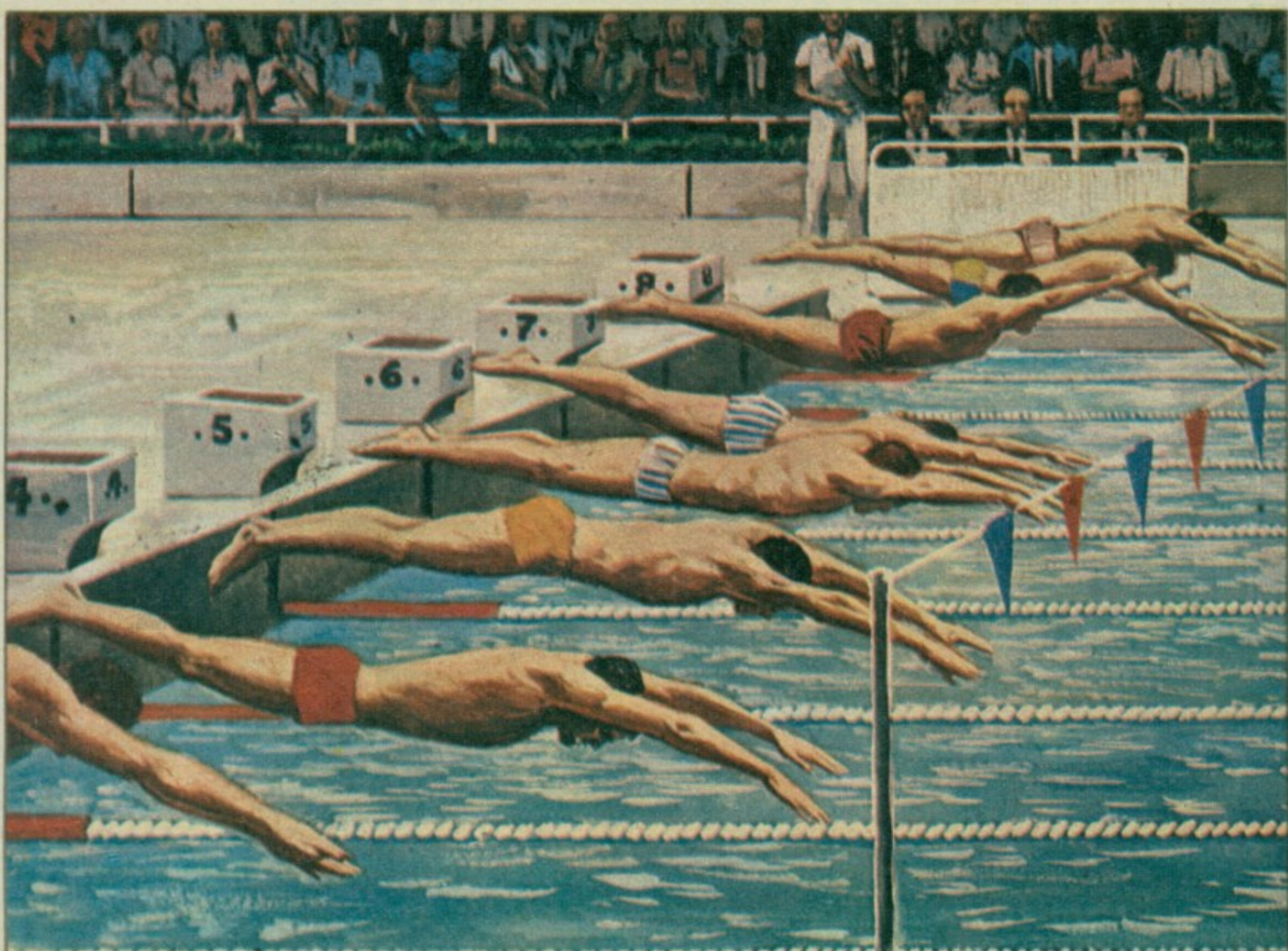
ИШТВАН КОРПА	ВЕРА НИКОЛИЋ
МИРОСЛАВ ПАВЛОВИЋ	БЛАГОЈЕ ПАУНОВИЋ
МАРИЈА ВЕГЕР	БРАНИСЛАВ ЛОНЧАР
ДРАГАН ЧЕРМАК	МИРКО САНДИЋ
ЈОСИП БЕРБА	ПРЕДРАГ МИЛОШ
НАЈБОЉИ СПОРТИСТА ЈЕ :	

КУПОН

4

.....

КРАУЛ ▲

▼ ЛЕПТИРОВ СТИЛ

СП

ЛЕЋНО

пливање

У спорту постоје три пливачке дисциплине: такмичарско пливање, ватерполо и скокови у воду. Такмичарско пливање је подељено по стилима на краул, прсно и леђно пливање и лептиров стил (бетерфлај). Пливачке стазе су дуге 100, 200, 400 и 1500 м, а такмичења се одржавају у отвореним и затвореним пливалиштима. За признавање рекорда базен мора да има олимпијске размере од 50 метара. У таквом базену може се такмичити истовремено само осам пливача који на знак старта скачу у воду са посебних постоља и препливавају базен онолико пута колико је дуга стаза на којој се такмиче. Најбржи начин пливања је краул у коме у мушкој конкуренцији светски рекорд за 1971. годину држи Американац Марк Спиц (стазу од 100 м преплива за 52,5 сек.). У женској конкуренцији најбржа у свету је млада Аустралијанка Шејн Гулд која је оборила светски рекорд од 58,9 сек. на 100 м. Европска првакиња у овом стилу пливања је Немаца Габриела Вецко (100 м за 59,8 сек.) а наша рекордерка Мирјана Шегрт. Пре две године она је била европска првакиња на 200 м. Прсно пливање је спорије и није тако напорно као краул. Лептиров стил је једна варијанта прсног стила. Пливање је један од најздравијих спортова па се препоручује као најбоља рекреација за све узрасте.

ОРТОВИ У ВОДИ

ВАТЕРПОЛО

То је, у ствари, рукомет у води. Игра се лоптом у ограђеном простору величине 30 са 20 м (најмање 20 са 18 м) са малим головима и са две екипе које имају по седам играча. Утакмица траје 20 минута чисте игре. Подељена је у четири дела по пет минута а између сваке четвртине је одмор од два минута. Циљ игре је да се постигне гол али према одређеним правилима: лопта се сме хватати само једном руком, забрањено је гњурање и потапање противничких играча. Југословени спадају међу најбоље ватерполисте у свету (1968. олимпијски победници у Мексику) уз екипе СССР, Мађарске и Италије. Наши ватерполисти Јанковић, Сандић и Стипанић убрајају се међу најбоље у свету.

СКОКОВИ У ВОДУ

Пливачи или такмичари скакачи пењу се на торањ изнад базена и са висине од 3, 5 или 10 метара скачу у воду али пре него што склизну у њу покретима тела изводе разне фигуре у ваздуху. На такмичењима се оцењују различите финесе скока и његов коначан утисак. Према одређеним критеријумима судије додељују заслужен број бодова сваком такмичару. После више скокова ти бодови се збирају и износе резултати. Скокови у воду су једна од олимпијских дисциплина. Веома су атрактивни, па привлаче пажњу гледалаца а скокови најумећанијих такмичара изазивају дивљење.

Борис Карлов у улози Франкенштајна.

Небо се наједном стукнуло и на дотле мирно Женевско језеро сручила се страховита олуја. Чамац у коме су се налазила два младића, Бајрон и Перси Би Шели, два највећа песника Енглеске, толико се нагнуо да је изгледало да ће се преврнути. И док је одлични пливач Бајрон већ почео да се скида, Шели који није уопште знао да плива остао је миран, скрштених руку. И баш та његова мирноћа спасла је и њих двојицу и чамцију који је, охрабрен, снажније прилегао на весла. Потпуно мокри стигли су најзад до обале где су их чекале две уплашене девојке, Шелијева будућа жена Мери и њена полусестра Клер.

Посело сцраве

Те вечери, у малом летњиковцу на обали језера, младићи су са одушевљењем причали о својој узбудљивој шетњи по језеру.

Са прича о бурама и олујама разговор је прешао на стравичне догађаје и приче о натприродним појавама и њиховом месту у књижевности. Приче страве, које су у то време називане „готске“ јер су нарочито много гајене у немачкој књижевности, биле су наине у великој моди. Тада је пао предлог: да њих четворо, свако за себе, напише по једну причу ужаса и да је идуће вечери прочита пред осталима.

Када се сутрадан мало друштво поново окупило Мери је, ругајући се сама себи, признала да је читав дан покушавала али да није успела да напише ни речи. Клерин покушај био је оно што се од ње, невичне перу, могло и очекивати: наивна, невешта прича која чак није била ни страшна.

Шелијева прича била је толико испуњена ужасима да су се Мери и Клер дрхтеле привијале једна уз дру-

ЛЕПОТИЦА И ФРАНКЕНШТАЈН

гу. Бајрон, који је био хром али који је увек тврдио да има као прави сотона рачвасто стопало, читао им је до поноћи почетак романа о некаквом вампиру, који касније, уосталом, никад није ни завршио.

Остатак ноћи Мери је провела покушавајући да отера од себе страшне сцене из Шелијеве и Бајронове приче. Пред њеним затвореним очима играло је пакленско коло духова и авети, вештица и вампира, наказа и страшила међу којима се све више издвајао обрис чудног створења које је имало људски облик али ипак није било човек. Најзад је остао само тај лик стравичан и по свом изгледу и по начину на који га је Мери машта уобличавала. Прича коју дан раније није успела да напише била је те ноћи замишљена готово до најмање појединости.

Чудовиште је рођено

Када је Мери испричала Шелију своју „ноћну причу“ он је упорно настојао да је она и напише. Само уместо приче, сматрао је он, треба да напише роман јер је њена замисао то заслуживала. Мери је прионула на рад и доктор Франкенштајн и његово чудовиште били су рођени. Млади научник доктор Франкенштајн створио је људско биће од делова тек умрлих људи до којих је долазио на гробљима и у мртвачницама. То би-

ће је снажно али њиме владају само животињски нагони јер у њему нема „божанске искре“. Оно ипак осећа потребу за љубављу али њега сви избегавају. Патећи због својих недостатака и наказности оно постаје зло и у њему све више расте жеља да се освети оном ко га је таквим створио. Чудовиште убија најпре пријатеља, брата и жену доктора Франкенштајна, па чак покушава да убије и свог творца али овај успева да се спасе. Да би се склонило од свега који није ни хтео ни могао да га прими, чудовиште бежи у ледену пустињу Арктика. Доктор Франкенштајн полази да га тражи с намером да га убије али догађа се обрнуто: чудовиште убија њега и затим нестаје. О њему се више никад ништа није чуло.

Мери је писала овај роман готово две године и када је завршила Шели, за кога се у међувремену удала, налази у Лондону издавача „довољно лудог да уложи свој новац у штампање првог књижевног покушаја

младе и потпуно непознате списатељице“. Мери Шели имала је тада, 1817, свега 20 година.

Усцех

Књига „Доктор Франкенштајн“ постигла је огроман успех и то не само код читалаца већ и код књижевних критичара. Јер, то није био само роман страве већ трагична прича о усамљености бића које није припадало свету у који је дошло туђом вољом. Како Мери свом чудовишту није дала име читаоци су ускоро по-

чели да га називају именом његовог творца — Франкенштајн.

Блиски познаници Шелија, једног од највећих лирских песника Енглеске, и његове жене у почетку су тешко могли да схвате да је нежна и осећајна Мери могла да напише једну тако стравичну причу. Јер, међу њима се већ као анегдота препричавао начин на који су Шели, Мери и њена полусестра Клер путовали по Европи када су први пут, у знак протеста против лицемерја друштва, напустили Енглеску. У Француску су стигли готово без пребијене паре. И када су из Париза кренули за Швајцарску нису имали ни толико да плате поштанску кочију па су пошлели пешице. Сељаци су прекидали рад на њивама и са чуђењем пратили погледом две младе и лепе девојке у хаљинама од црне свиле, младића светле таласасте косе и смешно малог магарца који је посртао под теретом иако су на њега биле натоварене само две бошче. Премда су магарца купили да би им носио ствари, путовање се завршило тако што су девојке носиле бошче а Шели — магарца.

Међутим, када су прочитали Мерино књигу морали су да се сложе с мишљењем критичара да то није само роман страве. Популарност тог романа још је више порасла кад је Енглеска оперска компанија 1823. приказала „Доктора Франкенштајна“.

Али, тек када је 1931. годин снимљен први филм о Франкенштајну с немачким глумцем Борисом Карловим у главној улози, и остали свет је упознао страшну и истовремено трагичну причу коју је Мери Шели смислила једне ноћи подстакнута Бајроном и Шелијем. „Франкенштајн“, један од првих филмова страве и ужаса, постигао је велики успех што је навело продуcente да сниме још неколико филмова о страшном чудовишту: „Франкенштајнова невеста“, „Франкенштајнов син“, „Франкенштајн 1970“. На тему о Франкенштајну снимане су чак и комедије као што је „Абот и Костело срећу Франкенштајна“.

К. В.

Целе ноћи Мери није могла да трене од страха.

У СТРАШНОМ МЕТЕЖУ КОЈИ ЈЕ НАСТАО КАДА СУ КОМАНЧИ НАПАЛИ ФАРМУ ЦОНА ПАРКЕРА УГРАБЉЕНА ЈЕ МАЛА СИНТИЈА ЕН КОЈА СЕ ВИШЕ НИЈЕ ВРАТИЛА.

БЕЛА ИИ

Био је 19. мај 1836. године и фарма Паркерових изгледала је го тово пуста. Сви одрасли мушкарци отишли су још у рану зору да обрађују не прегледна поља. Стари Цон Паркер седео је на сеновитој веранди и полузатворених очију посматрао двориште. Фарма се састојала од неколико зграда окружене високим дрвеном оградом — палисадом. Некада је ова масивна ограда служила за одбрану од Индијанаца; сада је још само под сећала на време када је стари Цон у ове крајеве довео караван са Истока и одлучио да се настани поред реке Навасоте у бескрајној

сунцем опаљеној равници Тексаса. Индијанци су одавно пресељени у резерват удаљен стотинак километара.

Томахавком џо џлабу

Стари Паркер лењо отера досадну муву с лица. Двориштем би с времена на време прошла нека од жена Паркерове фамилије бирајући хладовину. Ту и тамо могло се видети и понеко од бројне деце Паркерових. Међу њима падала је у очи мала Синтија Ен, плавокоса и плавоока девојчица од 9

година, унука старог Цона а кћи Сајлеса Паркера.

Одједном, као да су никли из земље, појавише се Индијанци. Очи старог Цона који се изненада тргао из дремежа јасно су разазнале ратничке ознаке Команча и Кијова. Неки су били на коњима, неки непомично стајали. Ништа се није кретало, само је лагани преријски поветарац повремено покретао пера на врховима дугачких индијанских копаља.

Стари Паркер први се снашао и брзо издао наређења. Бенџамин Паркер, једва коју годину старији од Синтије Ен, отрчао је код Индијанаца. Деда му је наредио да их што дуже заговара. За то време кроз споредна врата искрала се Сара Никсон, рођака Паркера, и по-

трчала у поља где су послонили мушкарци.

Мали Бенџамин учинио је све што је било у његовој моћи. После десетак минута допрчао је назад да саопшти деди да Индијанци желе говеђег меса. Стари Цон се намрштио. Говеђе месо нису им могли дати јер га нису имали. Паркерови су, наиме, припадали верској секти која не једе месо. Имали су само краве али су и оне сада биле на испаша. Бенџамин је поново морао да оде до Индијанаца и запита их да ли можда могу да им понуде нешто друго. Уместо одговора добио је томахавком по глави. Други Индијанац пробо му је

копљем груди. Затим су га скалпирали.

Елизабети немојућа ђуг

Тада се заорио ратни поклич, почео је напад. Индијанци на коњима описивали су све уже кругове око ограде фарме. Један је зграбио малу Елизабет Келог која се искрала из дворишта да их боље види. Други је шчепао за косу Рачел Кламер која је била у другом

Заорио се ратни поклич и дотад непомични Индијанци кренули су у напад.

ДИЈАВКА

стању а у рукама је држала још једно дете и извукао је на коња поред себе. Стари Џон није стигао да на време затвори врата на палисадама. У року од неколико минута сва четири мушкарца која су се налазила у дворишту убијена су и скалпирана. Индијанци су похватили жене и децу и одјихали.

Сара Никсон је, у међувремену, узбунила људе на пољима. У лудом трку они су успели да пресеку пут Индијанцима. Ови фармери нису били никакви ратници, оружје им је било слабо а муниција оскудна, али би постајали опасни када су бранили своје породице и

имање. Одбили су два напада Команча и Кијова. Већина жена и деце које су Индијанци уграбили успела је да побегне у метежу који је настао. Индијанци трећи пут нису напали. Отишли су а уз пут покупили стоку са пашњака и запалили усеве. Очајни фармери скупили су своје десетковане породице. Али, били су то људи очврсли на животне недаће. Повређени су преболели ране, прездравиле је чак и осамдесетогодишња бака Паркер која је добила ударац копљем посред груди. Паркерови су поново саградили фарму, поново су засејали усеве и израђали децу.

А онда се, после неколико година, изненада вратила Елизабет Келог. Индијанци су је одвели у свој логор али је Елизабет имала тако немогућу ђуд да су више волели да је пусе на слободу и отресу се беде. Затим се вратила и Рачел Кламер коју су Индијанци продали неким трговцима из Санта Феа. Њен син, отет

заједно с мајком, вратио се нешто касније, када су га из ропства избавили неки пријатељски расположени Индијанци.

Жена Њоїлавице Команча

Није се вратила само Синтија Ен. Прошле су године. Једнога дана пуковник Лен Вилијемс, трговац Стоут и индијански водич Џек наишли су на прупи Пахуака Команча. Међу Индијанцима пуковник је угледао белу девојку и одмах се досетио да то може бити само давно изгубљена Синтија Ен. Пуковник је позвао поглавицу и понудио за девојку откупнину. Увређени Индијанац одговорио је да он не продаје чланове свога племена. Пристао је, ипак, да пуковник поразговара са девојком.

Плавокоса девојка пришла је оборених очију, села на земљу и не дижући поглед саслушала пуковника који јој је говорио о родитељима што је још увек траже, о томе како је отета. Тек када је пуковник завршио, Синтија Ен га је погледала. Видевши израз њених очију официр је схватио да је говорио узалуд. За Синтију Ен више није по-

стојао други дом осим племена у коме је одрасла, ни други родитељи осим Индијанаца који су је усвојили. Пуковник Вилијемс отишао је необављена посла.

Неколико месеци после овог сусрета Синтију Ен откупио је поглавица Квахадн Команча. Звао се Пета Наконна и Синтија Ен, која се сада звала Прелох, постала је његова жена.

Децембра 1860. група од 47 ренџера под командом капетана Сала Роса пошла је да казни Квахадн Индијанце који су пљачкали и палили насеља дуж границе. Са њима је кренуло и тридесетак каубоја, трговаца и драгона. После неколико дана експедиција је изненадила Квахадн на пустој обали реке Паезе. Драгони су отворили паљубу пуцајући и у жене и децу.

Дуїачка Њлаба коса

Индијанци су се разбежали на све стране. Само једна жена успела је да побегне, али не далеко. Док су јој меци звиждали око главе, она је високо подигла свог новорођеног сина — у знак предаје. Но, индијанску жену није спасло дете већ њена дугачка плава коса која је лепршала на ветру. Била је то Синтија Ен.

Она и њен син Топсана одведени су у Форт Купер. Али, иако им је тамо указивана сва пажња, Синтија Ен није се могла привићи на нов живот. Знала је, осим тога, да су њен муж и старији син живи и да се крију негде у прерији. Два пута је Синтија Ен успела да украде коња и са сином у наручју побегне у потрагу за мужем и својим племеном. Оба пута војници су успели да је ухвате и врате.

Читав Форт Купер одахнуо је када је једног дана сенатор пуковник Исак Паркер, Синтијин стриц, дошао по синовицу и њено дете. Нови дом Синтије Ен по стала је кућа Дена Паркера, њеног млађег брата, у Атени у источном Тексасу. Држава јој је доделила и пензију. Али, то није било оно за чим је Синтија Ен жудела. Убрзо затим умрло јој је дете ненавикнуто на нов начин исхране.

Само 4 године живела је Синтија Ен код свога брата. Умрла је 1864. од туге и глады — није хтела да узме ништа од људи које је мрзела, у земљи која није била њена, далеко од мужа и сина. Имала је само 37 година.

Мајка Кване Паркера

Када је Синтија Ен заробљена, на обалама реке Пае-

Чувени поглавица Команча Квана Паркер.

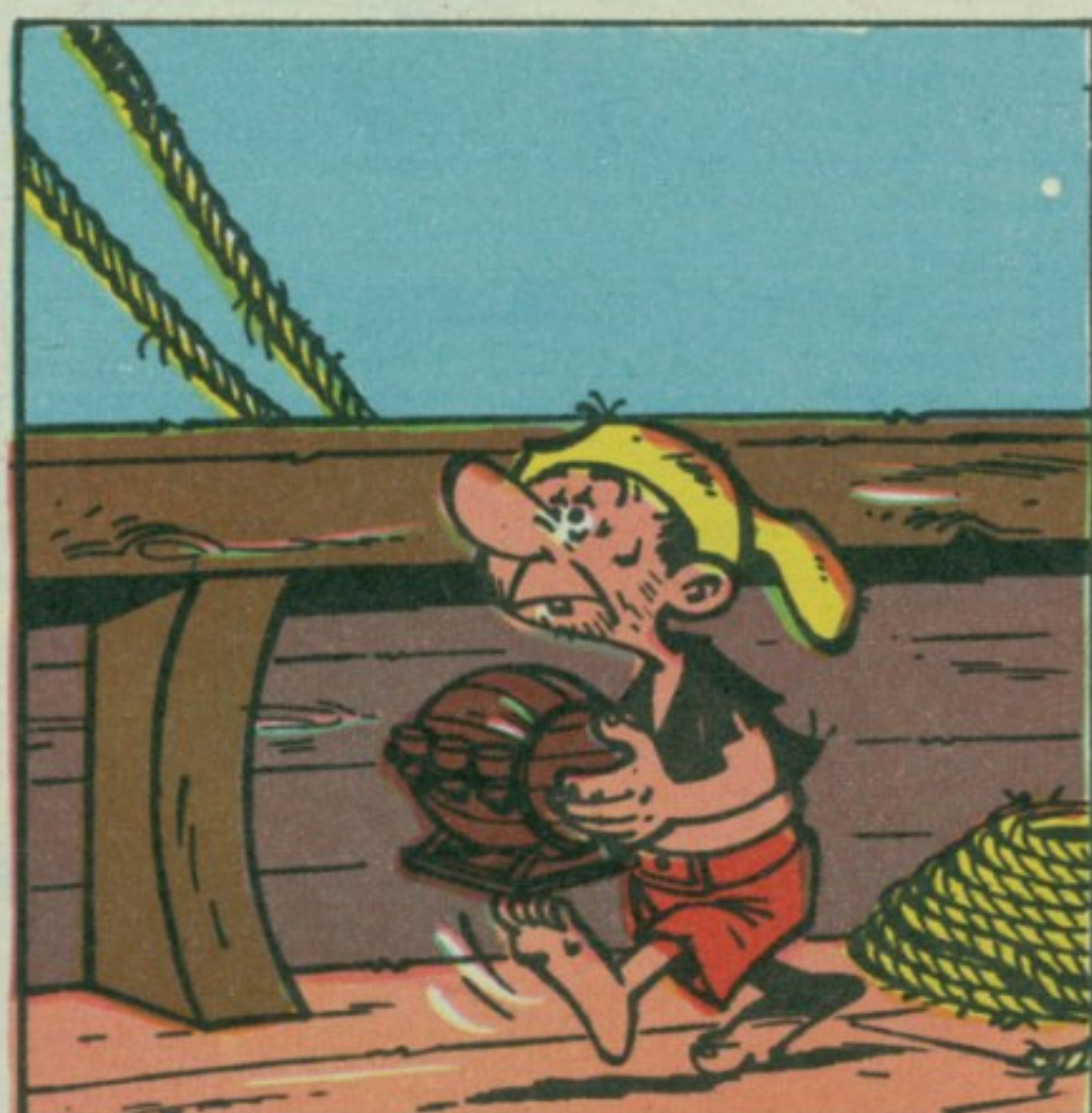
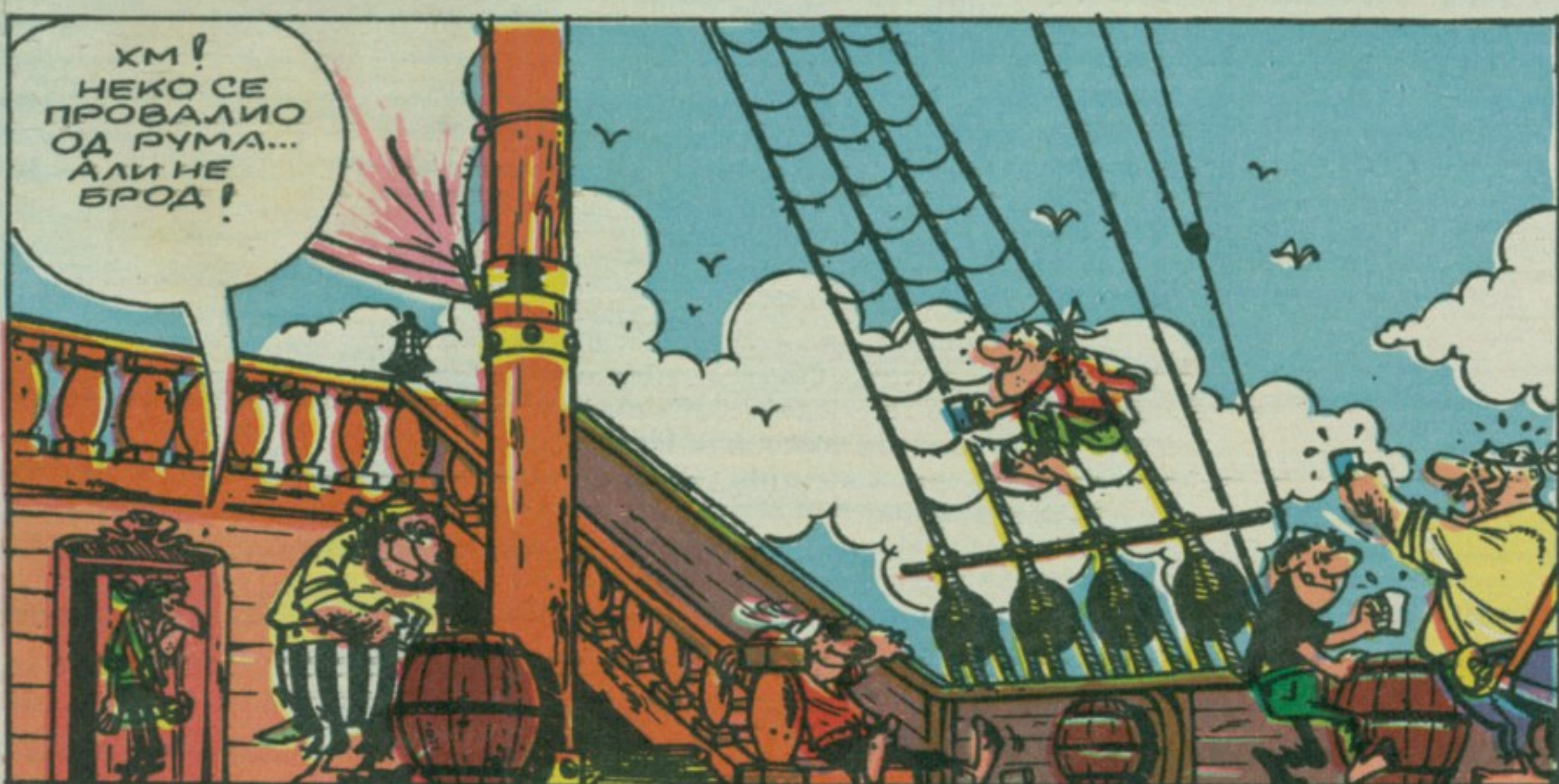
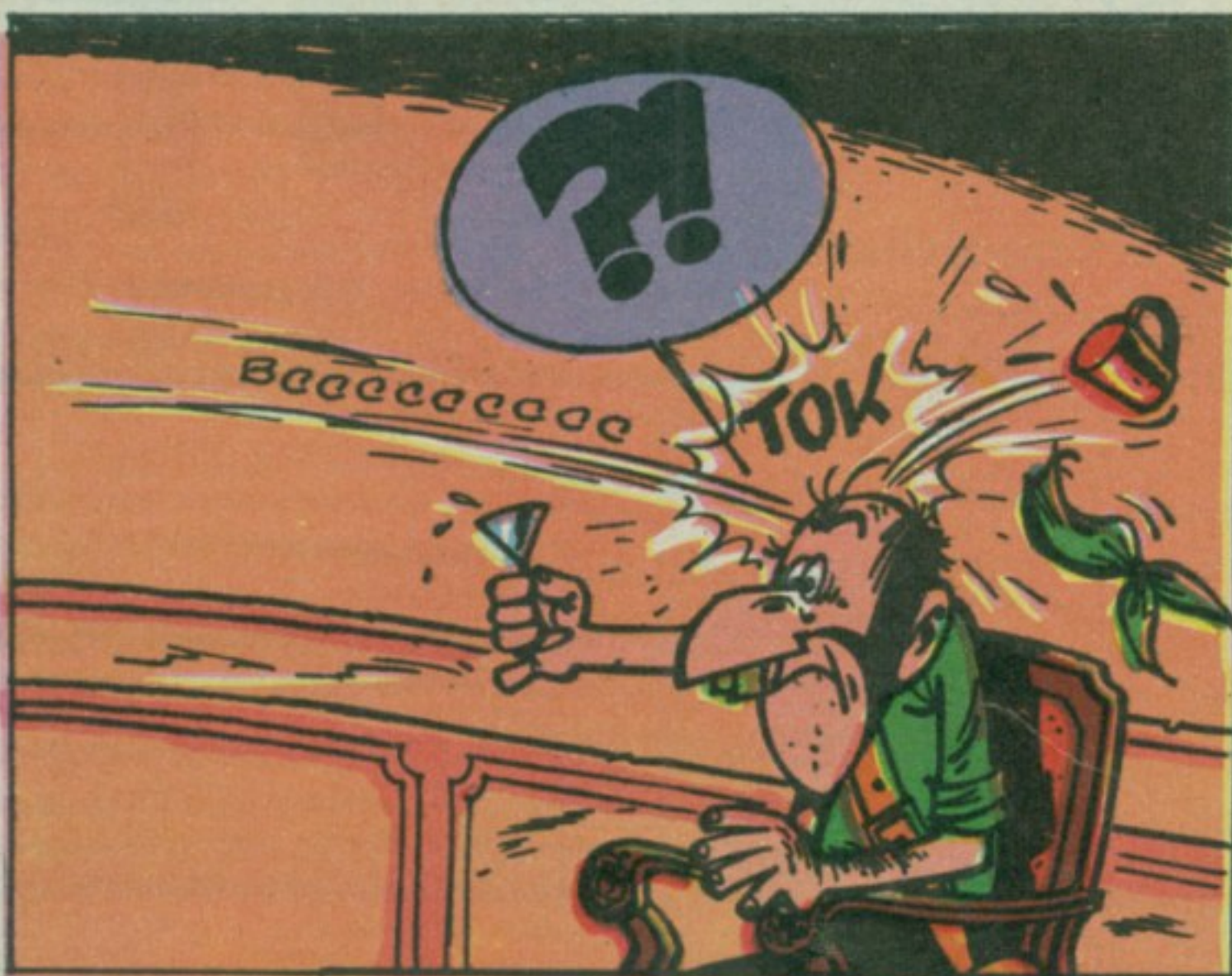
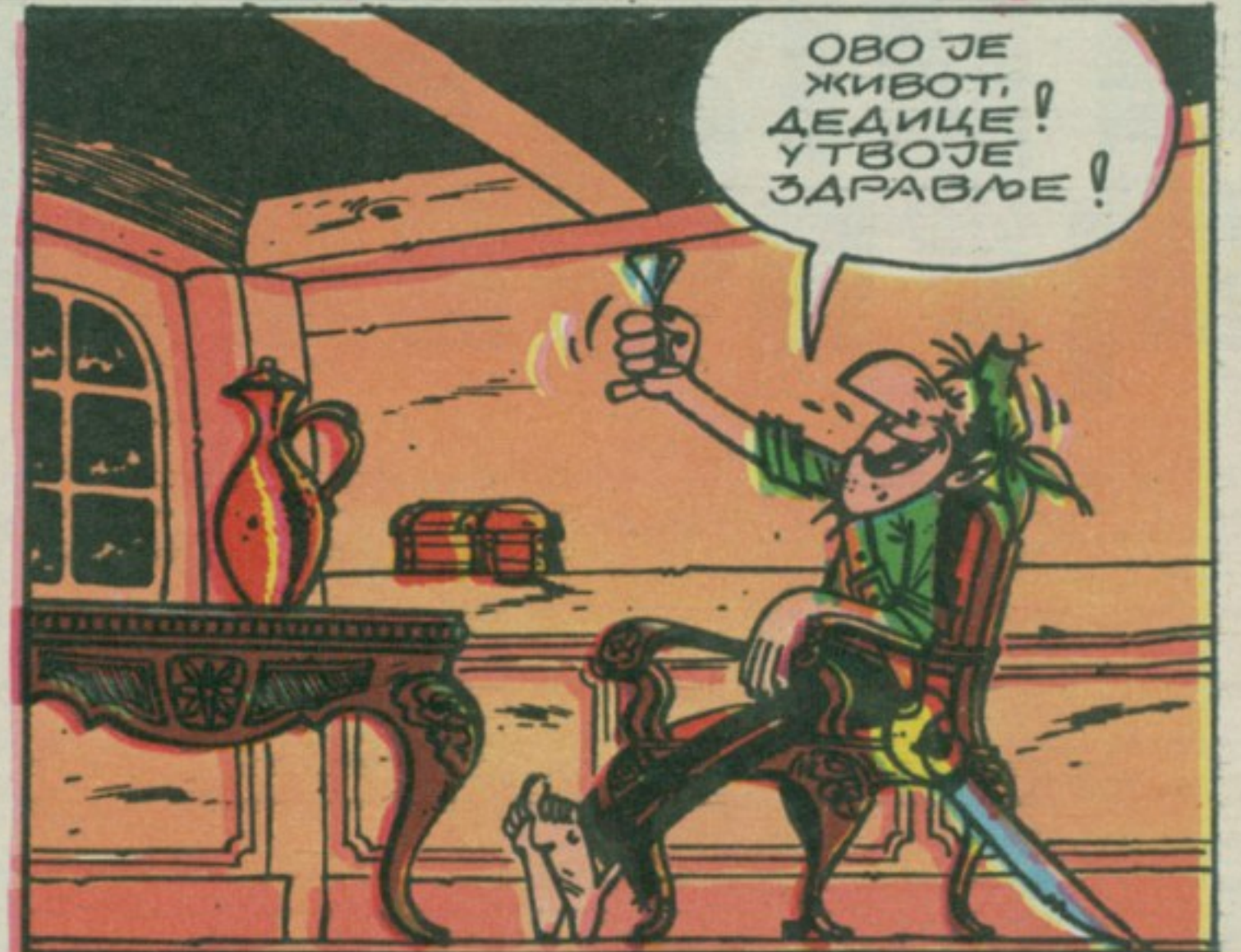
зе остао је њен старији син Квана. Са малобројним преживелим припадницима свога племена Квана се повукао далеко од насеља белих људи. Имао је 22 године када је постао поглавица Квахадн Команча, племена које је важило за најкроволочније и најнеухватљивије од свих Команча.

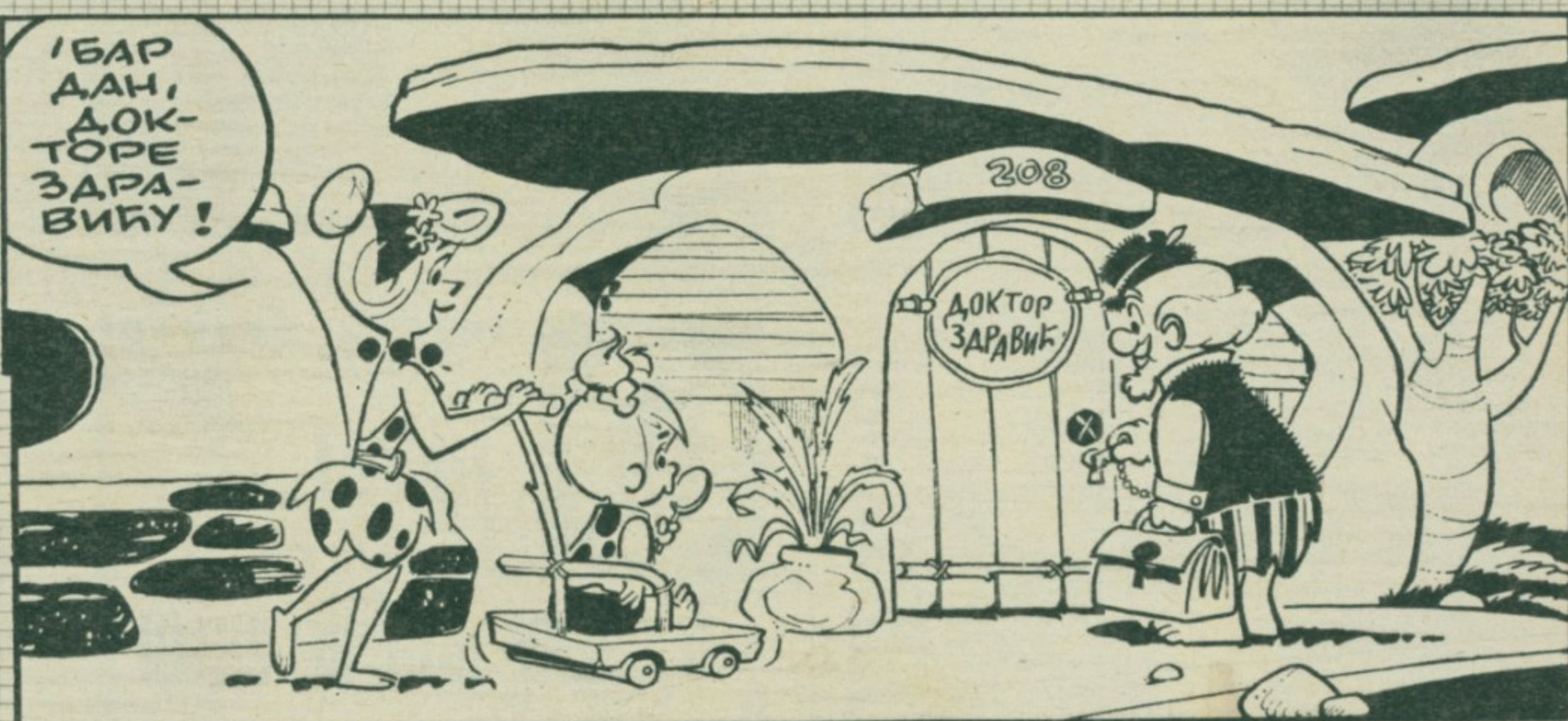
Године 1867. Команчи су пристали да се повуку у резервате. Само је Квана, већ надалеко чувен поглавица, одбио. Он се држао висоравни Љана Естакада. Војска САД није никако могла да му уђе у траг. Ретки белци који су преживели су срет са њим описивали су га као демона свирепог лица са страшним ратничким шарма који у руци држи задимљену пушку а око врата огрлицу од медвеђих зуба.

Изненада, 1875, Квана Паркер (ово презиме дали су му белци по презимену Синтије Ен) променио се и пристао да своје племе поведе у резерват у подножју планина Вичита. Неумољиви поглавица схватио је да води рат који је унапред изгубљен. Од суровог ратника постао је мудар вођа који је захтевао да свако индијанско дете иде у школу а сам је проводио дане читајући књиге, нарочито из области права и историје.

Његови неустрашиви ратнички подвизи а још више глас о мудрој управљању судбином свога народа учили су да Квана Паркер постане један од најчувенијих индијанских поглавица о коме ће живети легенде док буде Америке.

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

ХИЉАДУ ЗАШТО • ХИЉАДУ ЗАТО!

С »БУБАМАРОМ« СЕ ПОСТАЈЕ СВЕЗНАЛИЦА

ИП „ВУК КАРАЏИЋ“, 11001 Београд, Краљевића Марка 9.

ПОРУЧБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем комплет од 16 књига библиотеке

„Бубамара“

1. ЗА ГОТОВО — по цени од 90,00 динара. Платићу поузећем.

2. НА ОТПЛАТУ — по цени од 100,00 динара. Прву рату платићу поштару.

Купац

Пошт. бр. и место

Улица и број

Радна организација

Овера о запослењу (за купце на отплату)

(Печат и потпис овлашћеног лица)

Потпис

Пензионери прилажу одрезак од пензије.

(У случају спора признајем надлежност II општинског суда у Београду)

У 16 најлепших популарно-научних књига наћи ћете одговоре на многобројна питања из области науке и технике и сазнаћете све о највећим открићима и најважнијим истраживањима.

Уместо да претурате књиге и енциклопедије тражећи нешто о радију, нафти, бродовима, новинама, аутомобилима и другом, у библиотеци „Бубамара“ све вам је објашњено на једноставан и популаран начин и приказано изванредним илустрацијама у боји.

СПЕЦИЈАЛНИ ПОПУСТ ЗА ЧИТАОЦЕ ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА

Читаоци Политикиног забавника који купе књиге за готово добијају комплет од 16 књига за свега 90,00 динара. Износ ће платити поштару приликом пријема књига — поузећем.

Купци на отплату добијају комплет по цени од 100,00 динара. Износ ће уплатити у 5 месечних рата по 20,00 дин, после пријема књига, рачуна и уплатница.

Попуни поруџбеницу и пошаљи на адресу: ИП „ВУК КАРАЏИЋ“, 11000 Београд Краљевића Марка 9. Књиге ћеш добити одмах преко поште.

Купци из Београда могу подићи комплет књига у ИП „ВУК КАРАЏИЋ“, сваког радног дана до 15 часова.

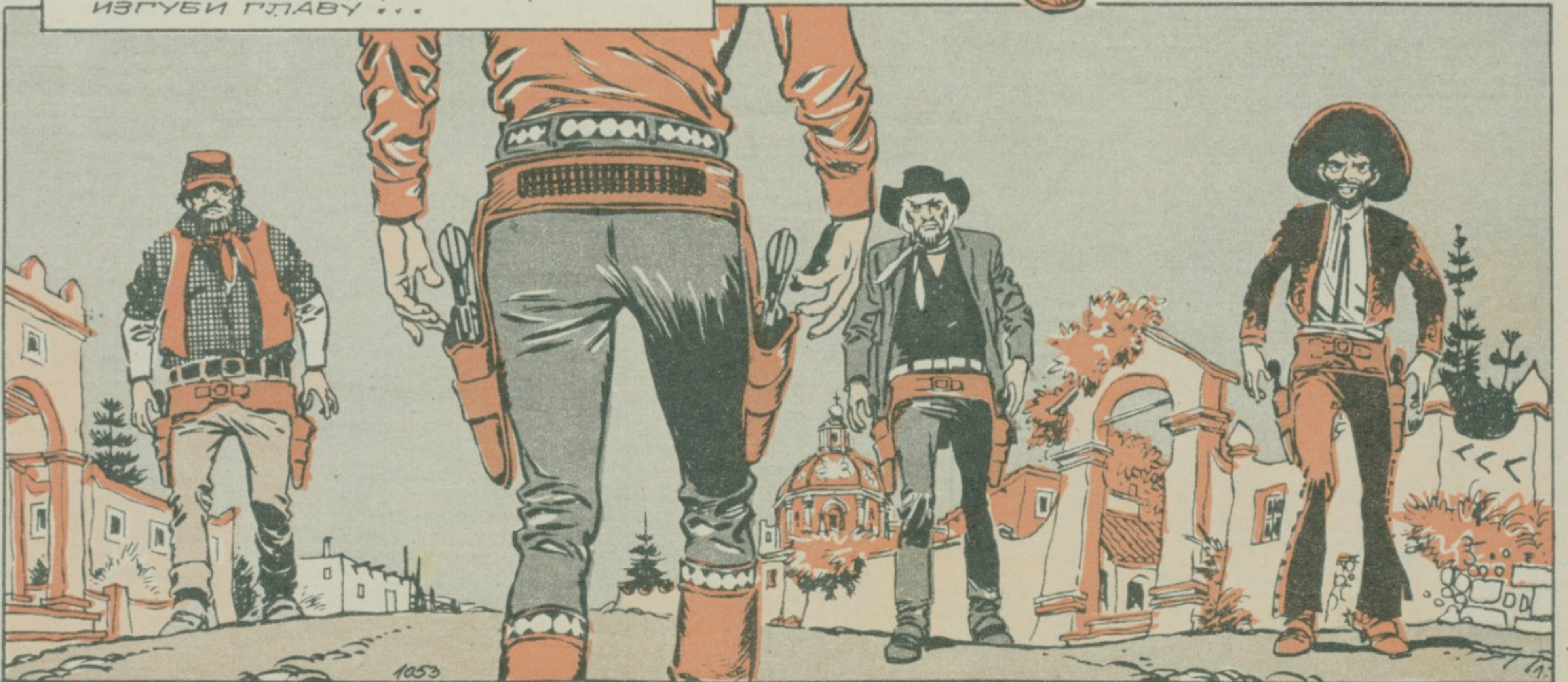
ДВОГОЛ ГРИНГО:

...РАЗЛИКА ИЗМЕЂУ ХРАБРИХ
И КУКАВИЦА ЈЕ У ТОМЕ ШТО
СЕ ХРАБРИ, ЧАК И КАДА ИХ
ЈЕ СТРАХ, НЕ ПОВЛАЧЕ
ПРЕД ОПАСНОШЋУ...

ГРИНГО НИЈЕ
БИО КУКАВИЦА.
АЛИ, И ХРАБРИ
ЉУДИ МОГУ
ДА СЕ
УПЛАШЕ...

SELECCIONES ILUSTRADAS - Derechos Reservados - ESPAÑA

А ГРИНГО ЈЕ БИО РЕШЕН ДА
ИСТРАЖЕ ДО КРАЈА ИАКО ЈЕ ЗНАО
ДА У БОРБИ ПРОТИВ ТРИ
БАНДИТА, КОЈИ СУ СЕЈАЛИ СТРАХ
СА ОБЕ СТРАНЕ МЕКСИЧКО-АМЕ-
РИЧКЕ ГРАНИЦЕ, МОЖЕ ДА
ИЗГУБИ ГЛАВУ...

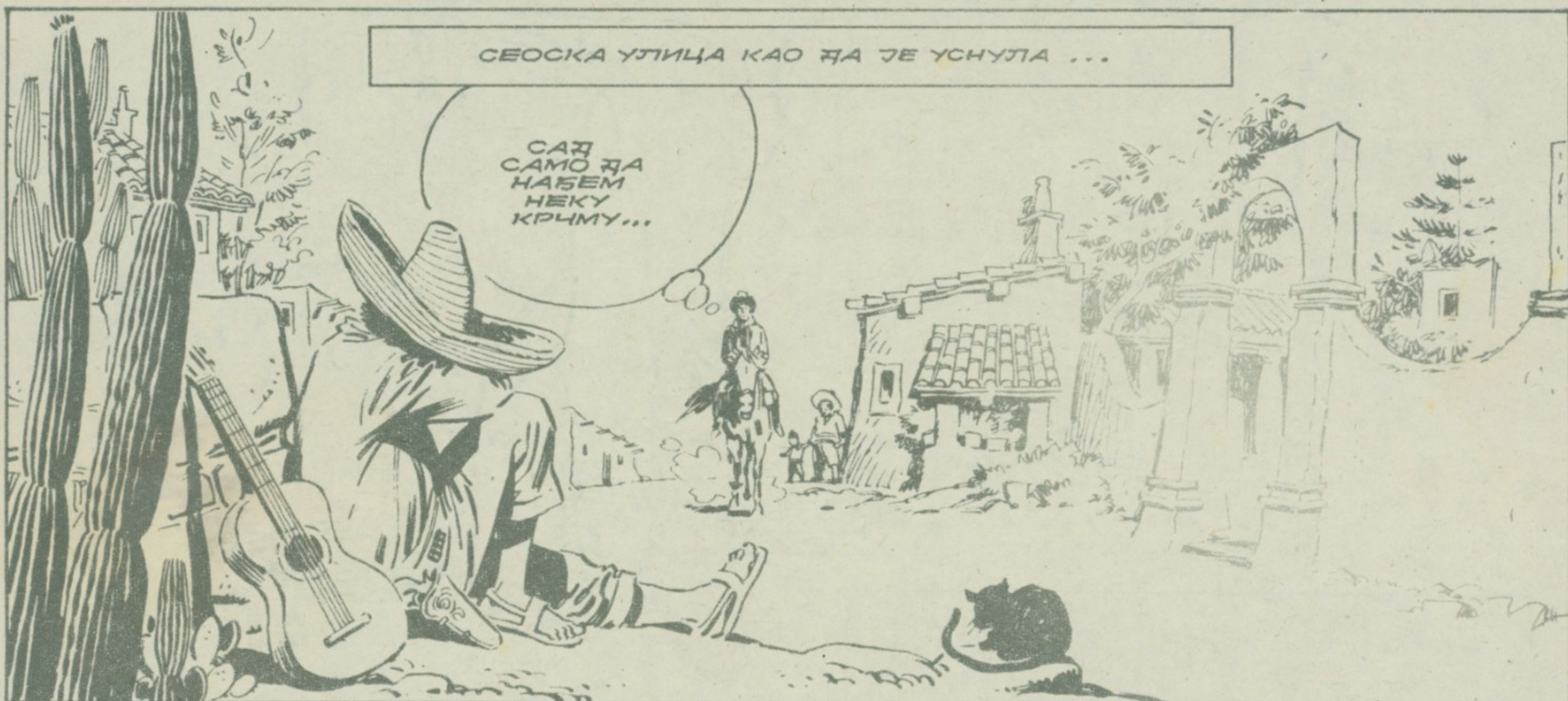

У ПОТРАЗИ ЗА
БАНДИТИМА
СИД БИКИНГ,
ЗВАНИ ПРИНПО,
СТИГАО ЈЕ У МАЛО
ПОГРАНИЧНО СЕЛО
ЕЛ РЕКОРДО...

СУНЦЕ ЈЕ
НЕМИЛОСРДНО ПЕКЛО
И ЗНОЈ МУ СЕ СЛИВАО
НИЗ ЛИЦЕ...

СЕОСКА УЛИЦА КАО ДА ЈЕ УСНУЛА...

САД
САМО ДА
НАЂЕМ
НЕКУ
КРЧМУ...

НИЈЕ МОРАО
ДУГО ДА ТРАЖИ...

ХВАЛА, МАЈА!
ТОЛИКО САМ
ГЛАДАН ДА БИХ
ПОЈЕО И
СОПСТВЕНЕ
ЧИЗМЕ...
САМО ДА
СУ СКУ-
ВАНЕ!

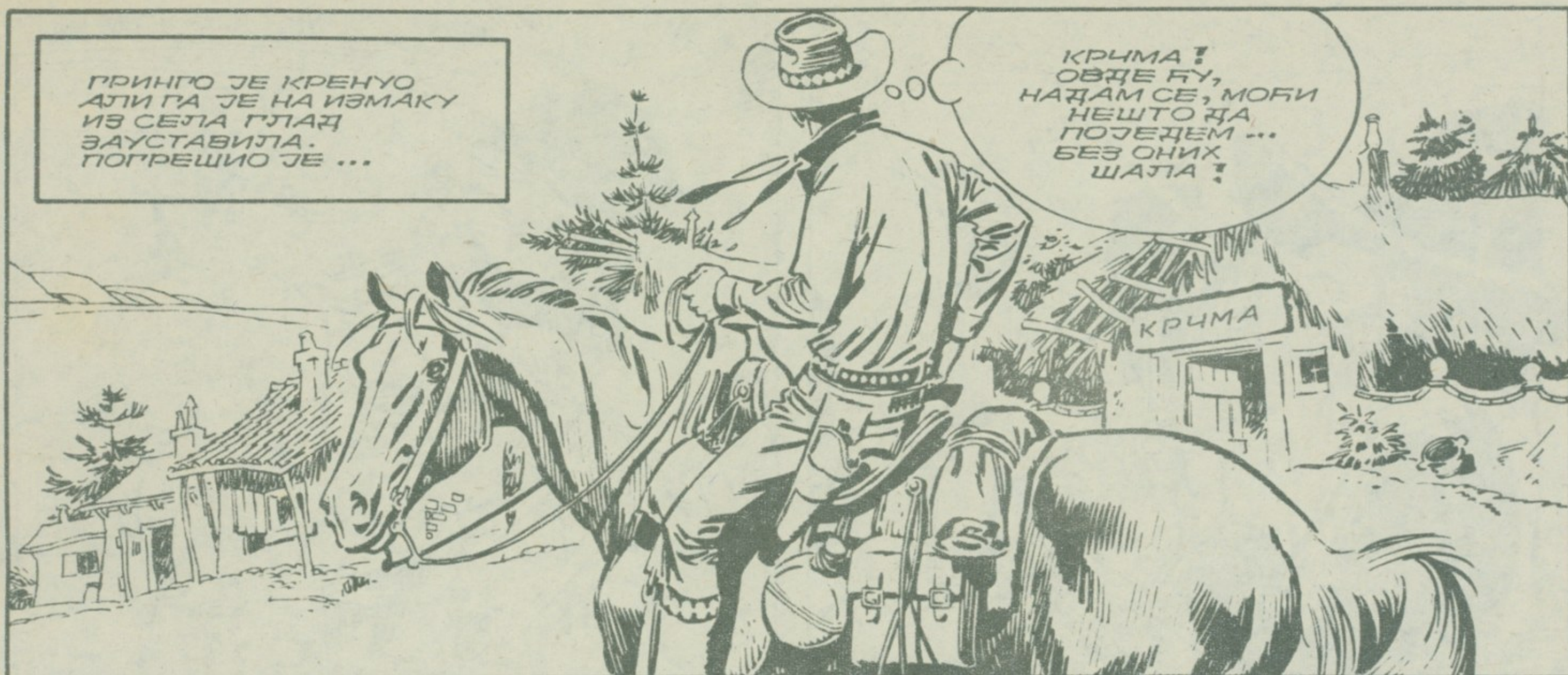
НАДАМ
СЕ ДА ЋЕ
ВАМ
РУЧАК
ПРИЈАТИ,
СЕЊОР!

БЕНГ! БЕНГ!

ДО
БРАГА!

ГРИНГО ЈЕ КРЕНУО
АЛИ ГА ЈЕ НА ИЗМАКУ
ИЗ СЕЛА ГЛАД
ЗАУСТАВИЛА.
ПОГРЕШИО ЈЕ ...

КРЧМА!
ОВДЕ ФУ,
НАДАМ СЕ, МОГИ
НЕШТО ДА
ПОЈЕДЕМ ...
БЕЗ ОНИХ
ШАПЛА!

ХЛЕБ СА
СЛАНИНОМ!
НЕ БИ СЕ
БАШ МОГЛО
НАЗВАТИ
ГОЗБОМ ...
АЛИ БАР НЕГУ
УМРЕТИ ОД
ГЛАДИ!

СЕЊОР!
СЕЊОР!

А?!?

СЕЊОР, ДОБИТЕ ... МОЛИМ
ВАС! СМАЈЛЕР ЈЕ НАПАО
МОГ ОЦА ...

ЗБОГ
ВАС!
МОРАТЕ
МУ ПО-
МОЋИ!

ИЗГЛЕДА
ДА МИ
ДАНАС БАШ
НИЈЕ
СУБЕНО
ДА
РУЧАМ!

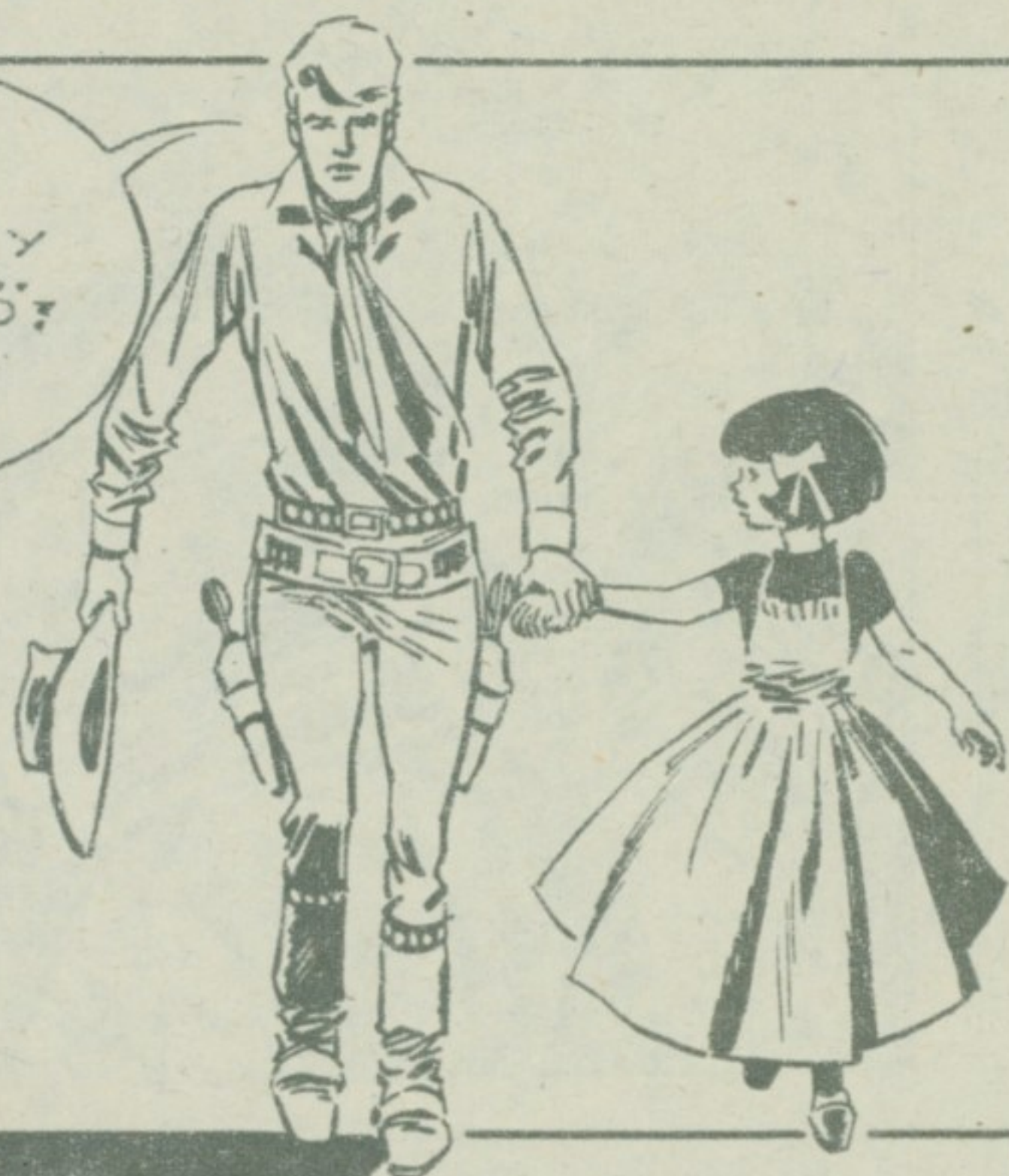

ЈА НИШТА
НЕМАМ СТИМ
ЛУДАКОМ
СМАЈЛЕРОМ ...
А НИ С ТВОЈИМ
ОЦЕМ? ЈАСНО?
ЗАШТО НИСИ
ОТИШЛА У
ПОЛИЦИЈСКУ
СТАНИЦУ?

ОВДЕ
НЕМА
ПОЛИЦИЈЕ ...
ОХ, ДОБИТЕ!
МОЛИМ
ВАС!

ГРИНГО ЈЕ УВЕК БИО СЛАБ НА СУЗЕ... НАРОЧИТО НА ДЕЧЈЕ СУЗЕ... И ЗАТО ЈЕ ПРИСТАО...

ДОБРО! У
РЕЦУ...
ПОБИМО!

ОВО СЕ ВИШЕ
НЕ МОЖЕ
НАЗВАТИ
ШАЛОМ!
ТО ЈЕ
НАЈГЛУШИЈЕ
УБИСТВО!

ТАТА!
ОХ, ТАТА!
ЗАШТО
СУ МУ ТО
УРАДИЛИ?
ЈЕ ЛИ
МРТАВ?

НЕ ГЛЕДАЈ
ТАМО,
ЗЛАТО!
И НЕ
ПЛАЧИ!
ДЕ... ДЕ!

МАЈА АНГЕЛЦИТА ЈЕ НЕУТЕШНА.
МОЖДА ПРВИ ПУТ У ЖИВОТУ ГРИНГО
ЈЕ ОСЕТИО ДУБОКУ МРЖЊУ...

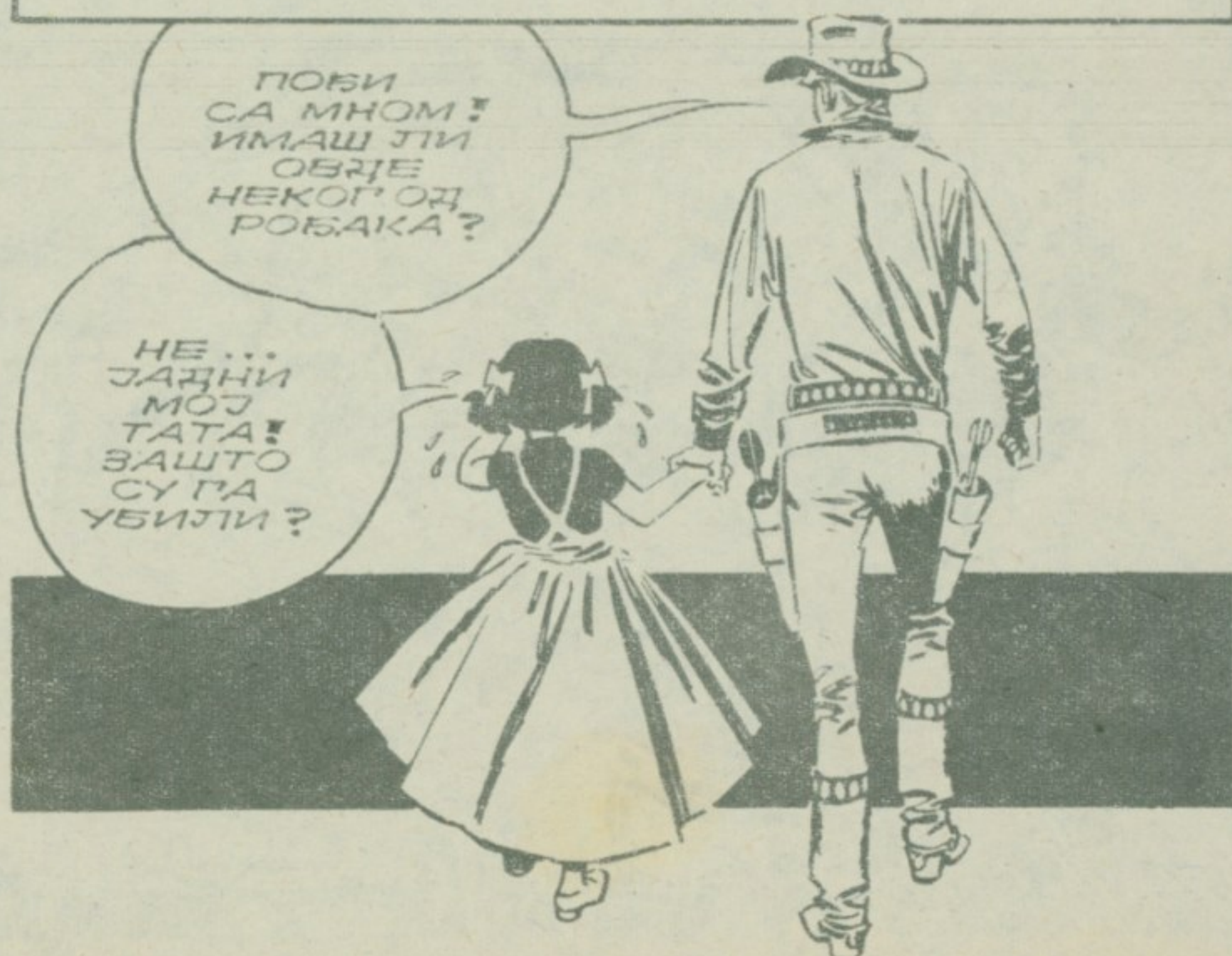
КУНЕМ
ТИ СЕ...
ЗА ОВО
НЕ НЕКО
ДА
ПЛАТИ!

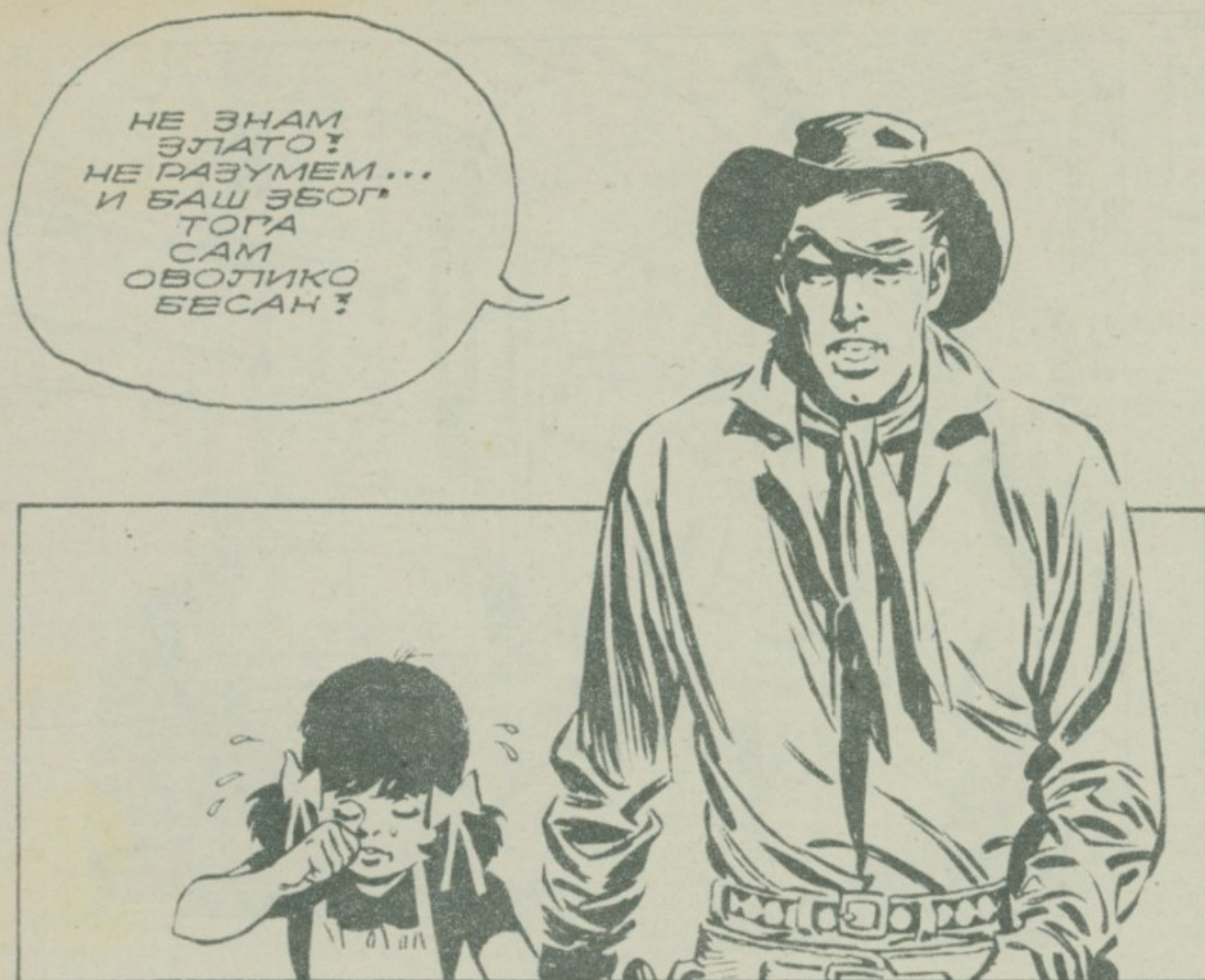
ОХ,
ТАТА!

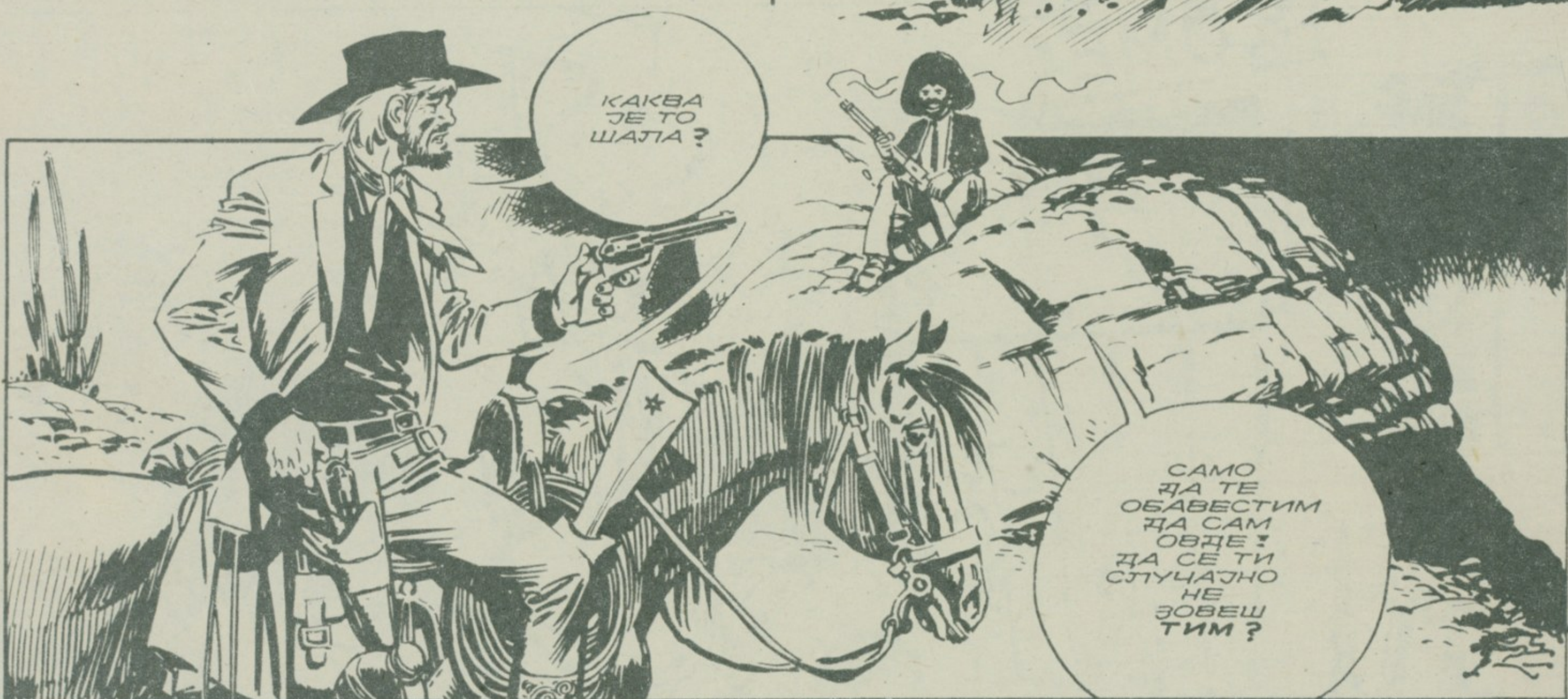
ПОВИ
СА МНОМ!
ИМАШ ЛИ
ОВЈЕ
НЕКОГ ОД
РОБАКА?

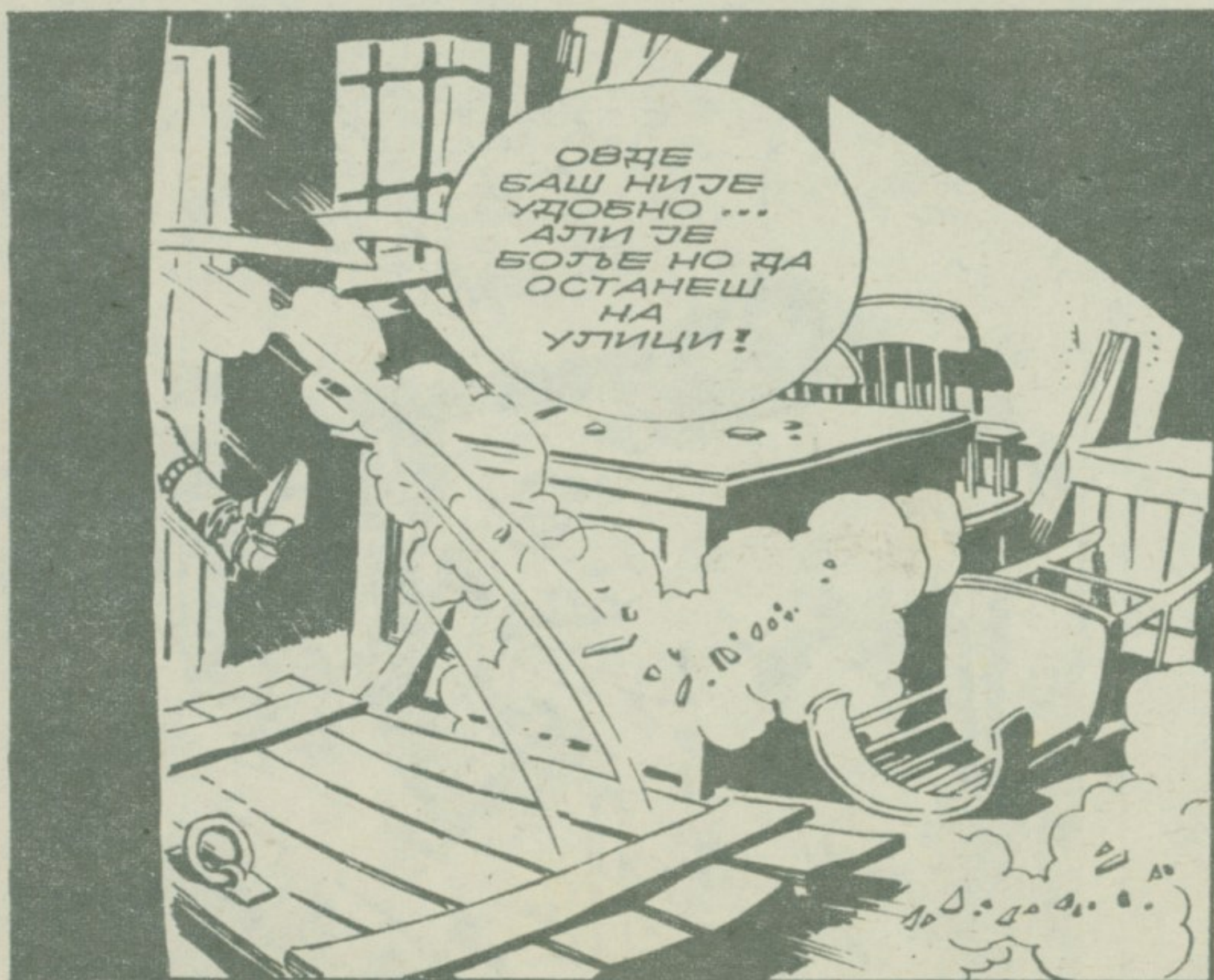
НЕ...
ЈАДНИ
МОЈ
ТАТА!
ЗАШТО
СУ ГА
УБИЛИ?

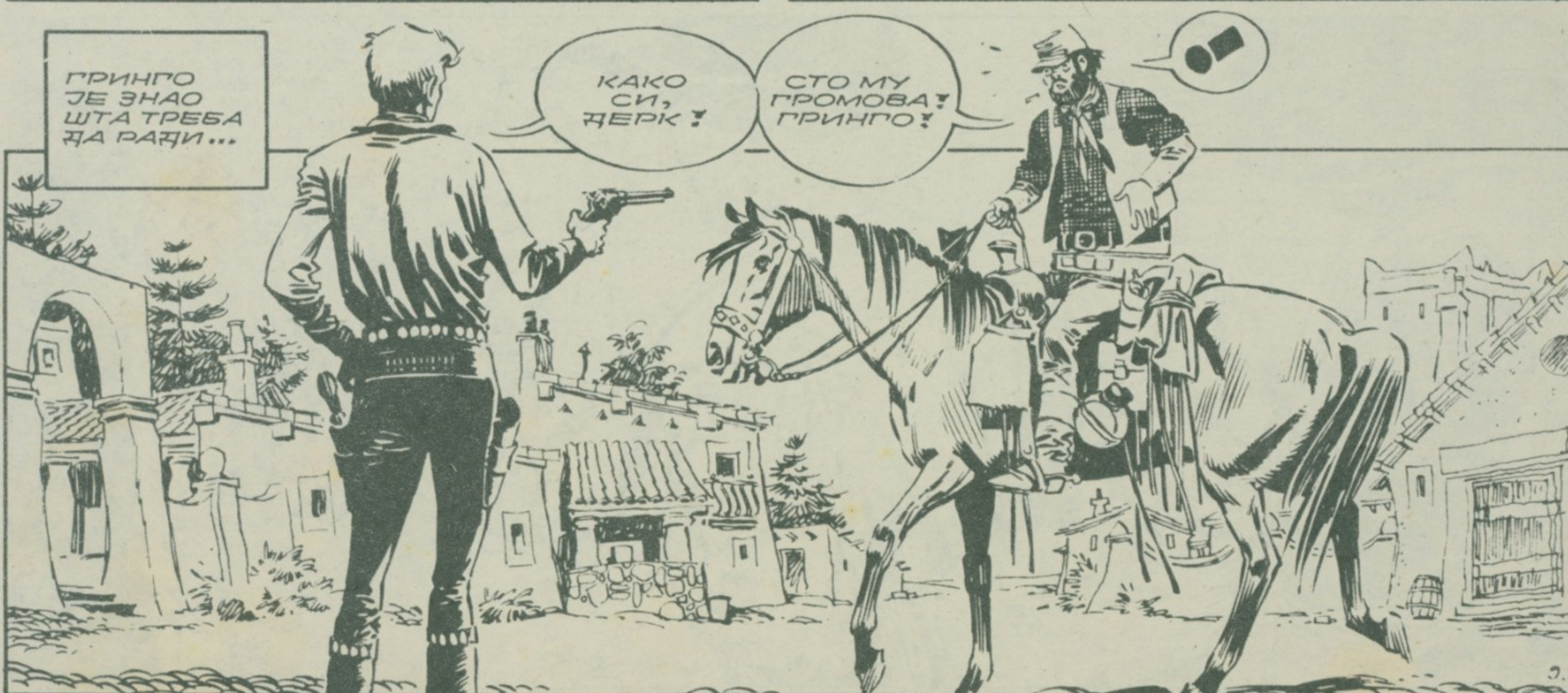
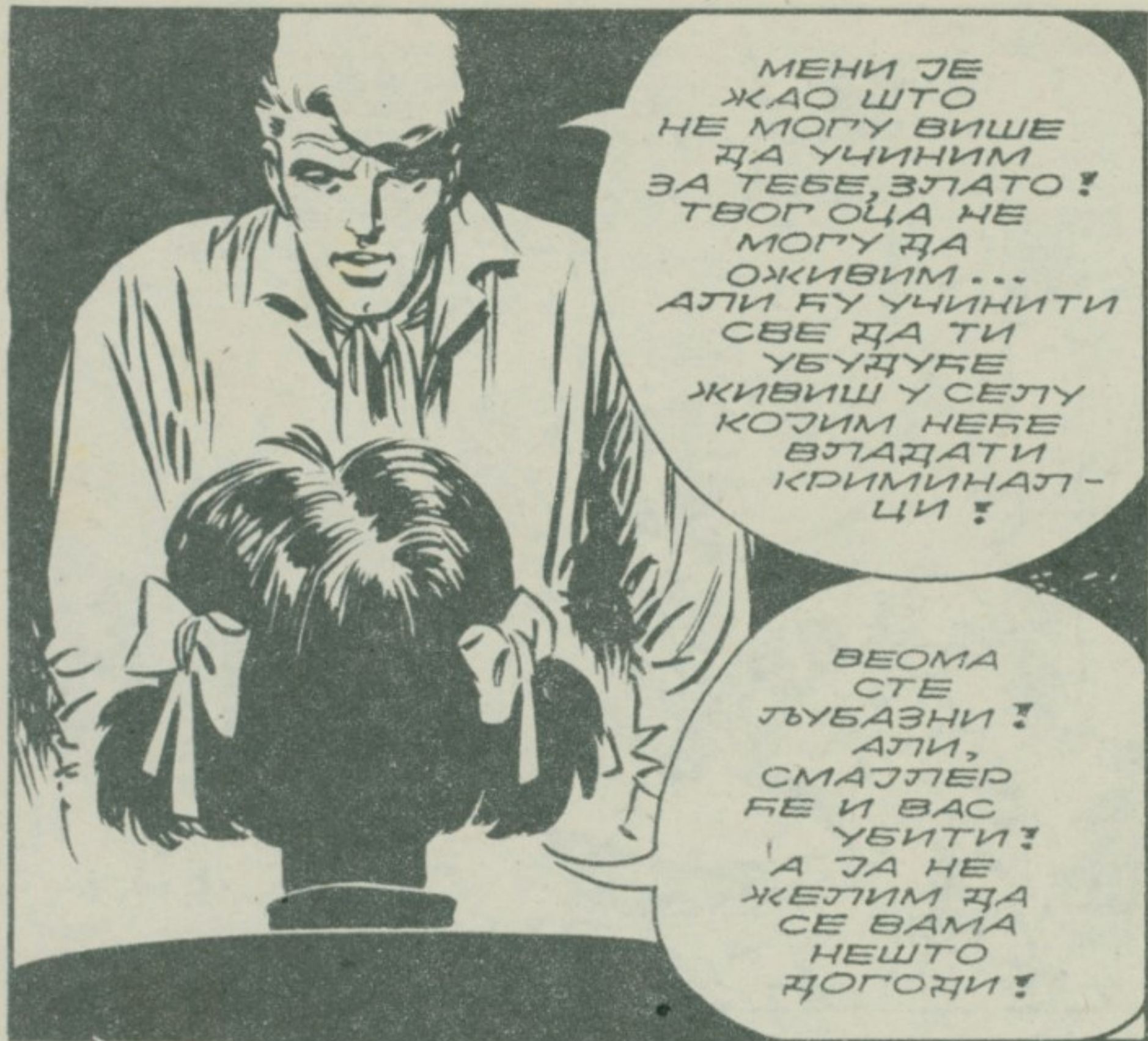

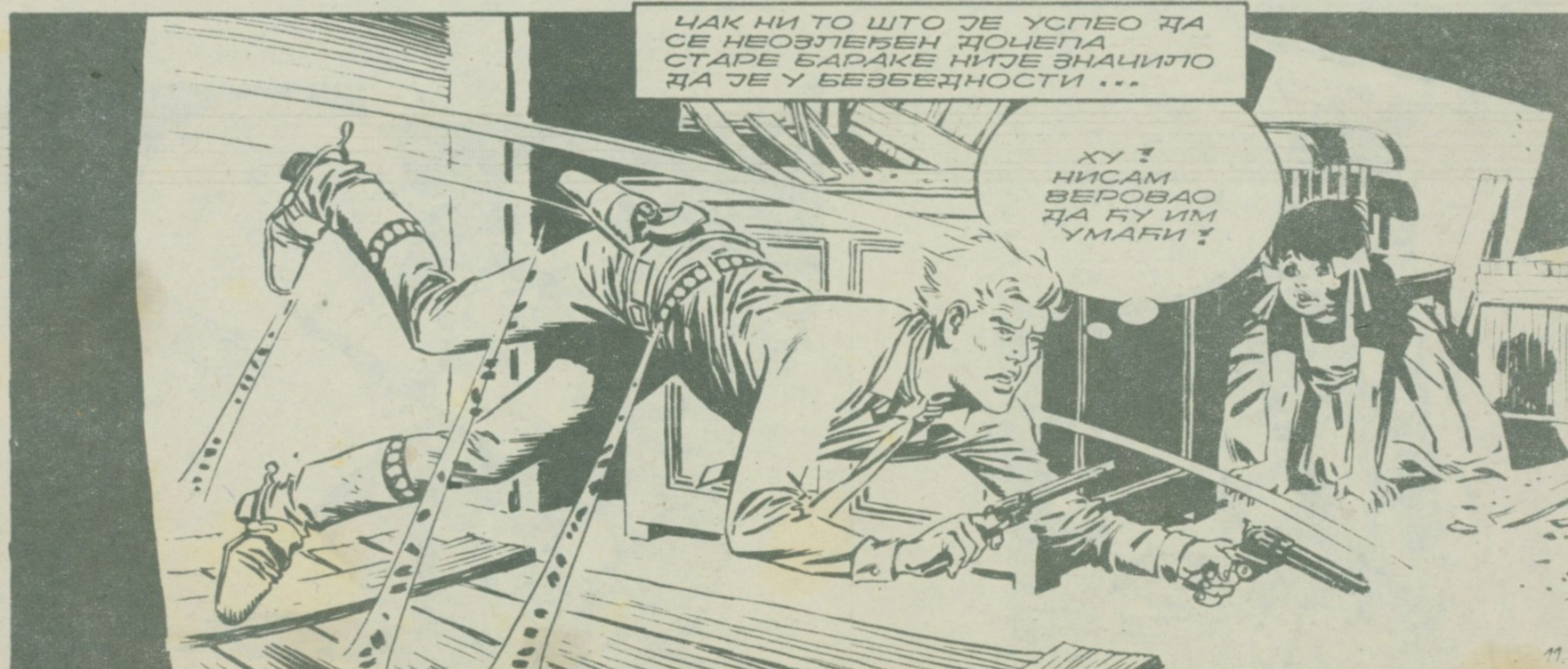
ЗА ТО ВРЕМЕ,
НА НЕКОЛИКО
КИЛОМЕТАРА
ИЗВАН СЕЛА...

ПРИБИЈ
СЕ УЗА
ЗИД,
АНБЕ-
ЛИТА!

СТРАХ
МЕ ЈЕ...
СТРАШ-
НО!

МОРАМО
ДА СЕ ЧИСТИМО
ОДАВДЕ!
ГРИНГО ВЕЋ ЗНА
ДА НАМ ЈЕ ОВО
СЕЛО БАЗА...
А ТО ЈЕ
СУВИШЕ
ОПАСНО!

НЕ БРИ-
НИ! ОН СЕ
ОДАВДЕ
НЕЋЕ
ЖИВ
ИЗВУЋИ!

ЗАШТО
НЕ
ОПКОЛИМО
БАРАКУ
ПА ЈЕ
ЗАПАЛИМО?

И ТО ЋЕ
БИТИ
ГРИНГОВ
КРАЈ!

ТО СИ СЕ
ОДЛИЧНО
СЕТИО!

ДА ЛИ СУ СЕ
ТО ОНИ УМОРИ-
ЛИ ОД ПУЦАЊА
ИЛИ СУ СМИСЛИ-
ЛИ НЕШТО ДРУГО?
НИКАД СЕ НИСАМ
ЈОШ СРЕО С ТАКО
КРВОЛОЧНИМ
БАНДИТИМА!
А СЕЛО ЈЕ, ИЗ-
ГЛЕДА, НА ЊИ-
ХОВОЈ СТРАНИ!

АНБЕЛИТИНО ПРИСУСТВО ЧИНИЛО
ЈЕ ЊЕГОВ ПОЛОЖАЈ ЈОШ ТЕЖИМ. АЛИ,
ОН НИЈЕ БИО СПРЕ-
МАН НА ПРЕДАЈУ...

ДОБИ!
ПОКУШАЋЕ-
МО ДА СЕ
ИЗВУЧЕМО...
ПРЕ НО
ШТО НАС
ОПКОЈЕ!

СРЕБОМ, ДРУГА СТРАНА ЗАТВОРА
ГЛЕДАЛА ЈЕ НА НЕКО НАПУШТЕНО
ДВОРИШТЕ СА ШТАЛАМА...

ХАЈДЕ!
СКОЧИ!

УБИЈЕ
НАС!
И ВАС И
МЕНЕ!

МОРАШ МЕ САД
СЛУШАТИ, ЗЛАТО! ЈА
БУ ПОБИ ДА ПОТРАЖИМ
ПОМОЋ! У СЕЉУ ЋЕ
СЕ ИПАК НАћи ПОШ-
ТЕНИХ ЛЈУДИ КОЈИ
ЋЕ СТАТИ НА МОЈУ
СТРАНУ! ТИ СЕ
НЕ МИЧИ ОДАВДЕ!
ДОБИ БУ ПО
ТЕБЕ!

А АКО
ВАС
УБИЈУ?

НАЈАМ
СЕ ДА
НЕЋЕ
УСПЕТИ...

ВРАТИ-
ТЕ СЕ
ШТО
ПРЕ!

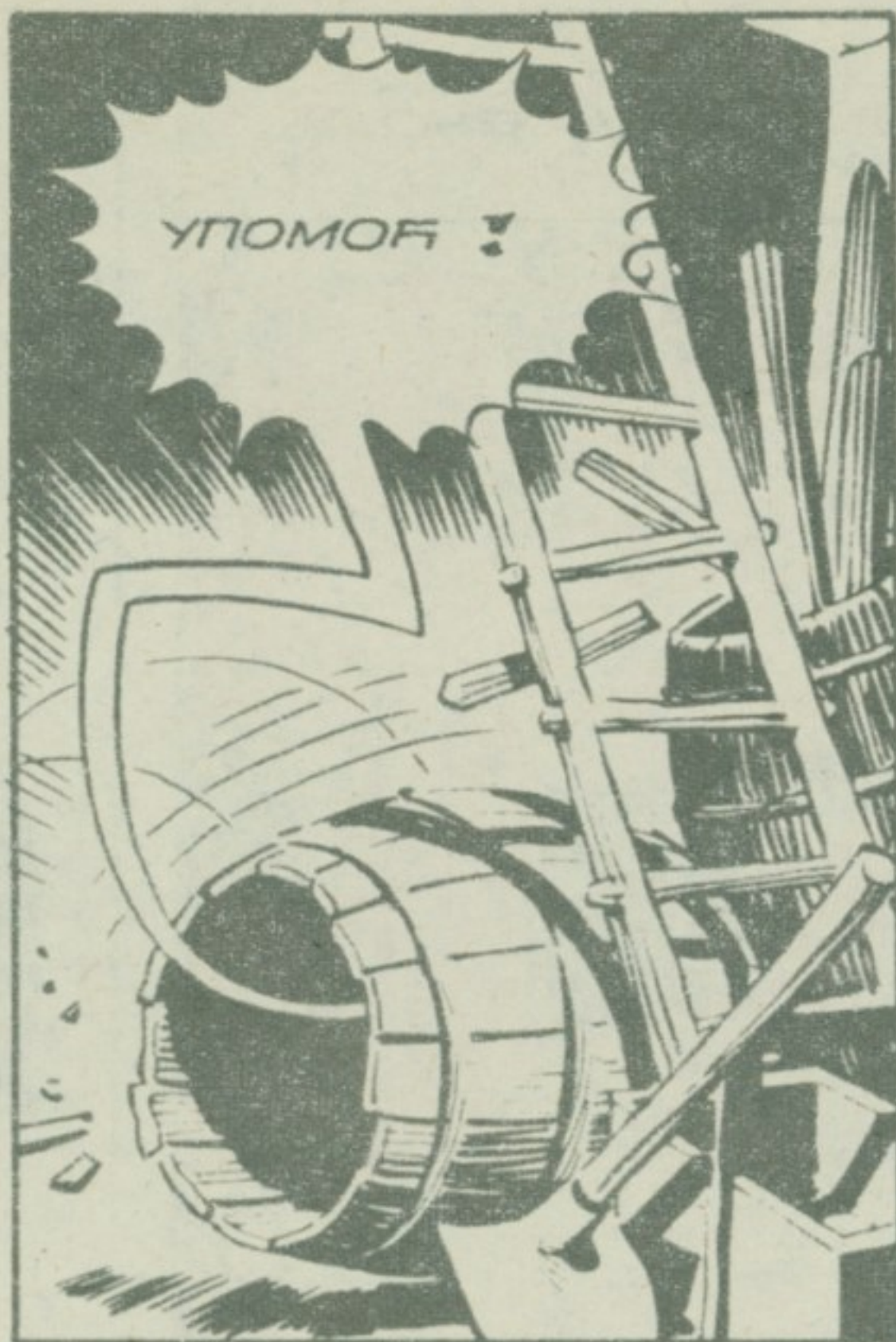
ТРЕНУТАК
КАСНИЈЕ...

НЕ МОЖЕ
НАМ УМАЋИ
НИ СА ОВЕ
СТРАНЕ!
КАД СМАЈЛЕР
ЗАПАЛИ
БАРАКУ...
ПРИСУСТВОВА-
ЋЕМО ГРИН-
ГОВИМ
КРАЈУ!

ОВДЕ
НЕМА
НИКОГ!

ОХ!

Ток!

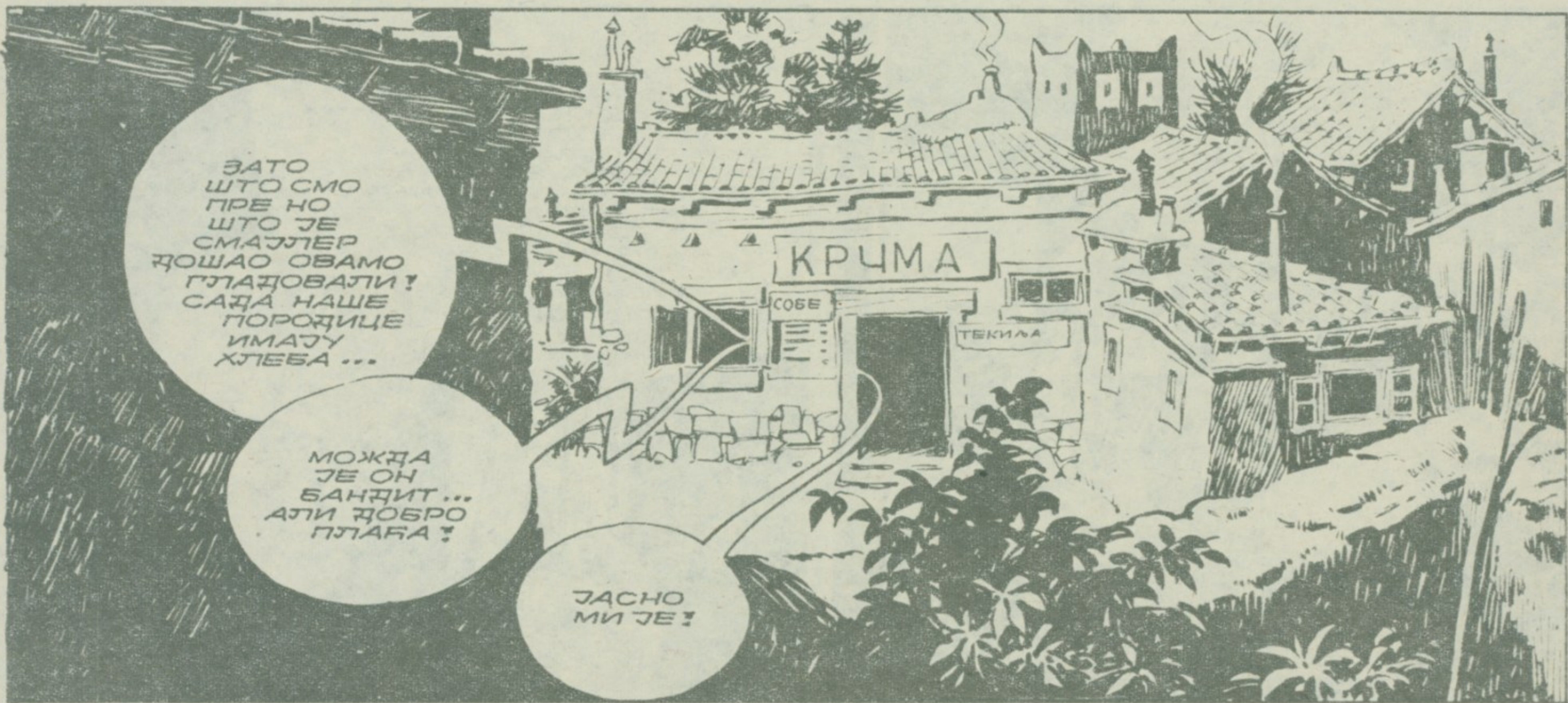

МИ ТЕ НИСМО
ЗВАЛИ И НЕМАШ
ШТА ДА ТРАЖИШ
У НАШЕМ СЕЉУ!
ПИТАШ ЛИ ТИ НАС
ОД ЧЕГА МИ ДА
ЖИВИМО У ОВОЈ
ПУСТИЊИ
И ЧИМЕ ДА
ХРАНИМО
НАШУ ДЕЦУ?
ЗАТО СЕ ГУБИ
ЈЕР...

...АКО НАМ
СМАЈЛЕР
КАЖЕ ДА ТЕ
УБИЈЕМО,
МИ ЋЕ МО ТЕ
УБИТИ!

ЗАШТО?
ЗАШТО
СЕ ТОЛИКО
БОЈИТЕ
ТОГ
ЧОВЕКА?

ЗАТО
ШТО СМО
ПРЕ НО
ШТО ЈЕ
СМАЈЛЕР
ДОШАО ОВАМО
ГЛАДОВАЛИ!
САДА НАШЕ
ПОРОДИЦЕ
ИМАЈУ
ХЛЕБА...

МОЖДА
ЈЕ ОН
БАНДИТ...
АЛИ ДОБРО
ПЛАЋА!

ЈАСНО
МИ ЈЕ!

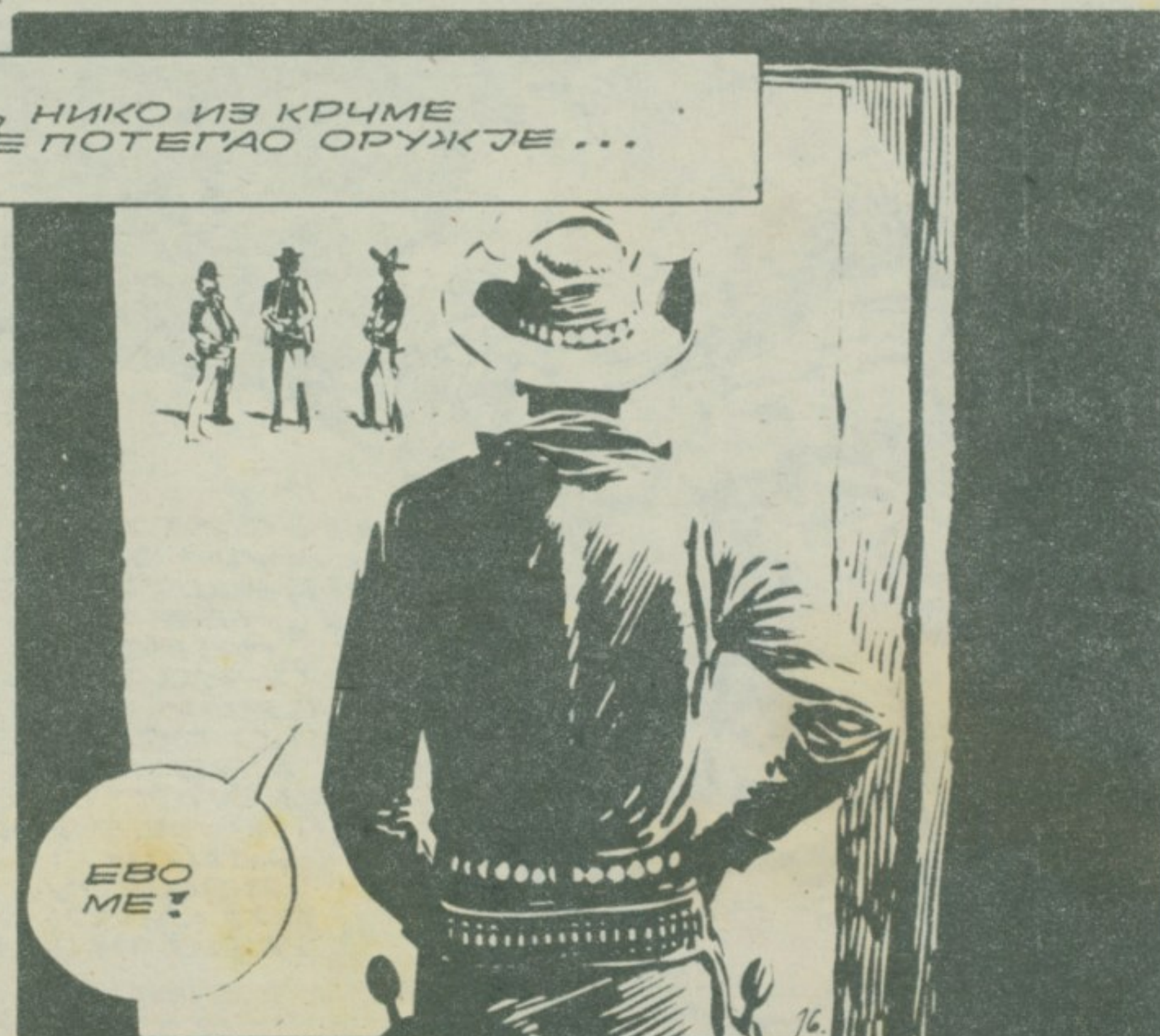
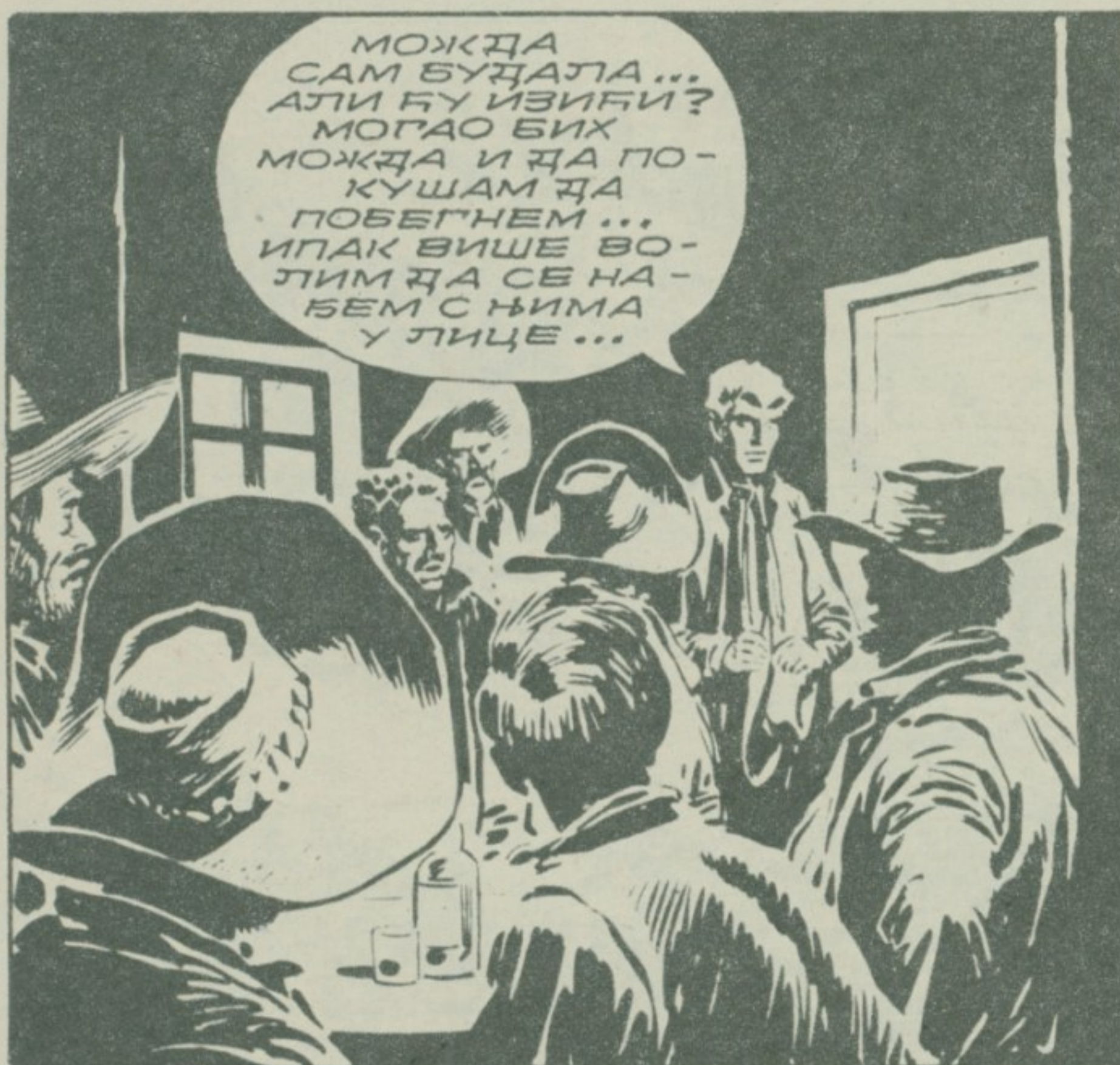

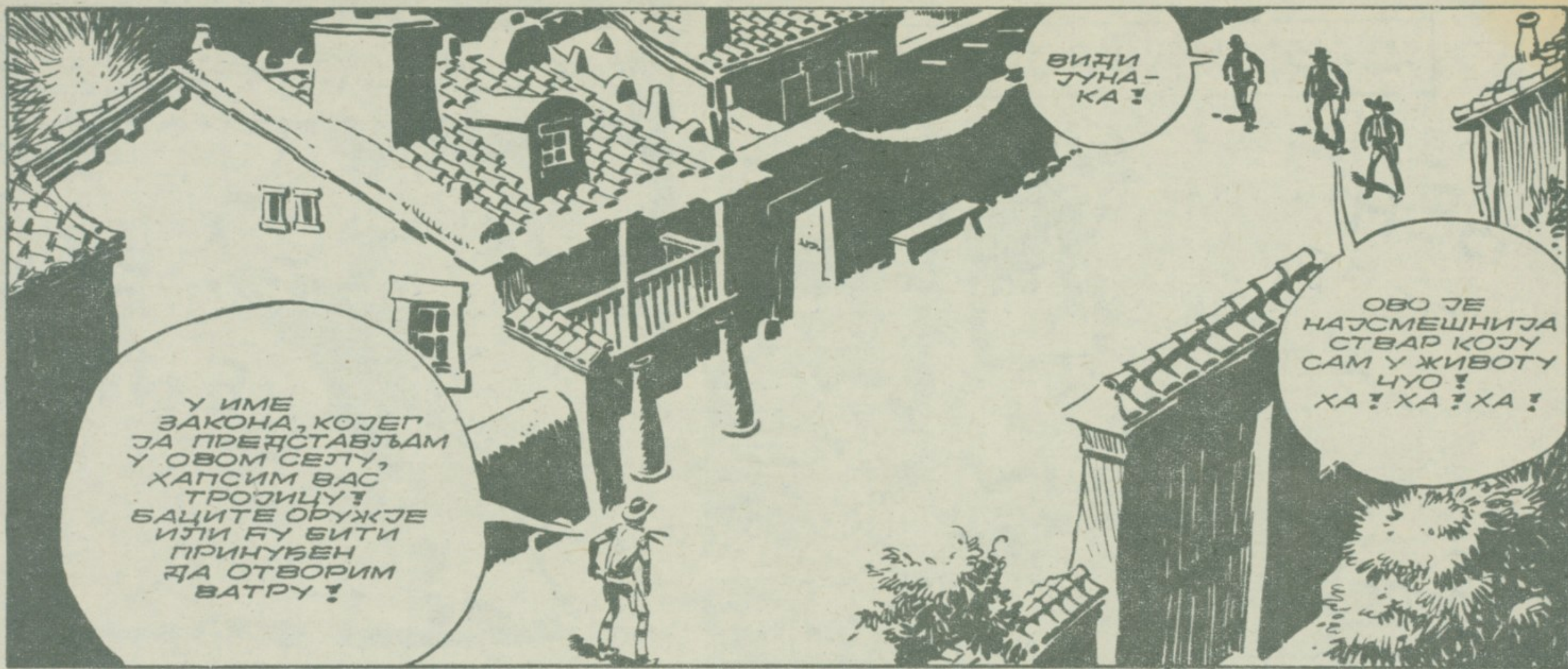
СМАЈЛЕР
ВАМ ПЛАЋА
ДА ШТИТИТЕ
ЊЕГА И
ЊЕГОВЕ
ПРИЈАТЕЉЕ!
БАЦИ ВАМ,
КАО ПСИМА,
МРВИЦЕ
ОД ОНОГ ШТО
ОН И ЊЕГОВИ
БАНДИТИ
ДОБИЈУ
ПЉАЧКОМ И
УБИЈАЊЕМ!

ЗАР ВАМ
НИЈЕ ЈАСНО
ДА ЋЕ И ВАС И
ВАШЕ ПОРОДИЦЕ
ЖРТВОВАТИ
КАД МУ ВИШЕ
НЕ БУДЕТЕ
ПОТРЕБНИ!

ХМ... И
ХУАНА ЈЕ
УБИО ШТО
МУ НИЈЕ
НА ВРЕМЕ
ЈАВИО
ЗА ТВОЈ
ДОЛАЗАК!

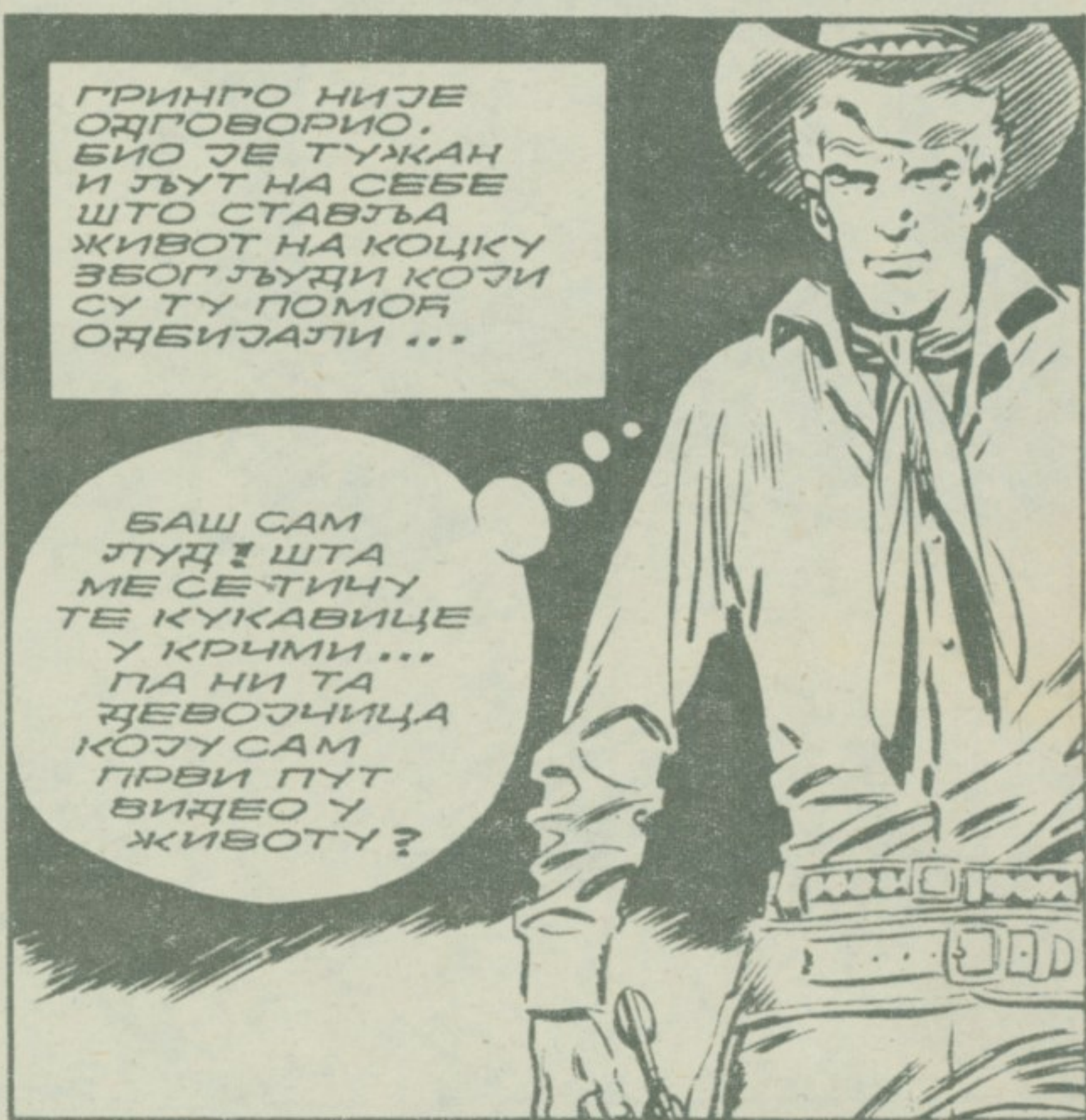
У ИМЕ
ЗАКОНА, КОЈЕГ
ЈА ПРЕДСТАВЉАМ
У ОВОМ СЕЉУ,
ХАПСИМ ВАС
ТРОЈИЦУ!
БАЦИТЕ ОРУЖЈЕ
ИЛИ ЋУ БИТИ
ПРИНУЂЕН
ДА ОТВОРИМ
ВАТРУ!

ВИДИ
ЈУНА-
КА!

ОВО ЈЕ
НАЈСМЕШНИЈА
СТВАР КОЈУ
САМ У ЖИВОТУ
ЧУО!
ХА! ХА! ХА!

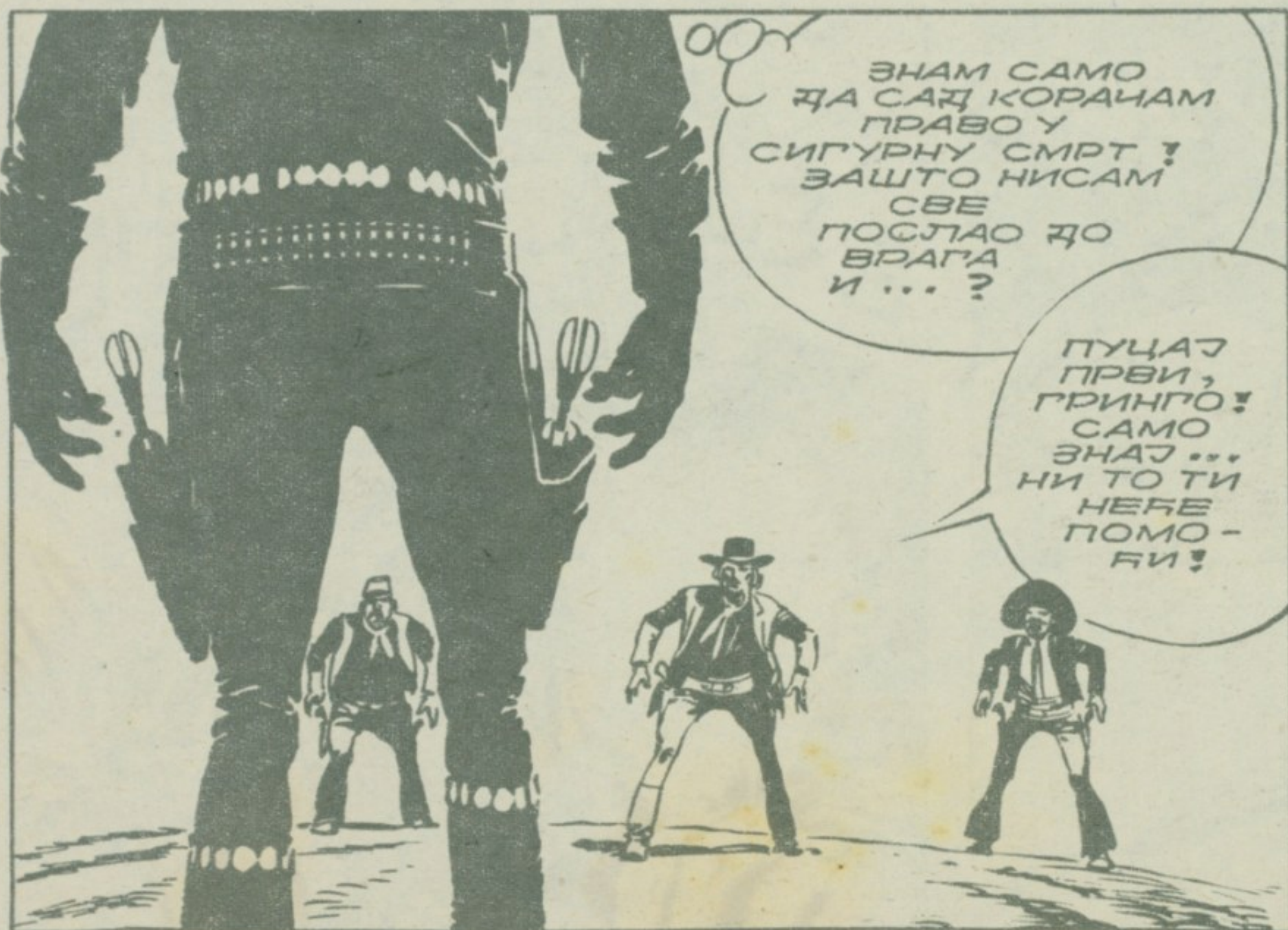

ХАЈДЕ! ПОКУШАЈ ДА НАС
УХВАТИШ, ХВАЛИСАВЧЕ!
ОБЕЋАВАМ ТИ ПРИСТОЈАН
ПОГРЕБ... ИАКО ТАКАВ КАО
ТИ ТРЕБА ДА ВИСИ НА ДРВЕ-
ТУ СВЕ ДОК ТЕ ЛЕШИНАРИ НЕ
ПОЖДЕРУ! МИСЛИШ ЛИ ДА
МОЖЕШ СЕЛО ДА ОКРЕНЕШ
ПРОТИВ МЕНЕ?

ГРИНГО НИЈЕ
ОДГОВОРИО.
БИО ЈЕ ТУЖАН
И ЈУТ НА СЕБЕ
ШТО СТАВЉА
ЖИВОТ НА КОЦКУ
ЗБОГ ЈЉУДИ КОЈИ
СУ ТУ ПОМОГ
ОДБИЈАТИ...

БАШ САМ
ЈУД! ШТА
МЕ СЕТИЧУ
ТЕ КУКАВИЦЕ
У КРЧМИ...
ПА НИ ТА
ДЕВОЈЧИЦА
КОЈУ САМ
ПРВИ ПУТ
ВИДЕО У
ЖИВОТУ?

ЗНАМ САМО
ДА САД КОРАЧАМ
ПРАВО У
СИГУРНУ СМРТ!
ЗАШТО НИСАМ
СВЕ
ПОСЛАО ДО
ВРАГА
И...?

ПУЦАЈ
ПРВИ,
ГРИНГО!
САМО
ЗНАЈ...
НИ ТО ТИ
НЕЋЕ
ПОМО-
ЋИ!

АЛИ, ГРИНГО ЈЕ ЗНАО
ДА ЋЕ СВА ТРОЈИЦА
ПРИПУЦАТИ ЧИМ ОН
ПОСЕРНЕ ЗА ОРУЖЈЕМ...

ВИ...
ПСИ...

СЕОСКА УЛИЦА ОДЈЕКИВА -
ЛА ЈЕ ОД ПУЦЊАВЕ ...

БЕНГ
БЕНГ
БЕНГ

ИАКО ЈЕ ГРИНГО БИО БРЗ,
ЈЕДАН МЕТАК ГА ЈЕ ПОГОДИО...

АХ !

БЕНГ
БЕНГ
БЕНГ

НИ ЊЕГОВИ МЕ-
ЦИ НИСУ ОТИШЛИ
УПРАЗНО АЛИ ЊИХ
ЈЕ БИЛО ТРОЈИ-
ЦА А ОН САМ ...

ПРЉАВА
СВИЊА!
ДОТУЦИ
ГА, СМАЈ-
ЛЕРЕ !

СА ЗА-
ДОВОЉ-
СТВОМ !

ГРИНГУ СЕ ВЕЕ ОД
ГУБИТКА КРВИ МУТИО
ВИД АЛИ ЈЕ ИПАК
ПРИМЕТИО ЦЕВ УПЕРЕ-
НУ У ЊЕГОВУ ГЛАВУ...

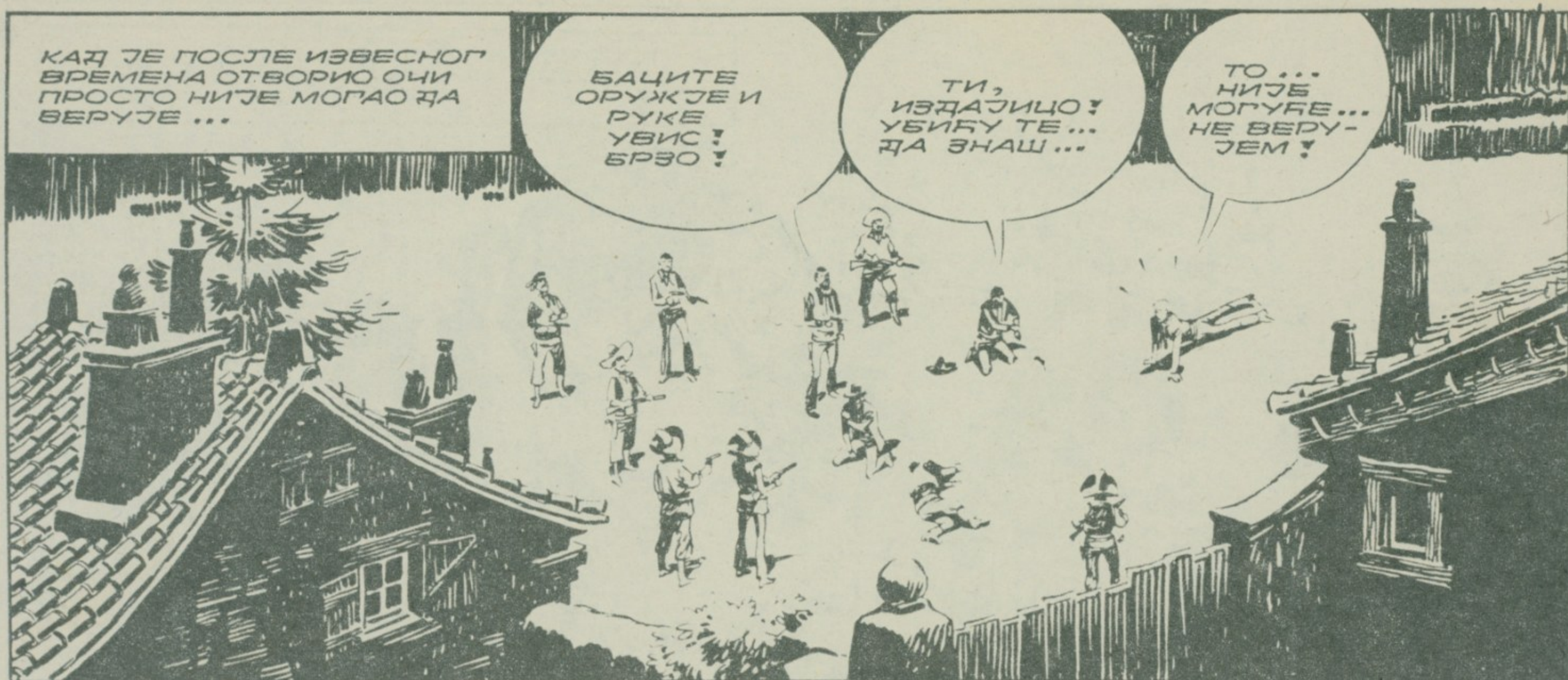
ПУЦАЈ
ВЕЕ,
ПСЕТО,
ИЛИ
БУ ТЕ
ЈА ...

ЗАТВОРИО ЈЕ ОЧИ. ЧУО ЈЕ ЈЕДАН
ПУЦАЊ ... ЗАТИМ ДРУГИ ... ПА
ТРЕЋИ ... ДА ЛИ ЈЕ БИО У НЕСВЕСТИ
КАД НИЈЕ ОСЕЋАО МЕТКЕ ...

БЕНГ!
БЕНГ!
БЕНГ!

КАД ЈЕ ПОСЛЕ ИЗВЕСНОГ
ВРЕМЕНА ОТВОРИО ОЧИ
ПРОСТО НИЈЕ МОГАО ДА
ВЕРУЈЕ ...

БАЦИТЕ
ОРУЖЈЕ И
РУКЕ
УВИС !
БРЗО !

ТИ,
ИЗДАЈИЦО !
УБИГУ ТЕ ...
ДА ЗНАШ ...

ТО ...
НИЈЕ
МОГУЋЕ ...
НЕ ВЕРУ-
ЈЕМ !

АЛИ,
БИЛО ЈЕ ТО
ИСТИНА ...
НЕ САН ...

ВОДИТЕ ИХ У
КРЧМУ И ЧВРСТО
ВЕЖИТЕ !
НЕКА НЕКО ОДМАХ
ОДЕ У ГРАД ПО
ПОЛИЦИЈУ...
И ДОКТОРА !

ТО СУ ТИ
ТВОЈИ
ВЕРНИ
ПСИ,
СМАЈЛЕРУ?

ПЛАТИЋЕ
МИ ТО...
КУНЕМ
ТИ СЕ ?
ЗАЖАЛИ-
ЋЕ ...

МОЖЕШ
ЛИ ДА
УСТАНЕШ,
АМИГО ?

ЈА ...
МИСЛИМ
ДА ...
МОГУ ...
ХВАЛА ...
ВАМ !

ДОК СИ ИЗЛАЗИО ИЗ
КРЧМЕ СХВАТИЛИ СМО
ДА СИ ГОВОРИО ИСТИНУ...
ДА ОД СМАЈЛЕРА
НИКО НЕ МОЖЕ
ИМАТИ КОРИСТИ...
ДА ЋЕ НАС СВЕ
ЖРТВОВАТИ КАД МУ
ТО БУДЕ ОДГОВАРАЛО!
ОДЛУЧИЛИ СМО
ДА ТИ ПОМОГНЕМО...
МАДА МАЛО
КАСНО !

НИЈЕ БИЛО
КАСНО !
СПАСЛИ СТЕ
МЕ... ИАКО САМ
ЈА У ЈЕДНОМ
ТРЕНУТКУ
ПОВЕРОВАО ДА
СЕ ЗБОГ
ВАС НЕ
ВРЕДИ ...

НЕ ГОВОРИ,
АМИГО !
ПРВО ДА ТИ
ПРЕВИЈЕМО
РАНУ

ПОСЛЕ НЕДЕЉУ ДАНА,
СЕЛО ЈЕ ИМАЛО САСВИМ
ДРУГИ ИЗГЛЕД...

АДИОС,
ДОКТОРЕ!
ХВАЛА
ВАМ НА
СВЕМУ!

НАДАМ
СЕ ДА ЋУ
ВАС ОПЕТ
ВИДЕТИ...
АЛИ НЕ
РАЊЕНОГ!

КАКО
ЈЕ
МАРЧЕ-
ЛО?

ГРИНГО!
РАДУЈЕМ
СЕ ШТО СИ
СЕ ОПОРАВИО!
БАШ МАЛО -
ЧАС ЈЕ НЕКО
ПИТАО ЗА
ТЕБЕ!

КО?

ЈА!

НЕ, ЗЛАТО!
ЈА НЕМАМ
ДОМ У КОЈИ
БИХ ТЕ ОДВЕО!
ОСТАЊЕШ ТУ...
ВИШЕ НЕМАШ
ЧЕГА ДА СЕ
БОЈИШ!
НАШ ПРИЈАТЕЉ
МАРЧЕЛО
ПОСТАВЉЕН
ЈЕ ЗА КО-
МЕСАРА...
А БАНДИТИ
СУ У ЗАТ-
ВОРУ!

2

ЧУЛА САМ ДА
ОДЛАЗИТЕ! ХТЕЛА
САМ ДА ВАС МОЛИМ
ДА И МЕНЕ
ПОВЕДЕ-
ТЕ...

ТАКО ЈЕ,
У ОВОМ
СЕЛУ ВИШЕ
НЕГЕ БИТИ
ПРОТИВАЊА
КРВИ!
А ЈА И МОЈА
ЖЕНА ОДЛУ-
ЧИЛИ СМО ДА
УСВОЈИМО
АНБЕЛИТУ!

АНБЕЛИТА
ЈЕ ТАКО
НАШЛА ДОМ
И ГРИНГО
ЈЕ МОГАО
МИРНО ДА
НАСТАВИ
ПУТ...

ЗИП НОЛАН

У ЦЕНТРАЛНОМ ПАРКУ
У ПЕНСБУРГУ ЧУВЕНИ
СЛИКАР СТАНИСЛАВС
ПРИНГ ИЗЛАГАО ЈЕ
СВОЈА ДЕЛА ПОД
ОТВОРЕНИМ НЕБОМ...

А ОВО ЈЕ, ДРАГИ
ПОСЕТИОЦИ, ПОНОС
ИЗЛОЖБЕ ЗА СЛИКУ
НОГНА МОРА ОВДАШЊА
ГАЛЕРИЈА МИ ЈЕ ПЛАТИ-
ЛА 20 МИЛИОНА ДОЛАРА!

АХ...
ДИВНО...
ЗАИСТА!

ИЗНЕНАДА...

АВИОН...
БОМБАРДУЈЕ
ИЗЛОЖБУ!

ЗНАО САМ
ДА МИ МОЖИ
СУПАРНИЦИ
ЗАВИДЕ...
АЛИ ДА УЧИНЕ
ОВАКО
НЕШТО...

ГАС?...
ГУШИМ
СЕ...

ПРОЛАЗЕФИ
КРАЈ ПАРКА
ЗИП НОЛАН ЈЕ
ВИДЕО КАКО
СЕ СПУШТА
МАЛИ АВИОН...

ШТА ОВО
ТРЕБА ДА
ЗНАЧИ?
ДА ПО-
ГЛЕДАМ...

ЗИП ЈЕ
ПОТРЧАО...

ХЕЈ! ТАЈ ТИП... ОДЕВЕН
КАО КЛОВН УКРАО ЈЕ
ЈЕДНУ СЛИКУ! МОРАМ
ГА СПРЕЧИТИ...

И ТИ БИ, ПАЈКАНЕ,
ИЗГЛЕДА ХТЕО
ДА
СПАВАШ!

АХ...
ГАСНИ
ПИШТОЉ...
ООООХ!

ЗИП ЈЕ
БРЗО ИЗГУБИО
СВЕСТ...

А КАДА СЕ
ПРОБУДИО
НЕГОВ ПРЕТПО-
СТАВЉЕНИ,
КАПЕТАН
БРИНКЕР,
ВЕЕ ЈЕ БИО
СТИГАО...

ШТА?
ОХ...
ОНАЈ
КЛОВН...
МОРА
ДА МИ
РА ЈЕ ОН
СТАВИО...

НИЈЕ
ВРЕМЕ
ЗА
ШЕПАЋЕЊЕ,
НОЛАНЕ!
СКИНИ
ТАЈ
ЛАЖНИ
НОС!

КЛОВН СЕ НИЈЕ ЗАДОВОЉИО САМО
ТОМ ШАЛОМ...

УКРАО ЈЕ МОЈУ
НАЈБОЉУ СЛИКУ А
ОСТАВИО ОВУ! КО ЈЕ
ТАЈ КЛОВН?

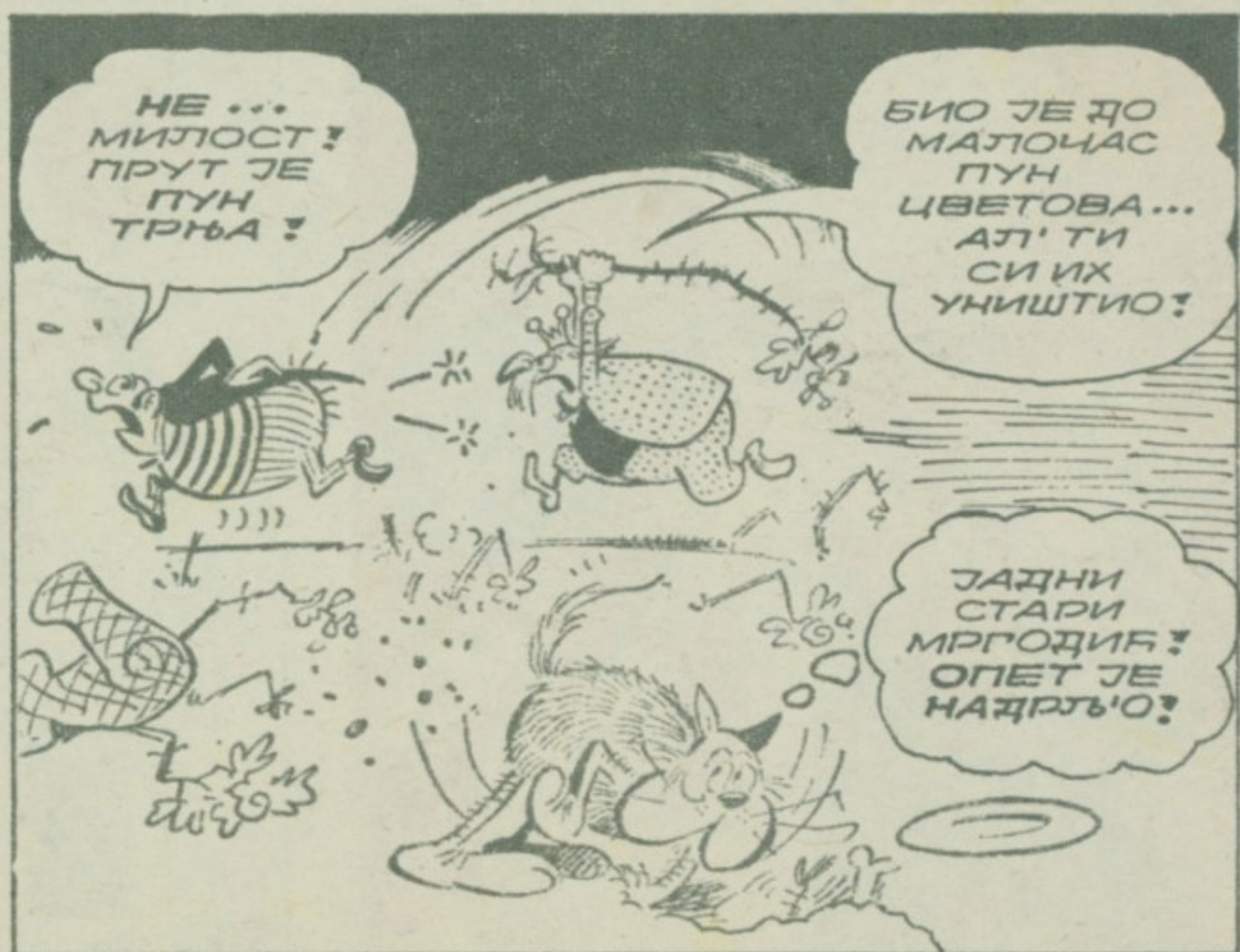
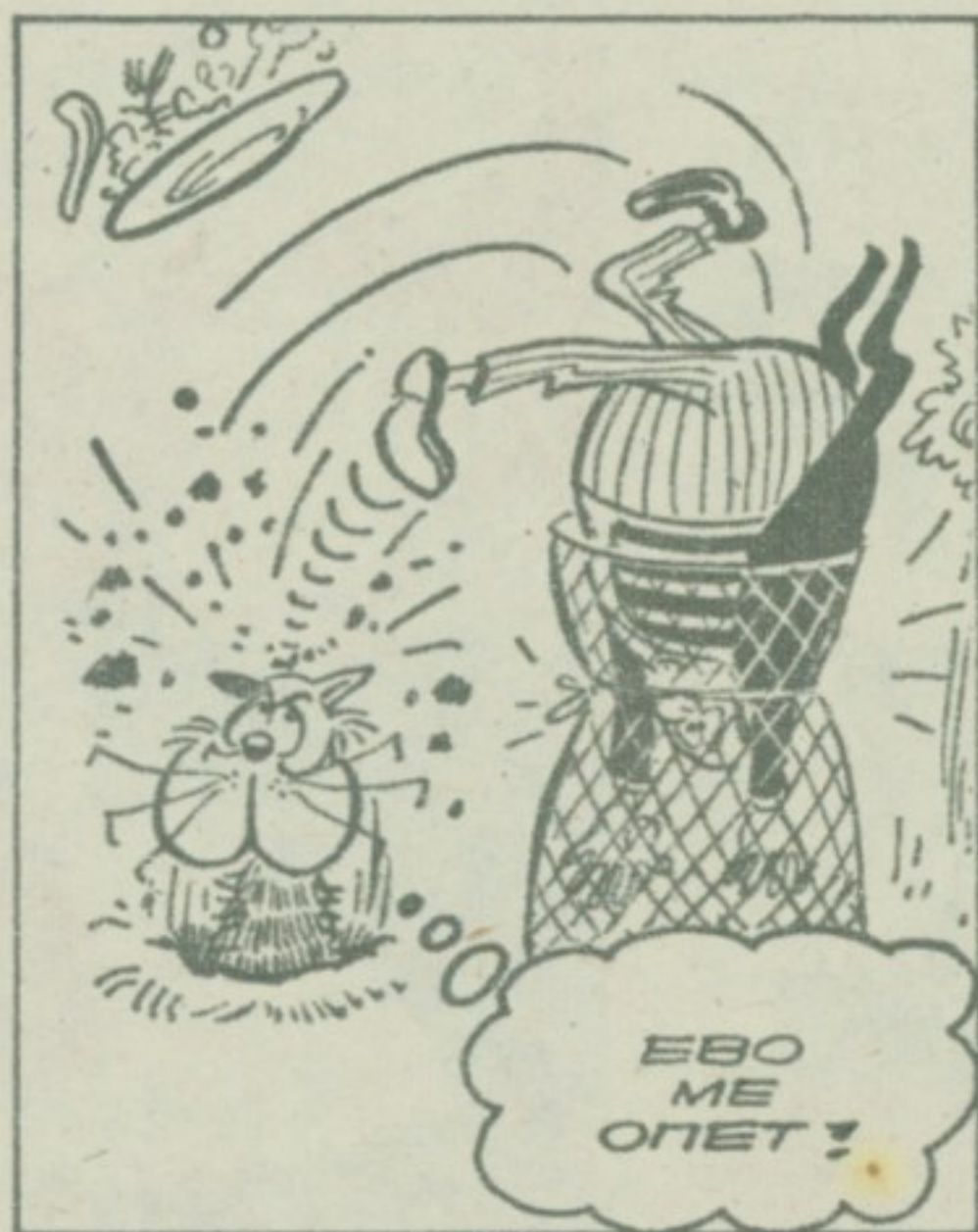
ПОШТЕНА
ТРАМПА?
Кловн

ТО ТИ,
НОЛАНЕ,
ТРЕБА ДА
ОТКРИЈЕШ!

РА-
ЗУ-
МЕМ!

МИЦК

НУЛАХ

НА НОВОЈ ПЛАНЕТИ

Море
тишине на
месецу...
База
светске
управе
за
испитивање
оружја...

У контролном
блоку врше се
припреме за
један
изузетан
експеримент...

Да ли је и у
новом Мекси-
ку, за време про-
бе прве атом-
ске бомбе,
било овако
вр-
бе?

Друга
планета
па дру-
га и бом-
ба!

Долази
професор
брижан!

Два
минута до
детона-
ције!
Сви на
своја
места!

Добро
јутро, професоре!
Па... ускоро
ћемо знати
да ли је
ваше
откриће
успело!

Ја у то
уопште не сум-
њам, пуковни-
че! Сигуран сам
у успех још
од 2031. године...
Када сам
открио бри-
тони-
јум!

Кроз разређену
атмосферу одјекнула
је сирена и одбро-
јавање је
почело...

Деведевет
секунди...
Нека
се
сви
уклоне...

За девет
секунди
читав крај је био
обасјан
заслепујућом
светлошћу...

Све очи су биле
уперене на
неутронску бомбу
од милион
мегатона. Два...
један... нула!

Фантас-
тично...
Просто се
угаси-
ла!

Зраче-
ње од
максимума
до негатив-
ног, профе-
соре!

Идуће недеље: ЗРНЦЕ ПРОТИВ НУКЛЕАРНОГ ОРУЖЈА!

НАГРАДНИ КОНКУРС ЗА СВЕ ОНЕ КОЈИ ВОЛЕ ПСЕ

БИРАМО НАЈСИМПАТИЧНИЈЕГ ПСА!

Пошаљите фотографију свог пса на велико такмичење, читаоци ће гласањем одлучити коме ће припасти титула „Најсимпатичнији пас 1972“. Награде и власницима изабраних паса и читаоцима који буду гласали за њих.

ПРАВИЛА КОНКУРСА:

Право учешћа у такмичењу за титулу „Најсимпатичнији пас 1972“ имају пси свих раса и узраста: ловачки, чувари, пудлице, овчарски, обични цукци и кере, мали, велики, стари и млади, шарени, чупави, клемпави, мушки и женски, само под једним условом — да су симпатични.

Ако имате пса, сликајте га одмах и пошаљите фотографију на конкурс „Политикиног забавника“. Фотографија мора бити црно-бела, ни превише мала, ни већа од дописне карте. Пас треба лепо да се види како би се што више свидео читаоцима и најбоље би било да буде сам на слици. На полеђини фотографије обавезно напишите једно испод другог: ИМЕ, ГОДИНЕ, БОЈУ ПСА И СВОЈУ ПУНУ АДРЕСУ.

Фотос ставите у коверат и пошаљите на адресу: „Политикин забавник“, 11001 Београд, Македонска 29, поштански фах 124, са назнаком „ПАС“. Рок пријема 15 април 1972. Фотографије не враћамо!

Међу свим приспелим фотографијама специјални жири изабраће најсимпатичније и објавити у „Политикином забавнику“. Читаоци ће затим својим гласовима изабрати најсимпатичнијег пса 1972, и још два пратиоца чији ће власници добити награду, а међу свим читаоцима који буду гласали баш за пса победника на срећу ће се извући три добитника.

НАГРАДЕ:

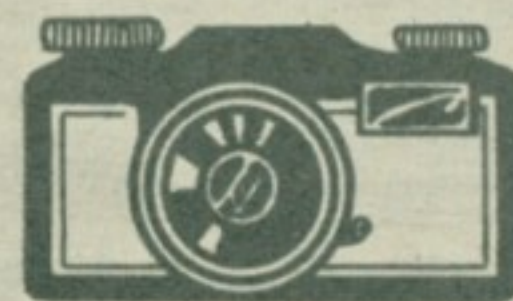

ИЛИ

по избору добитника, огрлица са литром, корпа за њушку, простирка и ћебенце, 5 килограма одличне конзервиране хране за псе и две чиније, једна за јело, друга за воду.

I НАГРАДА: власнику најсимпатичнијег пса припада комплетна опрема за његовог љубимца:

II и III награда:

фото-апарат

ПРВА НАГРАДА ЗА ЧИТАОЦЕ — ЖИВО КУЧЕ!

Оном читаоцу чије име буде извучено међу свима који су гласали за пса победника „Политикин забавник“ поклања немачког овчара, малог вучјака који се може дресирати и

књигу Ј. Кнежевића „Дрессура паса“.

II и III награда: фото-апарат

Одмах пошаљите фотографију свог пса на адресу: Политикин забавник, 11001 Београд, Македонска 29, пошт. фах 124.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

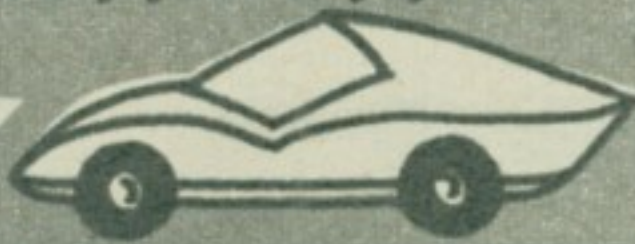
...ВИШЕ
НЕГО
УСПЕЛО!
ПОГЛЕ-
ДАЈ-
ТЕ

ЗАЊИМ!

УМАКАО
НАМ
ЈЕ!

У ИДУЋЕМ НАСТАВКУ: У РУКАМА ШИНТЕРА!

Пред почетак вожње електронском индикатору у колима саопштавамо шифру адресе према којој смо се упутили.

Цртеж показује компјутере усмериваче, смештене дуж пута крај сваке раскрснице, где год постоји могућност избора правца. Компјутери су повезани међусобно, као и са централним контролним уређајем. У исто време компјутери контролишу и семафоре.

СВЕТ БУДУЋНОСТИ: ПУТОВАЊЕ БЕЗ МАПЕ

КОМПЈУТЕР као САОБРАЋАЈАЦ

НИЈЕДАН ВОЗАЧ НЕЋЕ МОЋИ ДА ЗАЛУТА КАД
ЊЕГОВ АУТОМОБИЛ БУДЕ ВОДИО КОМПЈУТЕР

Свет будућности биће много насељенији од данашњег, са више градова, ауто-путева, па ће самим тим и саобраћајна збрка бити већа. Међутим, већ и данас се догађа да приликом посете граду кога мислимо да се сећамо из претходног борава, откријемо да су читави делови потпуно нови, да су улице промениле ток или постале једносмерне а да тамо где се дојуче налазило мноштво кућа сада стоји један једини стамбени блок. Чак и сам град у коме жи-

вимо често се таквом брзином мења, нови надвожњаци, петље, тунели, да је возећи кроз њега аутомобил понекад тешко пронаћи прави, најкраћи пут.

У саобраћају будућности биће још теже снаћи се у мноштву ауто-путева и нових насеља. Ако се изгуби у непознатом граду, за пешака ће то, као и данас, бити прилично неугодно а за возача — и опасно. Јер, недавна испитивања узрока саобраћајних несрећа показала су да се удеси у великом броју случајева дешавају

баш због недоумице и то најчешће на прилазима раскрсници. Стручњаци су дошли до закључка да је то због слабљења пажње возача који час гледа у саобраћајне знаке, час у семафор, мора да мисли да ли се добро престројио, да пази на пешаке па је зато сасвим разумљиво зашто не може да се снађе и брзо донесе одлуку, односно није сигуран на коју страну треба, или мора да скрене. У збрци сутрашњег света природно је очекивати да ће се повећати број саобраћајних

АНТЕНСКА
ПЕТЛА

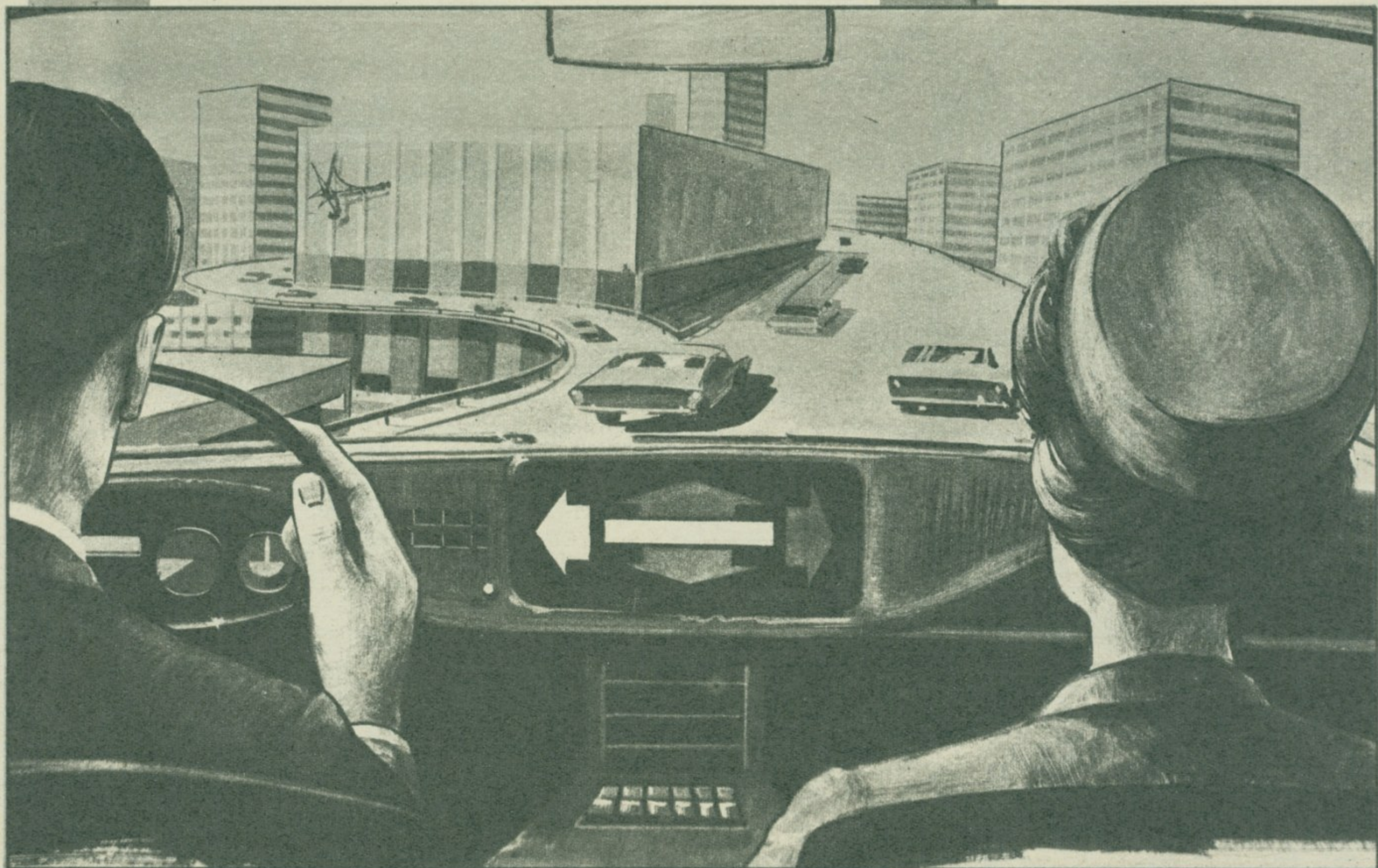
КОМПЈУТЕР
УСМЕРИВАЧ

ВЕЗА МЕЂУ УСМЕРИВАЦИМА

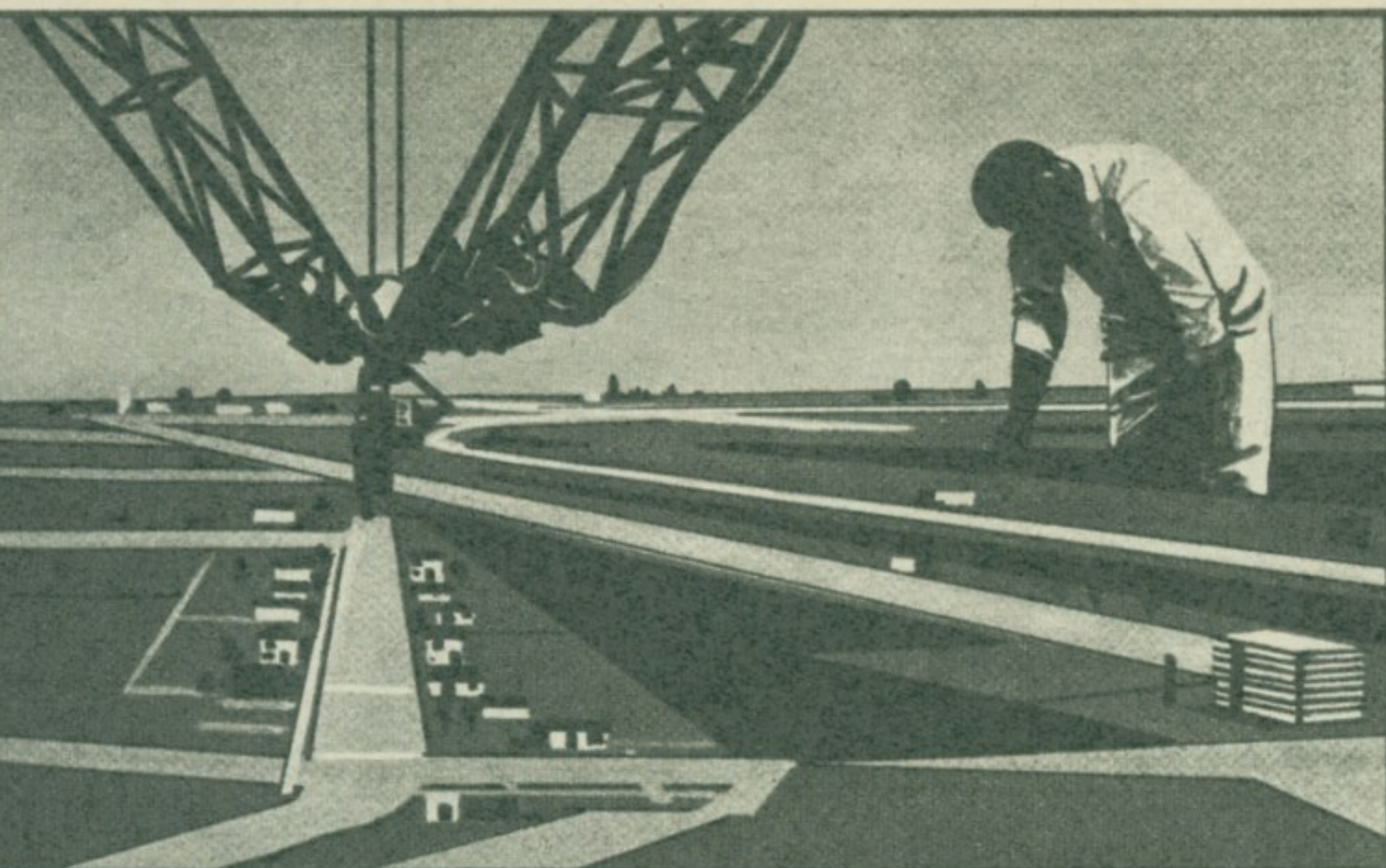
АНТЕНСКА ПЕТЛА

КОМПЈУТЕР
УСМЕРИВАЧ

АНТЕНСКА ПЕТЛА

Макета града направљена ради испробавања различитих система управљања саобраћајем, ТВ камера се креће на држачу, производећи слику сличну оној коју види возач приликом војње правим градским улицама.

несрећа. Зато су се научници већ сада бацили на посао да то спрече и њихов први успех је систем аутоматског вођења аутомобила који обезбеђује возачу већу сигурност. Овај систем је већ познат под називом „Електронски систем управљања саобраћајем“ или скраћено ЕСУС.

Систем се састоји од два основна уређаја: први је **електронски индикатор** који се лако може уградити у свако данашње возило. Као и сваки други инструмент у аутомобилу и овај се електричном енергијом напаја из акумулатора, а у масовној производњи не би стајао више од аутоматског мењача какав већ многи возачи имају у својим колима.

Други део система је мали **компјутер** постављен на раскрсницама поред пута. Његова цена не би при масовној производњи премашила цену обичног семафора! Значи, систем је што се цене тиче практичан, а ево и како ради.

Претпостављамо да живите у Сарајеву и намеравате да посетите свог пријатеља у Љубљани. Пре извесног времена били сте тамо, али знате да је у међувремену изграђена једна деоница новог пута која знатно скраћује растојање као и да је ваш пријатељ променио адресу. Који је сад пут најбољи за вас и како да га пронађете?

Свака адреса, град и свака улица и кућа у њему, имаће у будућности своју шифру. Дат је предлог да се за шифру употреби проширен поштански број. На пример, поштански број Београда је 11000. Њему се додаје шифра рецимо Улице маршала Тита — 002 и броја куће — 001. Да бисте пустили систем у рад, само треба да на индикатору који имате у колима окренете број који представља шифру адресе вашег пријатеља. Тиме сте сву бригу око оријентације завршили:

„рекли“ сте индикатору куда желите и уместо да на свакој раскрсници размишљате идете ли добрим путем или не, то ће уместо вас радити ЕСУС. Ево како.

На око 50 метара од прве раскрснице точкови вашег аутомобила прелазе преко такозване **антенске петље** која је, у ствари, једна жица уграђена неколико сантиметара испод површине пута. Помоћу електричних импулса ова жица повезује индикатор који је „запамтио“ адресу вашег пријатеља са компјутером на раскрсници. Пошто је сместа „прочитао“ шифру вашег пријатеља, компјутер вам одмах шаље одговор тј. најбоље могуће решење. На екрану вашег индикатора појављује се стрелица која вам показује правац којим треба да наставите војњу: лево, десно или право. Испод стрелице моћи ћете да прочитате и детаљније обавештење. На пример: „возите крајњом десном саобраћајном траком“ и слично. Следећи упутства возићете даље док не доспете на нову раскрсницу где се понавља иста операција: чека вас нови компјутер који вам, у слици и речи, показује најбољи пут. И тако ће вас компјутерски усмеривач довести до пред сама врата вашег пријатеља.

Међутим, шта ће се догодити ако ви упркос упутствима кренете погрешним правцем? Чак ни тада нема страха да ћете залутати. Јер, систем ЕСУС као прави модеран компас спреман је да вам помогне. Чим стигнете на следећу раскрсницу следећи компјутер вам показује који је **одатле** најбољи пут за вас.

Тренутно систем ЕСУС се још испитује. У ту сврху око 100 Вашингтонских раскрсница опремљено је компјутерима а педесетак аутомобила снабдевано електронским индикатором. Испитивања су темељна јер пре но што

се може помислити на увођење у јавну употребу треба дати одговор на још нека важна питања.

Научници, прво, желе да утврде **тачно** растојање од раскрснице на ком треба поставити антенску петљу да би возач имао довољно времена за престројавање у случају да треба да скрене. Занима их и како ће се систем понашати у условима густог саобраћаја и какав ће бити утицај разних временских прилика, на пример снега или кише.

Да би испитивање спровели што опсежније амерички стручњаци саградили су читав један минијатурни експериментални град у размери 1:87. Камера преко затворене телевизијске мреже шаље слику на екран пред којим седи „возач“. Особа која се налази пред екраном има утисак као да је заиста у колима. Покретна камера креће се путем и долази до раскрснице. У том тренутку електронски сигнал пренио му упутства. За све време мере се возачеве физичке реакције уз помоћ електрода које су му причвршћене за тело.

Ова испитивања заједно са осталима треба да покажу поузданост система као и то да ли ће обичан човек моћи њиме да се служи што ће и одлучити о томе хоће ли компјутери једнога дана потпуно завладати раскрсницама и тиме умногоме олакшати возачима.

Будућност нам често изгледа чудна и непријатељска, можда ће она таква и бити, али уз помоћ компјутера бар се у њој нећемо изгубити.

П. С.

КОМПЈУТЕР
УСМЕРИВАЧ

АН-
ТЕН-
СКА
ПЕТЉА

АН-
ТЕН-
СКА
ПЕТЉА

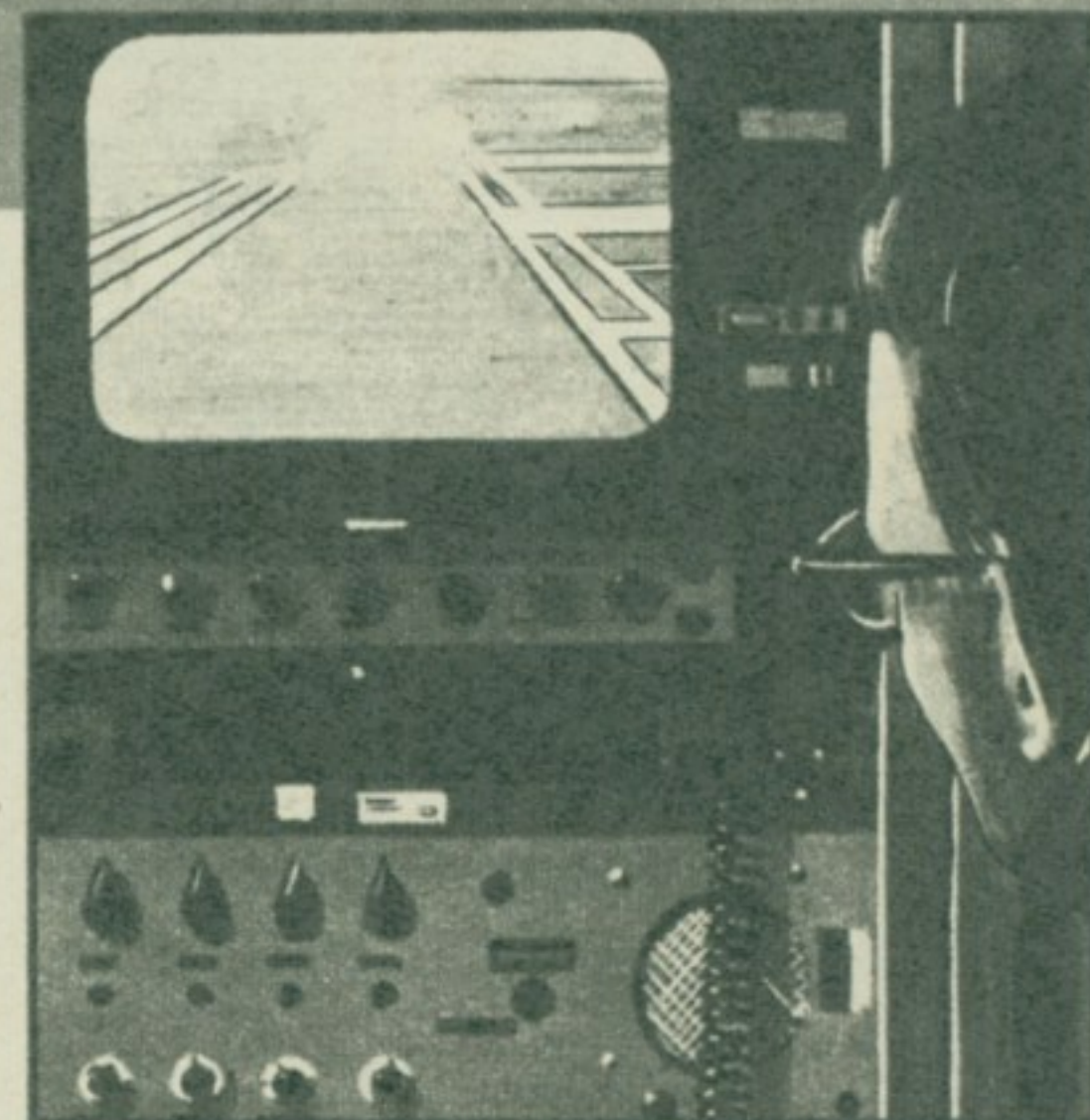
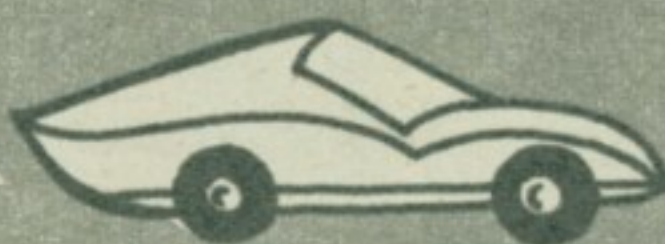
КОМПЈУ-
ТЕРСКИ
КОНТРОЛНИ
ЦЕНТАР

ЦЕНТАР
КОНТРО-
ЛЕ
САОБРА-
ЋАЈА

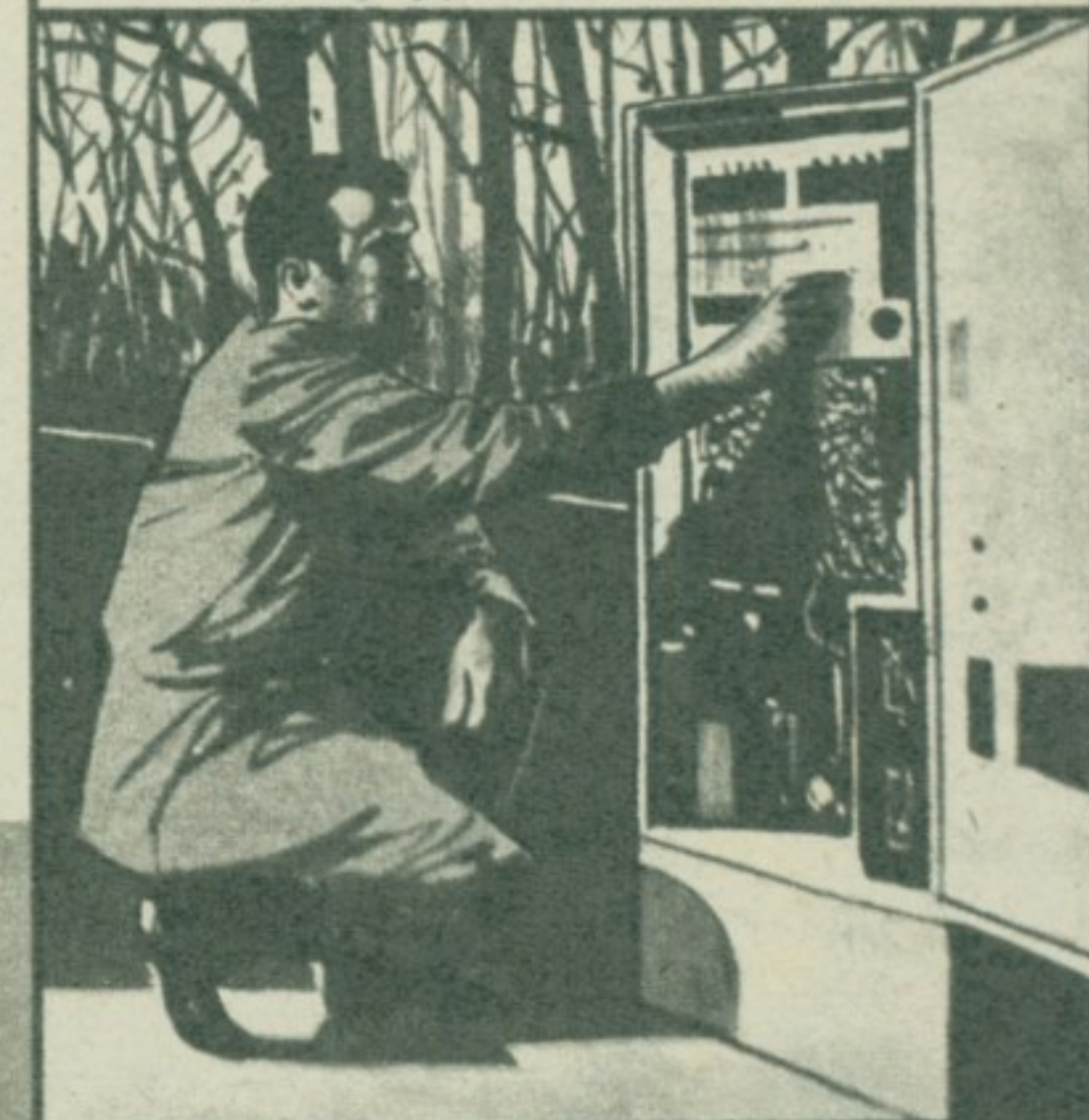
КОМПЈУТЕР
УСМЕРИВАЧ

ЦЕНТАР
КОНТРОЛЕ
САОБРАЋАЈА

Крај путовања. Ин-
дикатор је искључен
јер информације ви-
ше нису потребне.

Слика снимљена ТВ камером
која путује по макети града

Одржавање компјутера крај
пута биће исто тако обичан
посао као контрола данаш-
њих семафора.

ГРАЖЕКИ ТЕЛЕФОН ЏОНИ ЈЕ СТИГАО У АВЕТИЊСКИ ГРАД ПОСЛЕДЊА НАДА И НАШАО У њЕМУ ДВА СТАНОВНИКА...

НОСИМ АВИЈАТИЧАРСКО ОДЕЛО ЈЕР САМ ЈЕДИНО ТО ИМАО НА СЕБИ...

...КАД САМ ИСКОЧИО ИЗ СВОГ АВИОНА!

ОХ..?

И ДОВДЕ СИ ДОШАО ПЕШИЦЕ?

А ЗАШТО ТИ ЈЕ БИО ПОТРЕБАН ТЕЛЕФОН?

ДА ЈА-ВИМ ВЛАСТИМА ШТА МИ СЕ ДОГОДИЛО!

ДОЗВОЛИ ДА И ЈА БУДЕМ РАДОЗНАО... КАКО СТЕ ТИ И ЛИЛИ ДОСПЕЛИ ОВАМО?

МОЖДА ЋЕ ТИ СЕ УЧИНИТИ ЧУДНО... АЛИ, МОЈА СЕСТРА И ЈА НАСЛЕДИЛИ СМО ОВАЈ АВЕТИЊСКИ ГРАД!

А ОД КОГА?

ОД НЕКОГ СТРИЦА КОЈИ ЈЕ ИМАО ЧУДАН СМИСАО ЗА ХУМОР! ЈА САМ СЕ УПРАВО ВРАТИО ИЗ ВИЈЕТНАМА КАО БОЛЕСТАН...

...А ЛИЛИ ЈЕ ПРОПАЛА СА СВОЈИМ ПОКУШАЈИМА У ХОЛИВУДУ И НА ТЕЛЕВИЗИЈИ. ШТА СМО МОГЛИ ДА ИЗРУБИМО? ОВО НАМ ЈЕ БИЛА ПОСЛЕДЊА НАДА!

НАМЕРА НАМ ЈЕ ДА ОД ОВОГ СТВОРИМО ТУРИСТИЧКО МЕСТО! УОСТАЛОМ, ЕВО ЈОШ ГОСТИЈУ!

ПА ТИ СИ, КУЛИ, РЕКАО ДА ЈЕ ОВО МЕСТО ПУСТО!

БИЛО ЈЕ ПУСТО! САД СЕ, ИЗГЛЕДА, НЕКО ДОСЕЛИО...

КАДА СИ ВИДЕО ДА ОНАЈ ТИП ТЕЛЕФОНИРА, ТИ СИ ПРЕСЕКАО ЖИЦЕ...

ПРЕМА ТОМЕ, МЕСТО ЈЕ И ДАЈЕ ПОТПУНО ИЗОЛОВАНО! ТИ, ЏИЛЕ, СМЕРИ НЕКУДА КОЛА...

ДОБРО НАМ ДОШЛИ, ПРИЈАТЕЉИ! НИСАМ ЧУО ВАША КОЛА КАД СТЕ СЕ ДОВЕЗЛИ!

ЧИМЕ МОГУ ДА ВАС УСЛУЖИМ?

БИЛО БИ НАМ МИЛИЈЕ ДА НАС УСЛУЖИ ОВА ЛЕПОТИЦА!

ГЛЕН

СЕ НИЈЕ
ПРЕДАО

Из стрму сеоску стазу журно су корачала два брата. Напред је грабио старији који је имао тринаест, а за њим је трчао млађи коме је било тек седам година. Обојица су били чврсто грађени, као већина сеоских дечака. Било је тек свануло, а они су већ хитали према школи. Не марећи за јутарњи мраз који им је штисао образе, журили су да стигну пре учитеља и осталих ученика. У тој малој сеоској школи у југозападном Канзасу владао је обичај да ученик који први стигне подложи пећ у учионици да би, кад остали ђаци стигну, било већ топло. Так који би у току једне зиме највише пута заложии пећ сматран је неком арстом хероја и необично би се тиме поносио.

СТРАШНА
ГРЕШКА

Тога јутра дечацима се чинило да од куће нису кренули довољно рано, па су стрепели да би их неки вреднији ђак могао претећи. Међутим, у школу су ипак стигли први. Брзо су оставили своје торбице у клупу, трчећи донели из шупе два нарамка дрва. У тренутку кад је старији, клечећи на поду, отворио врата на пећи, млађи је приметио да у углу иза ње стоји нека лимена кантица. Узео ју је и пружио брату.

— Погледај, Флојде, — Повикас је одушевљено. — То је гас! Керозен! С овим ћеш зачас потпалити ватру!

Старији брат узео је кантицу и течност из ње сипао преко насланаог иверја. А затим је извадио шибице из цепа.

Огроман пламен обасјао је учионицу. Јер, у кантици није био гас већ — бензин!

Из пећи су лизали пламенови, сједињујући се с ватром која је букатала на поду испод ње. Млађи брат обневидео од дима, тетурео се кроз учионицу, уплашено дозивајући:

— Флојде! Флојде! Где си?

Одговора није било. Ватра је већ била захватила чарапе и панталоне малишана, а он је и даље дозивао старијег брата. Најзад се из облака црног дима појавио Флојд, гав, без косе, са оделом који је горело. Ухвативши се за руке, дечаци су излетели из учионице и потрчали напоље према кући.

Старији дечак Флојд убрзо је умро. Млађи је по читавом телу, а нарочито по ногама, задобио страховите опекотине.

— Волео бих да могу да вам кажем да ће се ваш мали потпуно опоравити — рекао је лекар родитељима, који су са зебњом стајали крај постеље јединог сина кога су сад имали. — Али, то не би било поштено. Многи мишићи на његовим ногама потпуно су уништени. Право је чудо што је уопште остао у животу.

НЕЋУ ШТАКЕ!

Ужаснути, родитељи су се згледали, бојећи се да ће после тог

— ВОЛЕО БИХ ДА МОГУ ДА ВАМ КАЖЕМ КАКО ЋЕ ВАШ СИН ЈЕДНОГА ДАНА ПРОХОДАТИ! — РЕКАО ЈЕ ЛЕКАР УЖАСНУТИМ РОДИТЕЉИМА. — АЛИ, ТО НЕ БИ БИЛО ПОШТЕНО. БУДИТЕ СРЕЋНИ ШТО ЈЕ ЖИВ!

увода лекар рећи да је ампутација ногу неизбежна.

— Докторе, ми поштујемо ваше мишљење, али... зар нема никакве наде да ће се наш син опоравити, да ће опет бити као што је био пре несреће?

— Наде? Наде увек има, али овог пута...

Сељак је погледао непомично синовљево тело на постељи, па

онда, стављајући руку својој жени на раме, рече одлучно:

— Ми ћемо се борити за његове ноге!

И борба је почела. Кад је, после неколико месеци, кожа на ногама зацелила, отац и мајка почели су сваког дана по неколико пута да масирају згрчене удове свога сина. А кад би се они уморили, дечак би сам настављао да их масира,

мада му је то причињавало неподношљиве болове. Лежећи у постељи, дечак је без престанка понављао у себи:

— Проходаћу! Ићи ћу! Морам проhodати!

Протекле су готово две године пре но што је поново могао да покрене ноге. Кретао се лагано, болело га је све, једва се вукао по дворишту, али је и даље био упоран. Никако није пристајао да се служи штакама. Једног дана покушао је да потрчи. Пао је. Па ипак је сутрадан поновио покушај.

РАЊЕНИ ЗЕЦ
ТРЧИ

Пролазили су дани, месеци. Дечак је већ могао, дудуше жалосно поскакујући, да претчи неколико метара. Једног поподнева, сасвим неочекивано, наишао је лекар и „ухватио“ га у трчању. Заустио је да га изгрди, а затим је стао и запањено га посматрао. Касније је рекао пресрећним родитељима:

— Да нисам видео својим очима, никад не бих поверовао да малишан не само што иде, већ и трчи. Преварио сам се онда. Можда ће се, ако настави с трчањем, ткиво на његовим ногама обновити.

А дечак је упорно трчао, не марећи за болове и подсмехе сеоске деце која су га звала Рањени зец.

Кад је одрастао, родитељи су напустили имање и преселили се у град Елкарт. Дечак је пошао у гимназију. И даље је сваки слободан час проводио у трчању. Чак је ступио у школску екипу атлетичара-тркача. И једног дана, упркос томе што је и даље храмао, пријавио се за трку на 1500 метара и — стигао први!

Тако се родио један од највећих атлетичара свих времена. Трка у Елкарту била је само почетак чудесне каријере Глена Канингема који је на Олимпијади у Берлину, 1936. године, био други у финалној трци на 1500 метара!

К. В.

Огроман пламен је обасјао учионицу. У канти није био гас већ бензин. Ватра је захватила панталоне дечака који је почео уплашено да дозива старијег брата.

ТРГОВЦИ И

Вест да је Кристифор Колумбо открио Нови свет изазвала је код поморских сила најпре неверицу, а затим завист. Неверицу због тога што се сматрало да су сва копна већ откривена, а завист због прича о огромном богатству у сребру и злату које су шпански поморци тамо нашли. Нарочито се осећала погођена Енглеска која се у то време борила за првенство на мору.

Шпански двор је прогласио Америку за свој посед а њена богатства за своја. Енглески поморци, међутим, нису могли с тим да се помире и пожурили су да заграбе бар један део тог блага. Њихови трговачки бродови-једрењаци претворили су се у ратне јер су Шпанци, бранећи своје право првенства, нападали све бродове који би се приближили њиховим новим колонијама.

Живот помораца био је у то време тежак и веома опасан јер су дрвени једрењаци били мали и несигурни. Пошто су се кретали искључиво помоћу једара, ветар је могао да их занесе и одвуче са правца пловидбе, разбије о камените обале или натера на подводне гребене. Са својих путовања енглески морнари су доносили свилу и кадифу, памук и источњачке ћилимове, вина и мирисне зачине, а када би успели да заробе какву шпанску галију која се враћала из Новог света, товар су попуњавали златом и сребром.

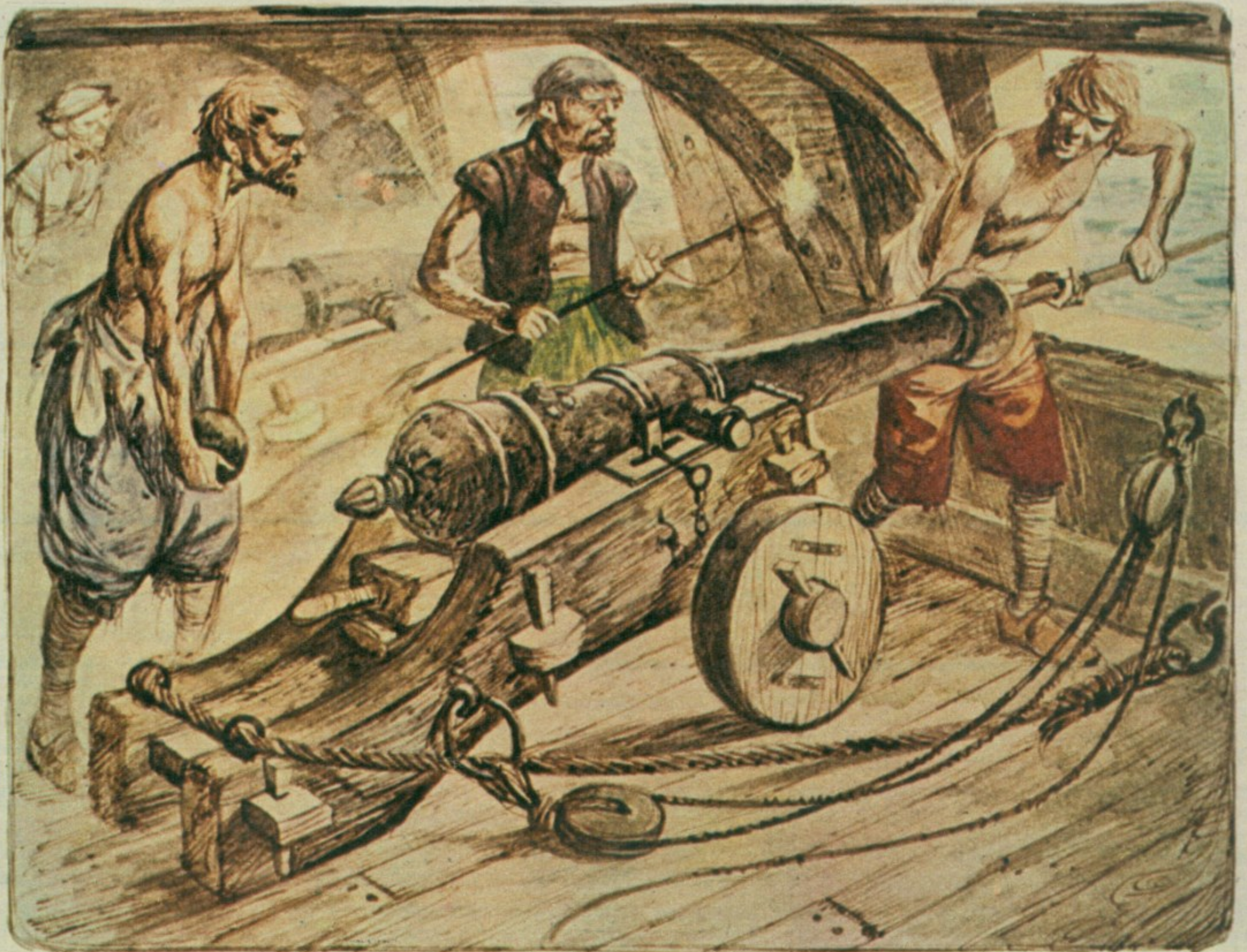
У почетку борби за превласт на мору и за богатства новооткривеног континента, на једрењацима који су служили и као ратни бродови налазили су се и прави војници. Ратни једрењак би пришао што је ближе могао непријатељском броду на који су затим војници бацали уже с куком на крају да би га привукли. Када би се бродови нашли бок уз бок, војници би се пребацивали на палубу непријатељског брода где би започињала борба прса у прса, мачевима и сабљама, баш као да се води на сувом.

Када је на енглески престо дошао Хенрик VIII (1509—1547), енглеска флота почела је да се модернизује: једрењаци добијају топове који су готово у потпуности заменили војнике. Топови су постављени испод палубе и само су им се цеви помањале кроз отворе исечене на бочним вима брода. Начин вођења рата на мору се мења: борбе се више не воде прса у прса на палубама једрењака, већ са даљине, топовима.

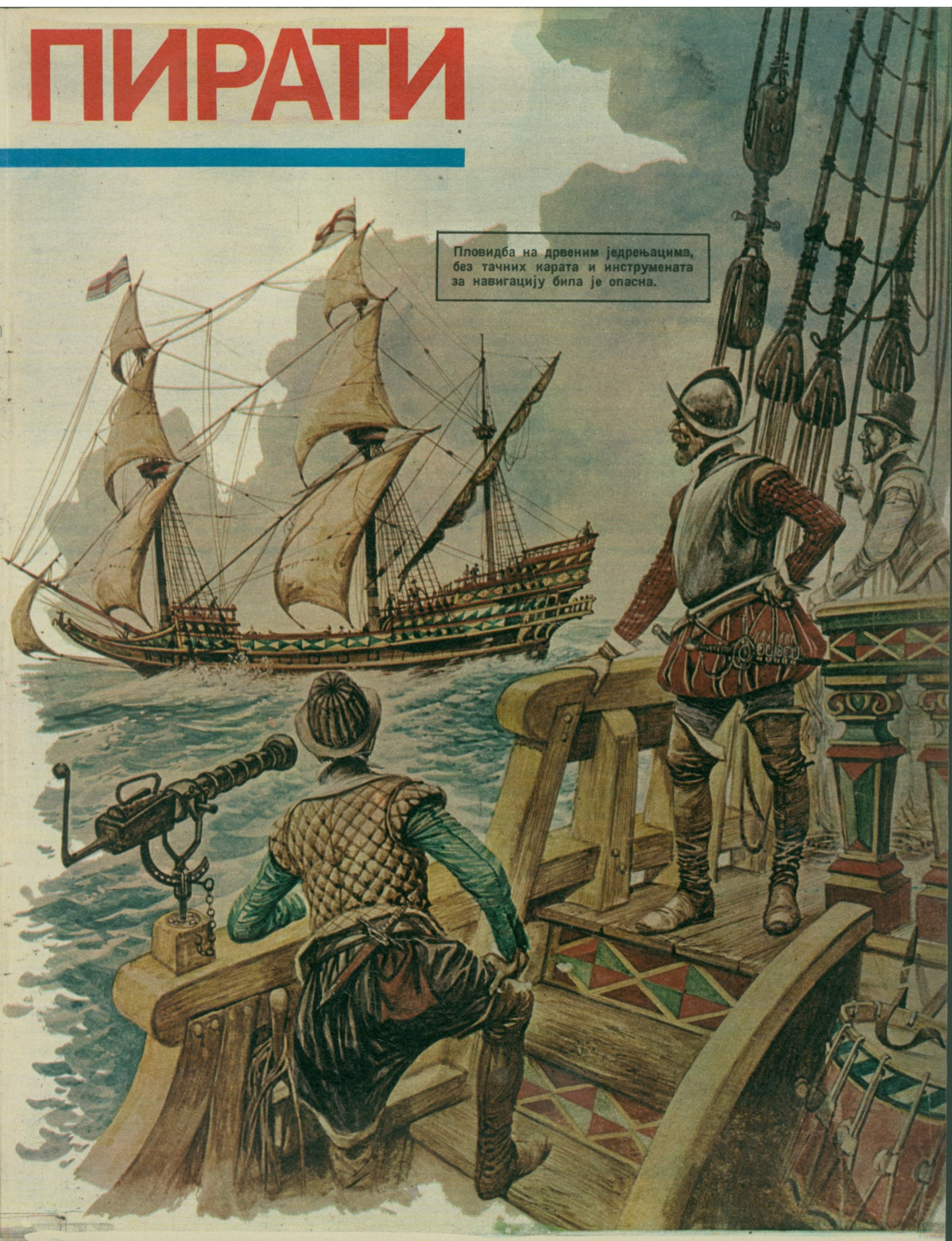
Одређивање положаја брода помоћу старог дрвог инструмента.

Морнари-тобџије припремају топ за испаливање.

ПИРАТИ

Пловидба на дрвеним једрењацима,
без тачних карата и инструмената
за навигацију била је опасна.

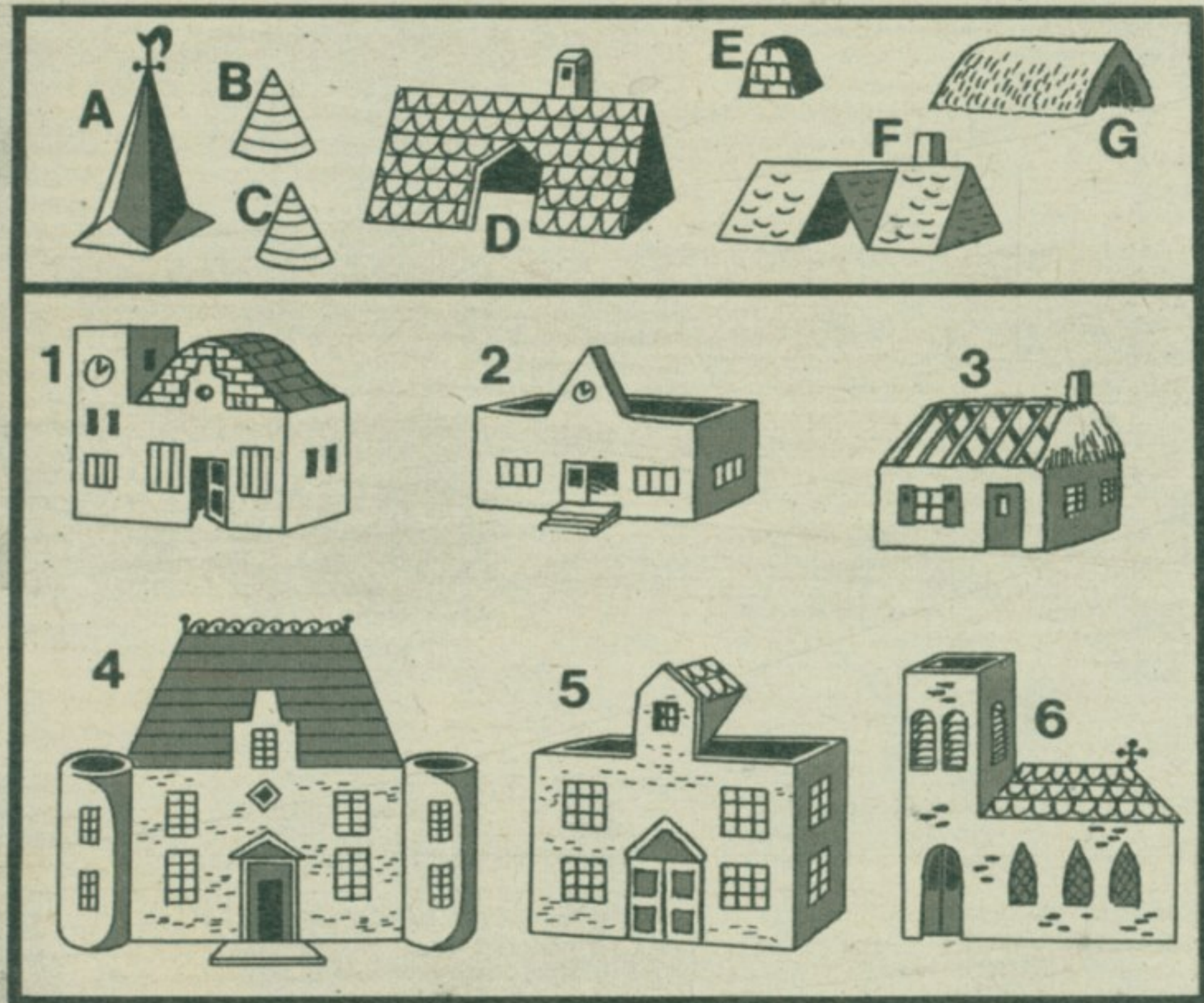
СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствени приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити доузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

ДУНУО ЈЕ ЈАК ВЕТАР

Са ових шест кућа јак ветар однео је кровове. Добро загледај цртеж и покушај да вратиш свакој кући кров који јој припада.

ОДГОВОР:

Кров однео слобом А припада кући под бројем 6. Кровови Б и Ц припадају кући број 4; Д = 5; Е = 1; Ф = 2 и Г = 3.

ПАУН

За победничку маскоту прошлог гола проглашен је цртеж ПАУНА који је добио 1412 гласова читалаца Политикиног забавника. Комисија је одлучила да су

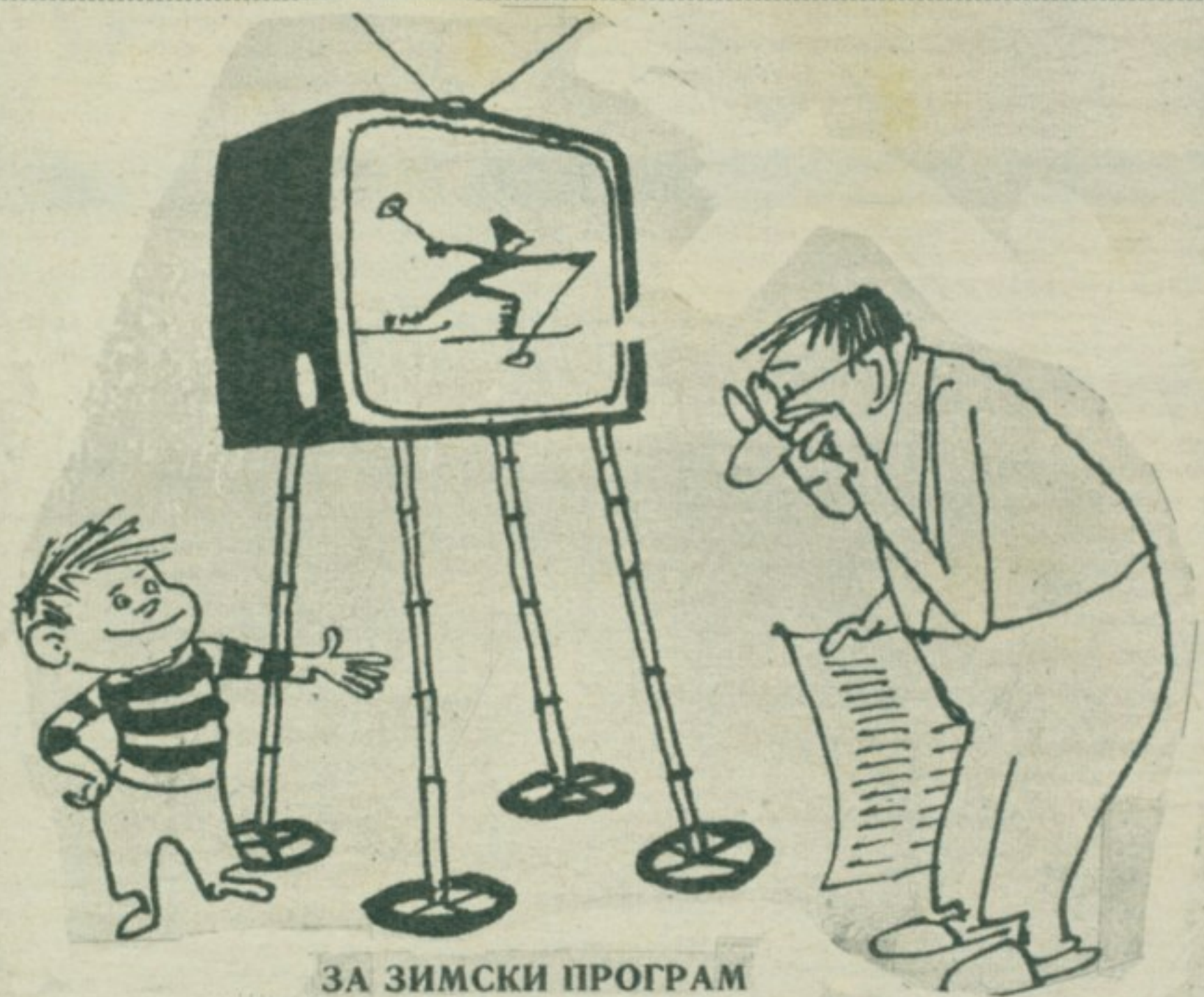
најбоље обојили пауна и тиме добили по једне саонице: Драган Јанковић, 11040 Београд, Кумодрашка Нова 1; Анда Парић, 71000 Сарајево, VI пролетерске бригаде 5; Биљана Гештаковска, 91000 Скопље, Ул. 700 бр. 7, улаз II/9.

У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД ПУТУЈУ:

Ружица Јанковић 11040 Београд, Кумодрашка Нова 1; Самија Парић, 71000 Сарајево, VI пролетерске бригаде 5; Олга Гештаковска, 91000 Скопље, Ул. 700 бр. 7, улаз II/9.

хумор

Жена која воли да пепере увек нађе воду
(Швајцарска пословица)

$$3x + 5y = 5(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде оредњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштара. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

ЛОПТИЦА - СКОЧИЦА

„МЕХАНОТЕХНИКА“ из Изоле — предлаже вам:

ЛЕП ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

**НОВО,
ЗАНИМАЉИВО,
БРЗО!**

За 5 минута склопи се слика, украс
за дечију собу, предсобље, кухињу.
Обрадуј своју баку, маму, сестру и
другарицу за Дан жена или рођендан
и поклони јој ручни рад.

То су слике цасча, животиња, ауто-
мобила, Дизнијевих јунака итд. — у
деловима. Сваки пакет који купиш са-
стоји се од елемената за састављање,
заједно са рамом, и упутства за рад.
У свим робним кућама „БЕОГРАД“
могу се купити ови изванредни ручни
радови који ће обрадовати и младе и
старије.

**Ручни рад за све
узрасте —
ОД 7 ДО 70 ГОДИНА**

„МЕХАНОТЕХНИКА“, 66310 Изола, шаље на за-
хтев каталог REVELL поузећем по цени од 5,00

РЕЈ РАСЕЛ

СОБА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Када се Крејн пробудио, по глави су му се вртмале одломци текста „Тинглове“ рекламе за зубну пасту. Питао се откуда то. Обично је ноћу рекламни термин био обезбеђен „Компанији за добар сан“. Вероватно је „Компанија“ своје време уступила „Тинглу“, закључио је најзад. То му није баш било по вољи јер је значило да ће му из ноћи у ноћ у глави одзивати: „Тингл-тангл, тингл-тангл“ праћено сновима у којима се све време нешто разбија у парампарчад, као што је то било ноћас.

Кујујуше флекоубицу!

Уздахнувши дигао је поглед у вис. Мора да је било прилично рано јер је још владао мрак. На таваници је полако бледела пројекција „Кофицове“ рекламе да би затим поново нагло блеснула.

Оборио је погледи устао из постеље. Покушавао је да не види рекламе које су биле одштампане свуда: по чаршаву, јастуку, ћебету, затим на његовој пиџами и папучама. Само што је дотакао под, укључио се телевизор и соба је почела да препери хладном плавичастом светлошћу; тако ће преперити до десет увече кад ће се аутоматски искључити. Крејн је могао по вољи да бира канале, али није у томе било никакве сврхе.

Ушавши у купатило упалио је светлост и пргао се јер је истог тренутка телевизор добио и тон. Угасио је светлост и обавио свој први јутарњи ритуал у мрак. Међутим, пошто тако није могао да се обрије, поново је окренуо прекидач. Одмах је затрештала музика. Док се бријао, из огледала би сваке три секунде затреперила нека светлост. Трептај је трајао изувише кратко да би га омео у послу, али је изненада ухватио себе како размишља о предностима Тигенга, Кофицовог конкурента. Знао је да се ради о подвесној реклами, такозваном „импулсу“, емитованом у препрепајима тако кратким да његова садржина није долазила до свести, али му то није помогло да одбаци ове мисли. Пошто се обријао и узео убрус, поглед му је застао на извесном тексту који је препоручивао средство за експресно чишћење „Флекоубица“ и таблете против главобоље „Стоп“, са укусом бурбона.

Враише се ђуридоги

Вратио се у собу и почео да се облачи кад зазвони телефон. Пустео га је да звони, знајући шта ће чути ако дигне слушалицу: Добро јутро! Јесте ли већ појели своје кексиће с протеином? — Или: Чему одлагање? Учланите се од-

мах, уплатом ћете добити следеће повластице... Или пак: — Осетљиви сте на промену времена? Од пет смртних случајева четири су услед срчаних обољења. Први симптоми су...

А шта ако је то био неки важан приватан позив? Колебао се. На крају је дигао слушалицу.

— Хаџо?

— Хаџо вама? — правио се духовит неки груб женски глас. — Је ли то Боб?

— Јесте.

— Боб Крејн?

— Да! Ко је то?

— Моје име је Џуди. Ја вас знам, али ви мене не знате. Да ли се у последње време осећате троми, безвољни, или, рецимо...

Спустио је слушалицу. Стајао је наспред собе и размишљао, непрекидно ометан музиком која је трештала са екрана и једним мушким гласом који је објашњавао појединости туристичког аранжмана „Повратак природи“ који се састојао од петодневног боравка у хотелу ван категорије „Лавља јазбина“ у Чаду. — Групи лов у преподневним часовима — говорио је узбуђено глас. — Дивљач за трпезом! Весела ипранка до јутра у природном амбијенту!

Наравно, заборавио је светлост у купатилу. Отишао је да је угаси,

а затим се вратио. Глас је умукао. Било се већ довољно разданило и он је без муке успео да у фиоци свог стола пронађе пресавијен комад папира. На њему је била написана једна адреса. До јутрос се колебао да се обрати на њу. Али, сада се одлучио.

Тајна адреса

Напустио је стан. На улици је позвао такси. Чим је ушао у њега, на позадини предњег седишта блесну екран и Крејн би принуђен да сазна све о „Пленекс“ соковима са дахом пролећне шуме (који се препоручују у ране јутарње часове, са доручком или пре њега).

Неко је био заборавио новине на седишту. Било је то „Ново друштво“ и Крејн је узео да га прелиста. Прелетео је погледом преко реклами на првој страни, а затим је покушао да се усредреди на чланак који је говорио о увођењу новог владиног телевизијског програма за домаћинство. Међутим, није могао да пренебрегне рекламу за „Лакхораст дезодоранс“ која је била одштампана жуто између црних редова текста. Одложио је новине и остатак вожње провео гледајући кроз прозор.

Најзад, такси је стигао на одређиште. Крејн је исплатио возача новчаницом која је са једне стране носила слику Абрахама Линколна, а с друге — цртеж наге девојке која се сапуна сапуном марке „Баршунасти додир“.

Затим је изашао.

Кока-кола

ђроѡиѡ бола

Пред њим је стајала омања прошина зграда са чије је фасаде ту и тамо био отпао малтер тако да су испод њега вириле цигле. На др-

АКО СТЕ УМОРНИ,
НЕРАСПОЛОЖЕНИ,
АКО ВАМ НЕ ПРИЈА
КЕКС, А ЖИВЦИ
ВАМ ЧИНЕ ТИНГЛ-
ТАНГЛ, ОБАВЕЗНО
ПРОЧИТАЈТЕ ОВО.
ОДЛИЧНО ЈЕ...

веним оквирима прозора, као и на капији, боја је била ољуштена или бао поткорушена. „Овакво се здање последњи пут могло видети осамдесетих година“, помислио је, питајући се да није уместо у такси, залутао је у један од оних „временлова“ који постоје у „Картијевом забавном парку“ на Петој авенији и у којима под паролом „Прошлост по вашем избору“ можете видети како је Наполеон, који није упо-
ребљавао зубну пасту „Сјај поларне звезде“, изгубио битку код Трафалгара или како је, услед недостатка оног истог „Баршунастог додира“ којим се иза Линколинових леђа на новчаници сапуна лепотица, куга односила средњовековно становништво, као и друге занимљивости из те чудне, нехигијенске историје.

Притиснувши звон Крејн се поново пријатно изненадио. Уместо песмице „Нема бола где је „Кока-кола“, или „Наши су млазњаци радост васионе“, или пак „И даме једу Тиблер саламе“, чуо је најобичнији, готово већ заборављени

Док се бријао, из огледала је сваке три секунде избијала нека светлост. Био је бесан, али бесмислене текстове реклама није могао да избије из главе.

звук. Чекао је пред вратима, испуњен нагом.

На њима се, после опширног чан прљања око браве, појавила рашчупана жена у кућној хаљини (на којој није било никаквих реклама!). Погледала га је испитивачки.

— Да?
— Ја... овај... Ви сте госпођа Ферман?

— Да!
— Добио сам вашу адресу од једног свог пријатеља — Била Си-верса. Знате га? Колико сам успео да схватим — и он спусти глас — ни незнајмљувате себе?

— Ма чистите се одавде! — од-бруси жена. — Зар хоћете да ми на врат навучете неприлике? Ја сам поштена праћанка.

— Платићу. Имам добар посао. Могу да одвојим...

— Колико?
— Двеста. Толико плаћам за свој садашњи стан.

— Уђите. — Пошто су се нашли унутра, жена најпре закључа а за-тим стави локот и ланац.

Обге нема шелевизора

За то време Крејн је посматрао ходник. Зидови су били покривени избледелим црвеним тапетима а под старинским тепихом, прилично отр-цаним и не баш велике дебљине. Један прашинав лустер обасјавао је просторију жутом светлошћу. Уз зидове је био поређан смешно ве-лик број витрина и стаклених ор-мара обијених ивица и ољуштене политуре. Дрвене степенице водиле су на спрат.

— Дакле, соба — понови жена, као да то није било довољно си-гурно. — Тоалет и туш налазе се у дну ходника и делите их са још два станара. Смеће избацујете и зими се прејете сами. Ако желите топлу воду, то кошта још педесет дола-ра. У собама не дозвољавам кува-ње и примање гостију. Станарина — у готовом, три месеца унапред.

— Прихватим — готово је пресе-че Крејн, а затим додаде: — Може ли се телевизор искључити?

— Какав телевизор? Овде нема телевизора.

— А телефона?

— Ни телефона. Овај овде је је-дини.

Крејну је застало дах.

— Нема реклама „Компаније за добар сан“ које трају читаву ноћ?
— изустрио је с неверицом. — Не-ма „импулс“ у огледалима? Нема слика пројектованих на таваницу?

— Ништа од тога. — Жена као да се досађивала, нестрпљиво оче-кујући да овај заврши с питањима. Крејн се насмешлио, а онда из-бројао новац у њену прљаву ша-ку.

— Када могу да се уселим?

— Кад год хоћете — слегла је раменима. — Ево кључа. Четврти опрат, право. Нема лифта.

И даље се смећећи и стежући кључ у руци, Крејн је почео да се пење уз шкрипаве степенице.

★★★

Госпођа Ферман је сачекала да замре бат његових корака, а онда је пришла телефону и окренула је-дан број.

— Хало — рече. — Ферман овде. Имам извештај.

Један метални мушки глас рекао јој је да сачека. После неколико тренутака она поново проговори:

— Хало? Стигао је нови. Мушка-рац, око тридесет година.

— Изврсно, докторе Ферман — рече глас. — Пожните одмах с ле-чењем.

Господар мамута

***** ПЛОЧА ЗА ВАС *****

ОЛИВЕРА ШОУ

После свог успешног новогодишњег програма Оливера Катарина је снимила композиције ко је је тада певала. На првој од три предвиђе-не плоче налазе се композиције Корнелија Ко-вача „ЉУБАВ“ и „ВАТРА“, писане специјално за Оливеру. На плочи, коју је снимио РТБ, учествује и Корни група. Цена је 8,80 динара.

ДИНГЛ ДИ — ДИНГЛ ДА

Група ЦД добро позна-та београдској публици снимила је своју прву плочу. Уз помоћ компо-зитора Ђорђа Новако-вића њихов први сни-мак постаће, изгледа хит. То је насловна мелодија „ДИНГЛ ДИ — ДИНГЛ ДА“. На другој страни је композиција „МЕСТО ЗА ЉУБАВ“. Плочу је из-дао „Југотон“. Цена је 7,70 динара.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА **3+3** ПОКЛОН ЗА 8. МАРТ

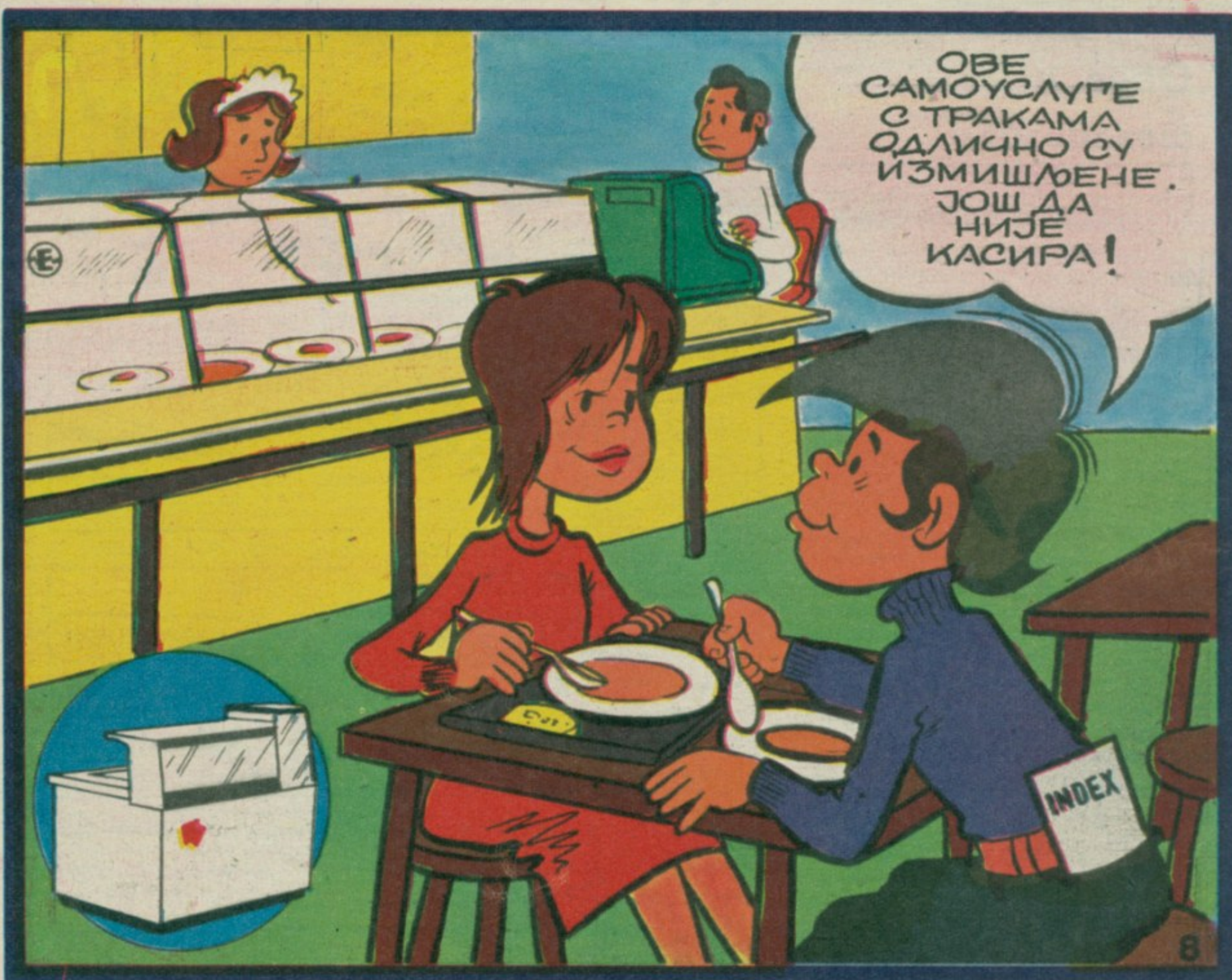
сваке недеље двоструке награде:

3 ПУТОВАЊА У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ЗА МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ
+3
3 ЗИМСКА СПОРТСКА РЕКВИЗИТА
ЗА УЧЕСНИКЕ ИГРЕ!

Значку Енергоинвеста добијају на крају игре сви учесници који изаберу цртеж са највећим бројем гласова — маскоту!

Енергоинвестов производни програм укључује и пројектовање и израду опреме за комплетне самоуслугне линије. Самоуслугне линије се употребљавају у ресторанима друштвене исхране, разним врстама експрес ресторана и сл. Основна им је редност брзо — експресно — услуживање, што је захтев савременог живота. Састоје се из топлог, хладног и изложбеног дела. Топли део за самоуслугне линије производи Енергоинвестова Творница „Ковинастрој“ у Гросупљу, а хладни изложбени део Енергоинвестова Фабрика комерцијалних расхладних уређаја „Југострој“ у Раковици код Београда. Хладни део ових линија састоји се од расхладних витрина, пултова за пиће, разних конзерватора и друге опреме већ према томе чему је намењена линија.

Задатак: Ево нас на крају Енергоинвестове наградне игре „3 + 3“. Било је укупно 8 кола игре, у којима је извучено укупно 48 награда. **Израчунајте сами колико ће добитника путовати у Москву и Лењинград!**

ИГРАМО ЗА ОНЕ КОЈЕ ВОЛИМО: МАМУ, СЕСТРУ ИЛИ ДРУГАРИЦУ, СТАРИЈУ ОД 18 ГОДИНА.

БИРАМО МАСКОТУ ЗА 1973!

(ТО ЈЕ У СТВАРИ УКРАС КОЈИ ЖЕЛИМО ДА БУДЕ НА ПРОИЗВОДУ ГОРЕ У КРУГУ)

ПРАВИЛА ИГРЕ: право учешћа у игри имају сви они који желе да за 8. март обрадују и изненаде маму, сестру или другарицу, старију од 18 година, изванредним поклоном — путовањем у далеку земљу, а за себе освоје клизаљке, скије или санке!

УПУТСТВО: сваке недеље, од данас до 8. марта 1972, на овој страни биће објављена по три цртежа, укупно 24. Један од тих цртежа постаће маскота Енергоинвеста. Исеци сваке недеље један цртеж који ти се највише допада, обој га, залепи га на дописницу и на полеђини читко испиши своју адресу и адресу особе за коју играш. Дописницу пошаљи на адресу: **ЕНЕРГОИНВЕСТ — за квиз — 71001 Сарајево**. Дописнице треба да стигну до идућег четвртка.

НАГРАДЕ се извлаче сваке недеље на тај начин што се прво издвоје дописнице са цртежом за који се одлучио највећи број читалаца, па се од њих бирају три најлепше обојене. Победници добијају за маму, сестру или другарицу наградно путовање у Москву и Лењинград, а за себе један вредан реквизит за зимски спорт, скије, санке или клизаљке.

СВИ РЕЗУЛТАТИ ће редовно бити објављивани у „Политикином Забавнику“!

КАКО СЕ БИРА МАСКОТА: На крају игре између свих дописница на којима је цртеж за који се одлучио највећи број читалаца изабраће се маскота 1973!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 15 година. Волим забавну музику. Скупљам салвете и марке. Уз пи смо молим фотографију. Бранка Чукић, Ж. Зрењанина 18, 26310 Алибунар.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше домовине. Имам 18 година. Милорад Костић, село Саоница, 37240 Трстеник.

Идем у VII разред. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Волим народну и забавну музику а навијам за „Партизан“. Душанка Смирлић, И. Л. Рибара 29, 22400 Рума.

Имам 17 година. Желео бих да се дописујем са младима широм Југославије. Навијам за „Партизан“. Волим бит музику и Мишу Ковача. Драган Ковачевић, Ужичка 14, 32000 Чачак.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Имам 15 година. Навијам за „Динамо“. Језик дописивања српскохрватски и словачки. Михал Сабо, Мичаткова 3, 21211 Кисач.

Имам 12 година. Волим пливање и фудбал. Скупљам разгледнице свих градова света, а попуњавам албум свемира. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше лепе домовине на македонском, српскохрватском и енглеском. Братислав Атанасовски, Ул 995 бр. 17, 91000 Скопје.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм Југославије. Језик дописивања српскохрватски и мађарски. Имам 13 година. Скупљам: салвете, разгледнице и фотографије певача. Волим забавну музику. Илона Веребели, Буре Ваковића 50, 26214 Дебелача.

Имам 12 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Партизан“. Скупљам значке и слицице „Битка на Неретви“. Мирослав Радаковић, Стеве Соковића 66, 78400 Босанска Градишка.

Дописивала бих се са друговима и другарицама из СССР и Југославије. Имам 14 година. Скупљам: салвете, разгледнице и значке. Волим забавну музику. Јанорка Бирешић, уч. VII/1 о. ш. „Бранко Перих“, 19257 Рудна Глава.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Имам 14 година. Скупљам разгледнице и значке. Навијам за „Црвену звезду“. Влада Васић, Старопиварска 4/а, 22400 Рума.

Имам 14 година и желела бих да се дописујем са другарицама из наше земље и Француске. Језик дописивања српскохрватски и француски. Весна Гарчић, Панчевачки пут 24, 11210 Београд.

Ученици 6/2 одељења желе да се дописују са друговима и другарицама из Југославије на руском језику. СССР, Варовиловградска област, г. Краснопартизанск — 2, ул „Тершковић“, посмилетна школа IV — 13 Василии Натали.

МЛАДИ НОВИНАРИ

Драги Забавнице!
Молим те објави: ЧЛАНОВИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ ОШ „РАЗИЈА ОМА“

НОВИНАРСКА СЕКЦИЈА
ОШ „Разија Омановић“, Каукчије Абдулах-ефендије 48, 71000 Сарајево

НОВА ШКОЛА РАДИО-ТЕХНИКЕ

Драги Забавнице,

Молио бих те да ми, ако можеш набавиш 4 пријевода књиге ХАЈНЦА РИХТЕРА „НОВА ШКОЛА РАДИО-ТЕХНИКЕ“ у 4 дијела. Унапред захваљујем.

ГОРАН МИЛЕТИЋ,
Блатине 54/VII,
Сплит

Све 4 књиге издала је „Техничка књига“, Јуришићева 10, 41001 Загреб, п. п. 816. Цене су: I и II књига по 18,00 а III и IV по 22,00 динара, укупно 80,00 динара. Пиши им сигурно ће ти послати поузећем.

СЛАБЕ ВЕНЕ

Драги Забавнице!

Иако имам тек 13 година, на ногама су почеле да ми се проширују вене. Осјећам страине болове а не знам шта да радим. Да ли их имам због тога што су ми табани полуравни или сам их наслиједила од маме? Молим те, поможи ми како да се лијечим и спријечим ширење осталих вена.

ТВОЈА ЧИТАТЕЉКА
из Иванграда

Обрати се одмах школском лекару који ће ти објаснити шта треба да радиш. Могуће је да си слабост

вена наследила од мајке, али немаш разлога за претерану забринутост јер се таква обољења код нас успешно спречавају. У Београду постоје центри у којима се лече вене: Вариколошко одељење у болници „Др Драгиша Мишовић“ и исто такво одељење у Заводу за кожна обољења у Улици Џорџа Вашингтона број 17.

ДОКТОР

ЗЛАТА ТРАЖИ СЛАВИЦУ

Драги Забавнице!

Желела бих да преко тебе потражим своју пријатељицу Борбаи Славицу. Она и ја смо биле заједно у дому за децу без родитеља. Упознале смо се у Сухопољу. Ту смо биле двије године, а онда смо премјештене у Винковце, заједно са осталима. Године 1962. њену сестру Иванку и њу је усвојила нека породица. Од тада се њен траг губи. Захваљује ти твоја стална и одана читатељка.

ЗЛАТА ЛУЈИЋ,
В. Путника 39,
71000 Сарајево

КО ЈЕ У ПРАВУ?

Драги Забавнице!

Мој брат тврди да је Јупитер удаљен од Земље 600.320.000 километара а ја мислим да је та удаљеност већа —

628.320.000 километара. Молим те да одлучиш ко је у праву.

РУДИ ЛАГУМЦИЋ, ПД „Напредак“, 22.300 Стара Пазова

Удаљеност Јупитера од Земље није увек иста. Највећа је 964 милиона километара а најмања 590 милиона километара. Ова удаљеност зависи од различитих путања и брзине кретања Земље и Јупитера.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

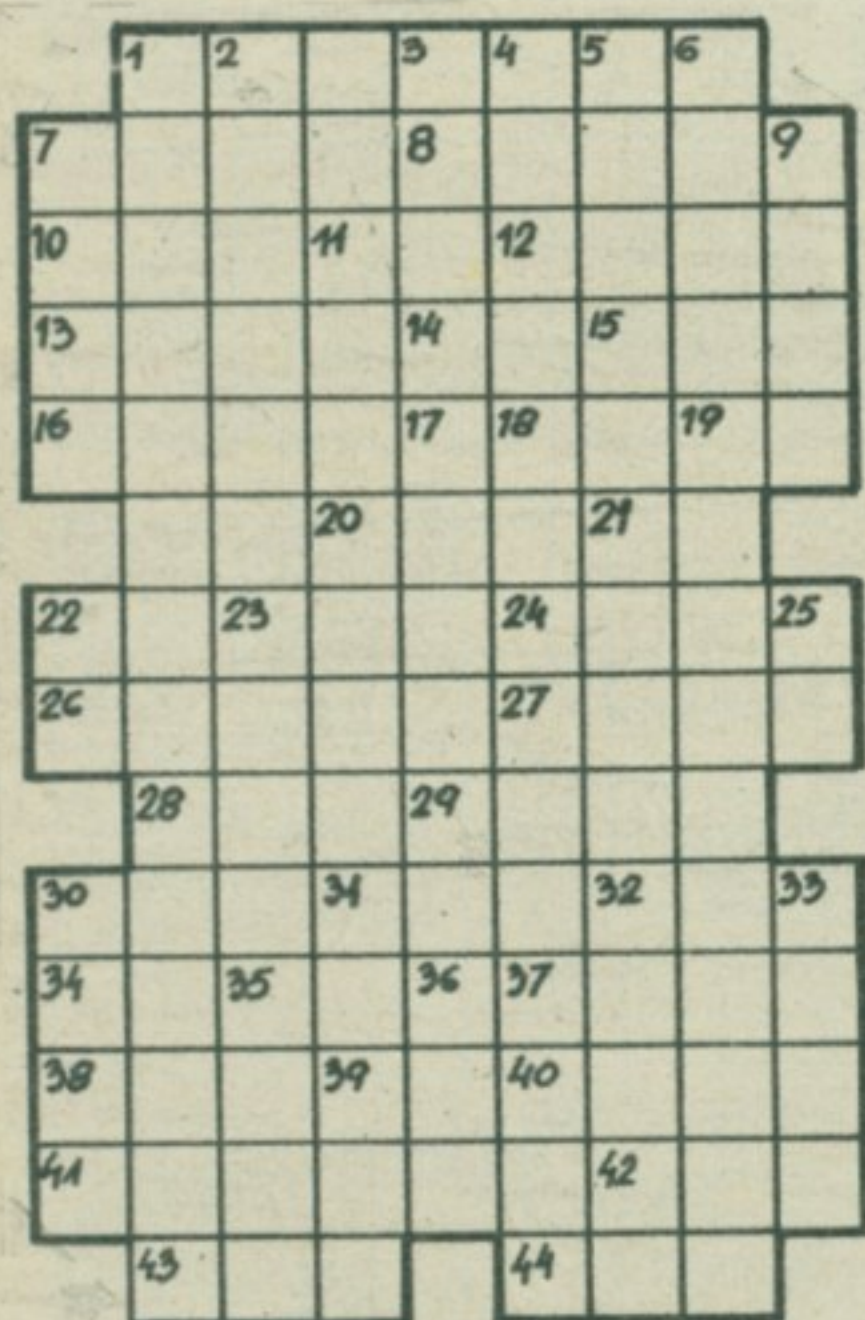
Водоравно: 1) особа која води по једине телевизијске емисије и сл., 7) патос; 8) специјално спремљена лековита течност за лечење неких инфективних болести; 10) река у Немачкој, лева притока Фулде; 12) предмет продаје; 13) врста колача; 15) млечни производ; 16) драг; 17) коњ; 19) аутомобилска ознака за Штип; 20) место на реци где се врши превоз; 22) планински предео из међу Вишеграда и Сребрнице; 24)

животна намирница; 26) вулкан на Сицилији; 27) обележје; 28) највећа артерија у организму; 30) елидирана свеза, 31) показна заменица; 32) врста коњског кретања; 34) личност из „Махабхарате“; 36) прадска четврт; 38) сеоско подручје; 40) планина у Македонији; 41) медицински стручњак; 42) јапанска мера за тежину; 43) сужањ; 44) снага.

Усправно: 1) врста занатлије, 2) одећа, 3) историјско место у Малој Азији, 4) катран, 5) митолошки бог љубави, 6) име и презиме нашег познатог филмског и телевизијског глумца, 7) најмања геолошка периода палеозојског доба, 9) месец у години, 11) египатско божанство, 14) билијарски штап, 18) река у Енглеској, 20) почетак трке, 21) текстилна биљка, 22) два самогласника, 23) чехословачка афирмација, 25) иницијали презимена и имена војвођанског комедиографа („Избирачица“), 29) кретање воде, 30) летопис, 32) главни град Египта, 33) холандски сликар, један од највећих светских сликара карактера (17. век), 35) лагано, 37) иницијали наше познате атлетичарке, 39) острво на Јадрану.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Придом; 6) Враз; 7) кит; 9) лом; 10) Бела; 11) ад; 12) Делон; 13) дуо; 15) рива; 16) Иктин; 18) ак; 19) Тел; 20) ми; 21) пилот; 23) ги; 25) Иво; 26) рало; 28) си; 29) лимит; 30) Мом; 32) каша; 33) Осор; 35) Тир; 36) Тривић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52 — \$ 14 — Ег 78,40 — Сф 61,60 — Ск 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

ЗА ЛЕПО ПОНАШАЊЕ

Драга редакцијо!
Молим те да ми одговориш где могу набавити књигу — БОНТОН и по којој цени. Унапред захваљујем ТВОЈ СТАЛНИ ЧИТАЛАЦ ИЗ ШИДА.

Недавно је изашла књига о правилима лепог понашања и одевања у свим приликама. Можеш ј поручити поузећем на адресу: „Техничка штампа“, Чу-чук Станина 1а. — 11000 Београд. Цена је 1300 старих динара.

